

ΤΕΙ Ηπείρου
Σχολή Τεχνολογίας Γεωπονίας & Τεχνολογίας Τροφίμων &
Διατροφής
Τμήμα Τεχνολόγων Γεωπόνων
Κατεύθυνση Ανθοκομίας & Αρχιτεκτονικής Τοπίου

**«ΑΝΘΙΚΗ ΔΙΑΚΟΣΜΗΣΗ ΕΣΩΤΕΡΙΚΩΝ
ΧΩΡΩΝ ΚΑΙ ΠΡΟΤΑΣΕΙΣ»**

ΕΠΙΒΛΕΠΩΝ ΚΑΘΗΓΗΤΗΣ : ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΠΑΤΑΚΙΟΥΤΑΣ

ΠΟΛΥΞΕΝΗ ΤΣΑΡΗ

ΑΡΤΑ 2014

ΕΥΧΑΡΙΣΤΙΕΣ

Θα ήθελα να εκφράσω τις θερμές μου ευχαριστίες στους καθηγητές μου κ. Γεώργιο Πατακιούτα και κα. Ελένη Λενέτη για την πολύτιμη συμβολή τους στα πλαίσια εκπόνησης της παρούσας πτυχιακής μελέτης και για την εμπιστοσύνη τους για την ανάληψη του συγκεκριμένου θέματος.

Επίσης ένα μεγάλο ευχαριστώ στη μητέρα μου για την πολύτιμη παρουσία της και την στήριξή της καθ' όλη τη διάρκεια συγγραφής της εργασίας.

ΠΕΡΙΛΗΨΗ

Η παρούσα εργασία εκπονήθηκε με σκοπό την παρουσίαση όλων των παραμέτρων της ανθικής διακόσμησης για εσωτερικούς χώρους, με συγκεκριμένες προτάσεις και σχέδια για την ανάδειξη ενός χώρου μέσα από την αίγλη ποικίλων ανθικών συνθέσεων. Η ανθική διακόσμηση μπορεί να οριστεί ως "η τέχνη της οργάνωσης λουλουδιών, φυτών και άλλων υλικών σε αρμονικές συνθέσεις

Αναλυτικότερα στο πρώτο κεφάλαιο παρουσιάζονται τα κυριότερα φυσικά χαρακτηριστικά που αφορούν τη διακοσμητική αξία των φυτών όπως α) το σχήμα των φυτών (Κρεμοκλαδή, Όρθια, Πλατύφυλλα, Τοξοειδή, σε σχήμα ρόδακα, Θαμνώδη, Έρποντα) β) το μέγεθος των φύλλων γ) το σχήμα των φύλλων, δ) το χρώμα των φύλλων ε) η υφή των φύλλων στ) το μέγεθος των ανθέων ζ) σχήμα των λουλουδιών.

Ακολουθεί στο δεύτερο κεφάλαιο, η ανάλυση της σύνθεσης τόσο με φυτά εσωτερικού χώρου (γλαστρικά) όσο και με κομμένα άνθη. Συγκεκριμένα αναλύεται η τέχνη της σύνθεσης, μέσα από τον ορισμό των βασικών κανόνων της σύνθεσης. Επίσης αναλύεται ο ρόλος του χρώματος σε μια ανθική σύνθεση, της ισορροπίας και φωτεινότητας καθώς επίσης και η αρχή της εξισορρόπησης φυτών σε ομάδες.

Στο τρίτο κεφάλαιο αναλύονται οι κυριότεροι τύποι ανθικών συνθέσεων για εσωτερικούς χώρους με χρήση αποκλειστικά και μόνο γλαστρικών φυτών. Ανάμεσα σε αυτές οι κυριότερες είναι η καλλιέργεια αναρριχώμενων φυτών μέσα σε έναν εσωτερικό χώρο, η τακτοποίηση φυτών σε καλάθι, η σύνθεση κρεμαστών καλαθιών, η σύνθεση με βολβώδη φυτά, η σύνθεση με κάκτους-παχύφυτα και το φύτεμα σε μπουκάλια.

Στο επόμενο κεφάλαιο, ομοίως αναλύεται η ανθοδετική τέχνη και οι κυριότεροι τύποι ανθικών συνθέσεων φυτών εσωτερικών χώρων με κομμένα λουλούδια. Γίνεται ένας σχολιασμός για τη δυνατότητα χρήσης κομμένων λουλουδιών για συνθέσεις που να χαρακτηρίζονται από την έμφαση στο χρώμα ή στο άρωμα. Οι σημαντικότεροι και ευρύτερα χρησιμοποιούμενοι τύποι συνθέσεων είναι οι κυκλικές συνθέσεις, οι συνθέσεις πρόσοψης, οι μεγαλόπρεπες συνθέσεις, τα μπουκέτα, τα στεφάνια και οι συνθέσεις με συνδυασμό κομμένων λουλουδιών και γλαστρικών φυτών. Επίσης αναλύονται οι περιπτώσεις ανθικών συνθέσεων και κατασκευών για ειδικές περιστάσεις όπως είναι ο γάμος, η βάπτιση, δεξίωση ή οποιαδήποτε κοινωνική εκδήλωση.

Στο πέμπτο κεφάλαιο της παρούσας εργασίας γίνεται μια διάκριση των ανθικών συνθέσεων, με βάση τα είδη φυτών και ανθέων που ευδοκιμούν κάθε εποχή.

Παρουσιάζονται λοιπόν ορισμένες ιδανικές ανθικές συνθέσεις που μπορούν να στολίσουν έναν εσωτερικό χώρο, άνοιξη, καλοκαίρι, φθινόπωρο και χειμώνα.

Στο επόμενο κεφάλαιο παρατίθενται οι κυριότερες ειδικές κατασκευές που χρησιμοποιούνται στα πλαίσια της ανθικής διακόσμησης και δίνουν μια ιδιαίτερη πινελιά στο τελικό αποτέλεσμα. Μεταξύ αυτών των ειδικών κατασκευών οι σημαντικότερες μπορεί να ειπωθεί ότι είναι το τεράριουμ, η δημιουργία υδρόκηπων, η τέχνη μπονσάι, η κατασκευή συνθέσεων με αποξηραμένα άνθη (ποτ πουρί), η σύνθεση αποξηραμένων ανθέων σε καλάθι, η κατασκευή δένδρων από αποξηραμένα λουλούδια, η κρυσταλλοποίηση λουλουδιών και τα αερόφυτα.

Στο έβδομο κεφάλαιο παρουσιάζονται με λεπτομέρεια τα μικροκλίματα και όλες οι απαιτούμενες φροντίδες για τα φυτά εσωτερικού χώρου, ώστε αυτά να διατηρούν τη ζωντάνια τους και να διατηρούνται για όσο το δυνατόν μεγαλύτερο χρονικό διάστημα. Όλα τα φυτά είναι γεγονός ότι έχουν εξειδικευμένες ανάγκες σε φως, πότισμα, ατμοσφαιρική υγρασία, φυτοπροστασία ενώ αναπτύσσονται ιδανικά σε ένα συγκεκριμένο θερμοκρασιακό εύρος.

Τέλος, στο όγδοο κεφάλαιο παρουσιάζονται ορισμένες σχεδιαστικές προτάσεις με φωτογραφικό υλικό και ανάλυση τεχνικών για ανθικές συνθέσεις εσωτερικών χώρων, οι οποίες καλύπτουν όλο το φάσμα των προηγούμενων κεφαλαίων.

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

ΕΙΣΑΓΩΓΗ.....	8
ΚΕΦΑΛΑΙΟ 1. ΧΑΡΑΚΤΗΡΙΣΤΙΚΑ ΚΑΙ ΔΙΑΚΟΣΜΗΤΙΚΗ ΑΞΙΑ ΤΩΝ ΦΥΤΩΝ.....	10
1.1 Σχήμα των φυτών	10
1.1.1 Κρεμοκλαδή φυτά.....	11
1.1.2 Όρθια φυτά	14
1.1.3 Πλατύφυλλα φυτά.....	16
1.1.4 Τοξοειδή φυτά	18
1.1.5 Φυτά σε σχήμα ρόδακα	20
1.1.6 Θαμνώδη φυτά	22
1.1.7 Έρποντα φυτά.....	24
1.2 Μέγεθος των φύλλων	26
1.3 Σχήμα των φύλλων	27
1.4 Χρώμα των φύλλων.....	28
1.5 Υφή των φύλλων	30
1.6 Το μέγεθος των λουλουδιών.....	31
1.7 Σχήμα των λουλουδιών	32
ΚΕΦΑΛΑΙΟ 2. Η ΤΕΧΝΗ ΤΗΣ ΣΥΝΘΕΣΗΣ.....	34
2.1 Ανάλυση σύνθεσης – ανθοδετική τέχνη.....	34
2.2 Ορισμός των βασικών κανόνων	39
2.3 Το χρώμα στην ανθική σύνθεση.....	40
2.4 Ισορροπία - Φωτεινότητα	41
2.5 Ισορροπία και ομάδες.....	42
2.6 Ανάλυση σύνθεσης με φυτά εσωτερικού χώρου	46
2.6.1 Ταίριασμα φυτών και δοχείων	46
2.6.2 Οι αρχές της τακτοποίησης.....	48
2.6.3 Φύτεμα ομάδας φυτών σε ένα δοχείο	52

ΚΕΦΑΛΑΙΟ 3. ΣΥΝΘΕΣΕΙΣ ΜΕ ΦΥΤΑ ΕΣΩΤΕΡΙΚΩΝ ΧΩΡΩΝ - ΓΛΑΣΤΡΙΚΑ ΦΥΤΑ.....	54
3.1 Τακτοποίηση φυτών μέσα σε καλάθι	54
3.2 Καλλιέργεια αναρριχώμενων φυτών	55
3.3 Σύνθεση κρεμαστών καλαθιών	57
3.4 Βολβώδη φυτά.....	59
3.5 Κάκτοι και παχύφυτα	60
3.6 Φύτεμα σε μπουκάλια	61
3.7 Οδηγός γλαστρικών φυτών με χρήση στην ανθική σύνθεση	63
ΚΕΦΑΛΑΙΟ 4. ΣΥΝΘΕΣΕΙΣ ΚΟΜΜΕΝΩΝ ΛΟΥΛΟΥΔΙΩΝ	66
4.1 Κόψιμο και προετοιμασία λουλουδιών	66
4.2 Σύνθεση λουλουδιών με έμφαση στο χρώμα	69
4.3 Σύνθεση λουλουδιών με έμφαση στο άρωμα	70
4.4 Βασικές κατηγορίες ανθικών συνθέσεων.....	72
4.4.1 Κυκλικές συνθέσεις	72
4.4.2 Συνθέσεις πρόσοψης	74
4.4.3 Μεγαλόπρεπες συνθέσεις.....	75
4.4.4 Μπουκέτα.....	76
4.5 Στεφάνια	78
4.6 Συνθέσεις με άνθη και φυτά	79
4.7 Συνθέσεις και κατασκευές για ειδικές περιστάσεις.....	82
4.7.1 Λουλούδια για δώρα.....	82
4.7.2 Λουλούδια για γάμους	85
4.7.3 Λουλούδια στις μεγάλες γιορτές.....	88
4.8 Οδηγός κομμένων λουλουδιών	90
ΚΕΦΑΛΑΙΟ 5. ΑΝΘΙΚΕΣ ΣΥΝΘΕΣΕΙΣ ΚΑΙ ΕΠΟΧΕΣ.....	94
5.1 Άνοιξη	94
5.2 Καλοκαίρι.....	96

5.3 Φθινόπωρο.....	99
5.4 Χειμώνας.....	101
ΚΕΦΑΛΑΙΟ 6. ΕΙΔΙΚΕΣ ΚΑΤΑΣΚΕΥΕΣ ΣΤΗΝ ΑΝΘΙΚΗ ΔΙΑΚΟΣΜΗΣΗ.....	104
6.1 Τεράρια.....	104
6.2 Υδρόκηποι.....	106
6.3 Μπονσάι και ανθοδετική τέχνη Ικεμπάνα.....	107
6.4 Αποξήρανση λουλουδιών.....	110
6.4.1 Αποξήρανση στον αέρα.....	111
6.4.2 Διατήρηση με γλυκερίνη.....	113
6.4.3 Συμπύεση.....	113
6.4.4 Ποτ πουρί.....	113
6.5 Ξερά άνθη και χρώμα.....	116
6.6 Σύνθεση αποξηραμένων λουλουδιών μέσα σε καλάθι.....	120
6.7 Δένδρα από ξερά λουλούδια.....	120
6.8 Κρυσταλλοποίηση.....	123
6.9 Αερόφυτα.....	124
ΚΕΦΑΛΑΙΟ 7. ΜΙΚΡΟΚΛΙΜΑΤΑ ΚΑΙ ΦΡΟΝΤΙΔΕΣ ΦΥΤΩΝ ΕΣΩΤΕΡΙΚΟΥ ΧΩΡΟΥ.....	125
7.1 ΦΩΣ.....	126
7.2 Θερμοκρασία.....	128
7.3 Υγρασία.....	129
7.4 Πότισμα.....	131
7.5 Καλλιέργεια φυτών σε τεχνητό φως.....	131
7.6 Προβλήματα, έντομα και ασθένειες.....	132
7.7 Γεωργικά φάρμακα.....	132
ΚΕΦΑΛΑΙΟ 8. ΠΡΟΤΑΣΕΙΣ ΑΝΘΙΚΩΝ ΣΥΝΘΕΣΕΩΝ.....	134
ΕΠΙΛΟΓΟΣ.....	172
ΒΙΒΛΙΟΓΡΑΦΙΑ.....	174

ΠΡΟΛΟΓΟΣ

Τα άνθη και τα φυτά αποτελούν αναπόσπαστο κομμάτι της διακόσμησης. Η παρουσία τους σε κάθε χώρο προσφέρει πινελιές ομορφιάς και ζωντάνιας με χρώματα, σχήματα, υφές και αρώματα τα οποία αποπνέουν υψηλή αισθητική και γαλήνη σε κάθε χώρο που καλούνται να διακοσμήσουν.

Η πολύτιμη συμβολή των φυτών και των λουλουδιών έχει κυρίαρχο ρόλο στη διακόσμηση, μεταφέροντας την φύση στον εσωτερικό χώρο της κατοικίας.

Η διακόσμηση εσωτερικών χώρων μπορεί να επιτευχθεί με συνθέσεις φυτών εσωτερικού χώρου σε γλάστρες, με την ανθοδετική τέχνη και συνθέσεις κομμένων λουλουδιών με ειδικές κατασκευές όπως τεράριουμ, τέχνη του μπονζάι, με συνθέσεις αποξηραμένων λουλουδιών, υδρόκηπους, καθώς επίσης και συνδυασμό γλαστρικών φυτών με κομμένα άνθη, δημιουργώντας ευφάνταστες ανθικές συνθέσεις για την εσωτερική διακόσμηση.

Όλες οι παραπάνω τεχνικές ανθικής διακόσμησης θα αναλυθούν στα επόμενα κεφάλαια, με όλα τα επιμέρους χαρακτηριστικά των φυτών, περιλαμβάνοντας ταυτόχρονα σχετικές φωτογραφίες – σχεδιαστικές προτάσεις καθώς επίσης και όλες τις απαραίτητες φροντίδες και απαιτήσεις των φυτών εσωτερικού χώρου για τη διατήρησή τους.

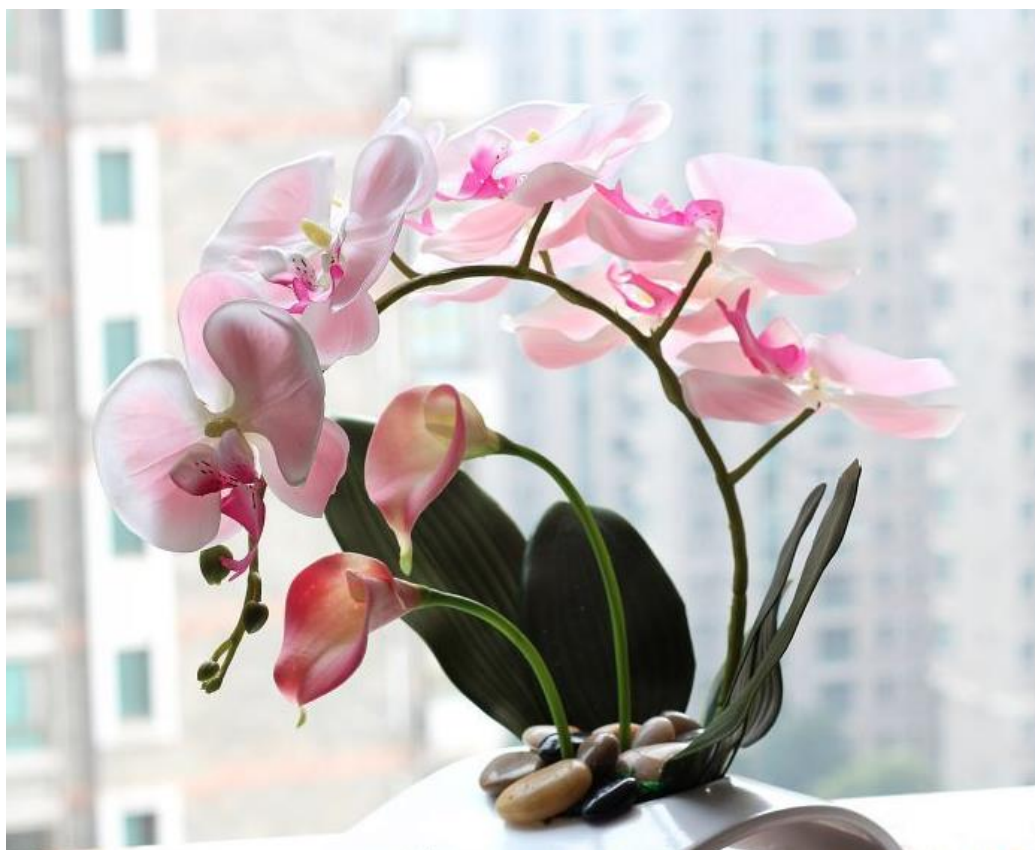
ΕΙΣΑΓΩΓΗ

Η ανθική διακόσμηση μπορεί να οριστεί ως "η τέχνη της οργάνωσης λουλουδιών, φυτών και άλλων υλικών σε αρμονικές συνθέσεις". Στην πραγματικότητα η ανθοδετική είναι ίσως το μοναδικό πεδίο καλών τεχνών στο οποίο δημιουργική ικανότητα μπορεί να αναπτυχθεί σχεδόν από τον οποιονδήποτε. Το καλλιτεχνικό πλεονέκτημα στην ανθική διακόσμηση είναι το μέσο έκφρασης. Τα λουλούδια και άλλα φυτικά υλικά έχουν από την φύση τους απaráμιλλη ομορφιά και ο αρμονικός τους συνδυασμός, μπορεί να βελτιώσει την αισθητική κάθε χώρου.

Η τακτοποίηση, η συγκέντρωση και η τοποθέτηση των φυτών και των λουλουδιών είναι τέχνη. Κάθε τακτοποίηση φυτών πρέπει να σχεδιαστεί στο σύνολό της έτσι ώστε να εναρμονίζεται πλήρως με τον περιβάλλοντα χώρο. Οι συνθέσεις μπορούν να συνίστανται από ένα και μόνο φυτό μέσα σε ένα δοχείο, μια αρμονική συγκέντρωση συγγενικών φυτών, ένα κήπο δωματίου ή από ένα θερμοκήπιο που να ξεχειλίζει από πρασινάδα, ένα και μόνο δοχείο με ωραία χρωματιστά κομμένα λουλούδια ή μια μικρή έκθεση που να ενσωματώνει ένα από όλα αυτά τα στοιχεία. Σε κάθε περίπτωση το πρώτο πράγμα που πρέπει να κάνουμε είναι να εξετάσουμε τα ίδια τα φυτά και τα λουλούδια και να τα αναλύσουμε από την άποψη των χαρακτηριστικών ιδιοτήτων τους, οι οποίες αναλύονται στα επόμενο κεφάλαιο.

Η διευθέτηση του φυτικού υλικού έγινε, στην πραγματικότητα, τέχνη και ένα σημαντικό διακοσμητικό στοιχείο κατά το 17ο αιώνα, ακολουθώντας τους ρυθμούς και τα ρεύματα των διαφόρων εποχών (π.χ. ρυθμός Μπαρόκ, Ροκοκό κ.ά).

Η χώρα με τη μεγαλύτερη παράδοση στην τέχνη της ανθοδετικής, όπου μέχρι σήμερα εξακολουθεί η τέχνη αυτή να είναι διαδεδομένη και δημοφιλής, είναι η Ιαπωνία. Μία από τις πλέον διαδεδομένες τεχνοτροπίες ανθοδετικής που ακολουθούνται στην Ιαπωνία είναι η Ικεμπάνα, η οποία είναι στενά συνδεδεμένη με τη θρησκεία και τη φιλοσοφία της χώρας. Οι συνθέσεις Ικεμπάνα είναι πολύ απλές, πολύ όμορφες και χρησιμεύουν για να εκφράσουν συναισθήματα και να υμνήσουν την ομορφιά της φύσης.

Σήμερα υπάρχουν αναρίθμητες επιλογές και τεχνοτροπίες για τη δημιουργία ανθικών συνθέσεων, μεταξύ των οποίων είναι τα μπονζάι, τα τεράρια, τα αερόφυτα, οι συνθέσεις με αποξηραμένα φυτά, η κρυσταλλοποίηση, οι συνθέσεις με ποτ πουρί, οι υδρόκηποι, η φύτευση σε μπουκάλια και πολλές άλλες τεχνικές οι οποίες θα αναλυθούν εκτενέστερα.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ 1. ΧΑΡΑΚΤΗΡΙΣΤΙΚΑ ΚΑΙ ΔΙΑΚΟΣΜΗΤΙΚΗ ΑΞΙΑ ΤΩΝ ΦΥΤΩΝ

Το κάθε φυτό διαθέτει ορισμένα χαρακτηριστικά που το καθιστούν ξεχωριστό και ιδανικό για μια συγκεκριμένη περίπτωση, διακοσμητικό χώρο ή εποχή. Τα χαρακτηριστικά των φυτών που συμβάλλουν στη μοναδικότητά τους είναι το σχήμα των φυτών, το μέγεθος και το σχήμα των φύλλων, το χρώμα και την υφή των φύλλων, το μέγεθος και το σχήμα των λουλουδιών και η χρησιμοποίηση των χρωμάτων.

1.1 Σχήμα των φυτών

Από όλα τα χαρακτηριστικά των φυτών, εκείνο που κάνει τη μεγαλύτερη πρώτη εντύπωση είναι το σχήμα τους. Το σχήμα αρχικά αναφέρεται στη γενική εμφάνιση του φυτού, αλλά περιλαμβάνει επίσης και άλλα χαρακτηριστικά, που συμβάλλουν στη διαμόρφωση της όλης μορφής των φυτών: όπως είναι η πυκνότητα της βλάστησης, το μέγεθος και ο αριθμός των στελεχών και των κλάδων, ο τρόπος που τα φύλλα και τα φυλλάρια είναι τακτοποιημένα και το «βάρος» του φυλλώματος.

Βέβαια, το σχήμα είναι κάτι, που διαρκώς αλλάζει, όσο το φυτό αναπτύσσεται, αλλά υπάρχει ένα σύστημα ταξινόμησης, που χωρίζει τα φυτά σε οχτώ διαφορετικές κατηγορίες σχημάτων: όρθια, τοξοειδή, γυρτά, σε σχήμα ρόδακα, θαμνώδη, αναρριχώμενα, κληματοειδή και έρποντα.

Εικόνα 1: Φυτά με εμφανή διαφορά στο σχήμα των φύλλων

1.1.1 Κρεμοκλαδή φυτά

Τα περισσότερα από αυτά τα φυτά φαίνονται καλύτερα όταν τα στελέχη τους κρέμονται προς τα κάτω, μερικά όμως, όπως οι κισσοί και τα φιλόδενδρα (*Philodentron bipinnatifidum*), μπορούν επίσης να χρησιμοποιηθούν και σαν αναρριχώμενα. Τα κρεμοκλαδή φυτά είναι καλύτερα να τοποθετούνται σε κρεμαστά καλάθια, πάνω σε βάρθρα, ή σε ψηλά ράφια, έτσι ώστε να μπορεί να φανεί καλύτερα το φύλλωμά τους, που πέφτει προς τα κάτω.

Μπορούν επίσης να χρησιμοποιηθούν για να απαλύνουν τις γραμμές μιας τακτοποίησης ή να κρύψουν τις άκρες ενός κρεμαστού καλάθιού, ενός ραφιού ή ενός τραπεζιού. Μέσα σ' αυτή την ομάδα, υπάρχει μεγάλη ποικιλία, στην υφή των φύλλων, από τα ελαφρά, φτερωτά φύλλα του κοινού σπαραγγιού, ως τα μεγάλα και σαρκώδη φύλλα του πλατυκηρίου (*Platycerium bifurcatum*) του δισχιδούς και το λεπτό φύλλωμα του φυτού σαξιφράγα η στολonoφόρα (*Saxifraga stolonifera*).

Μια ωραιότατη κρεμαστή σύνθεση μπορεί να πραγματοποιηθεί, με τη χρησιμοποίηση του μεγάλου φυλλώματος του πλατυκηρίου του δισχιδούς (*Platycerium bifurcatum*), μαζί με τα αντίθετα καρδιόσχημα φύλλα του φιλόδενδρου του έρποντος (*Philodentron bipinnatifidum*). Τα φύλλα των κρεμοκλαδών φυτών μπορούν επίσης να δώσουν χρώμα και διαφορετική υφή: για παράδειγμα το όμορφο φύλλωμα του πόθου, με τις αργυρόχρωμες κηλίδες (*Scindapsus pictus*).

Φιλόδενδρο το έρπον
Philodendron scandens

Αυτά τα φιλόδενδρα είναι τα πιο εύκολα στην καλλιέργειά τους φυτά αυτής της οικογένειας. Τα οξύληκτα φύλλα τους είναι σαρκώδη και έχουν ωραίο χάλκινο χρώμα, όταν πρωτοεμφανίζονται, αλλά με τον καιρό, γίνονται δερματώδη και σκουροπράσινα.

Τα φιλόδενδρα τα έρποντα μπορούν να καλλιεργηθούν στηριγμένα σε ένα υποστήριγμα, όπως π.χ. σε έναν πάσσαλο σκεπασμένο με βρύα, ή να αφεθούν να συρθούν πάνω στο έδαφος. Το μικροκλίμα στο οποίο έχουν ιδανική ανάπτυξη

Scindapsus pictus
Argyraceous
Σκίνδαπος ο Ποίκιλτος
(Πόθος)

Το πιο χτυπητό, χαρακτηριστικό γνώρισμα αυτών των φυτών είναι το ελαιοπράσινο ματ χρώμα των φύλλων τους, που καλύπτονται από μικρές αργυρόχρωμες κηλίδες. Τα καρδιάσχημα φύλλα τους έχουν παχιά στελέχη τα οποία είναι δυνατόν να αναπτύξουν εναέριες ρίζες. Προτείνεται η συγκέντρωση πολλών μαζί μικρών φυτών ή η τοποθέτηση ενός μεγάλου φυτού μέσα σε ένα κρεμαστό καλάθι, κοντά σε ένα ηλιόλουστο παράθυρο. Αυτοί οι πόθοι δημιουργούν επίσης

Epipremnum aureum
Επίπρεμνο το χρυσό
(πόθος)

Είναι γνωστός και ως «κισσός των Νήσων του Σολομώντος».

Έχει κιτρινωπά-πράσινα, γωνιώδη στελέχη, με εναέριες ρίζες και μεγάλα, λαμπρά πράσινα φύλλα, με μεγάλες και ακανόνιστες κίτρινες κηλίδες. Το επίπρεμνο είναι εντυπωσιακό, μέσα σε κρεμαστά καλάθια, πάνω σε ψηλά ράφια ή όταν αναρριχώνται σε πασσάλους, σκεπασμένους με βρύα. Τα μεγάλα φυτά έχουν μεγάλα φύλλα και είναι καλύτερα να τα τοποθετούνται μόνα

είναι ζεστό, σκιερό. Είναι φυτά ταχείας ανάπτυξης και μπορούν να φτάσουν σε μήκος τα 2 μέτρα και σε πλάτος τα 50 εκ. και πρέπει να κορυφολογούνται για να υποβοηθείται η φουντωτή τους ανάπτυξη. Η λίπανση πρέπει να γίνεται με κανονικό, υγρό λίπασμα, κάθε δύο βδομάδες, την άνοιξη και το καλοκαίρι και μια φορά το μήνα, το φθινόπωρο και το χειμώνα. Θα πρέπει να αλλάζεται η γλάστρα κάθε άνοιξη, χρησιμοποιώντας κατά το ήμισυ μείγμα, που βασίζεται στο χώμα και, κατά το άλλο ήμισυ, φυλλόχωμα ή τύρφη.

άμορφα φυτά, όταν αναρριχώνται πάνω σε υγρούς, σκεπασμένους από βρύα πασσάλους. Το μικροκλίμα στο οποίο έχουν ιδανική ανάπτυξη είναι ζεστό και ηλιόλουστο. Αυτοί οι πόθοι είναι φυτά βραδείας ανάπτυξης, αλλά τα ενήλικα φυτά μπορούν να φτάσουν σε ύψος 1.5 μ. Με το κορυφολόγημά τους, κατά την άνοιξη, υποβοηθείται η φουντωτή ανάπτυξή τους. Η λίπανση πρέπει να γίνεται με κανονικό, υγρό λίπασμα, κάθε δύο βδομάδες, από την άνοιξη μέχρι το φθινόπωρο.

Θα πρέπει να αλλάζεται η γλάστρα την άνοιξη, χρησιμοποιώντας ένα μείγμα, που έχει σαν βάση του το χώμα, αλλά μόνο όταν οι ρίζες έχουν γεμίσει τελείως την παλιά γλάστρα. Χρειάζεται πολύ λιγότερο πότισμα το χειμώνα.

τους, μέσα σε ένα ζεστό δωμάτιο.

Το μικροκλίμα στο οποίο έχουν ιδανική ανάπτυξη είναι το ζεστό, με φιλτραρισμένο ηλιακό φως. Τα στελέχη του επίπρεμνου

αναπτύσσονται το πολύ μέχρι 2 μ., σε μήκος και 1 μ. πλάτος. Πρέπει να κορυφολογούνται για να υποβοηθείται η θαμνώδη ανάπτυξή τους. Η λίπανση πρέπει να γίνεται με κανονικό, υγρό λίπασμα, κάθε δύο βδομάδες, την άνοιξη και το καλοκαίρι.

Θα πρέπει να αλλάζεται η γλάστρα κάθε άνοιξη, χρησιμοποιώντας ένα μείγμα, που βασίζεται στο χώμα.

1.1.2 Όρθια φυτά

Πρόκειται για φυτά, που έχουν τη φυσική τάση να αναπτύσσονται κάθετα, ποικίλλουν σε μέγεθος, από τους κρότωνα (*Codiaeum variegatum pictum*), που μοιάζουν με δένδρα και τους πλατύφυλλους φίκους (*Ficus elastica*), μέχρι τα σχετικώς μικρής ανάπτυξης είδη, όπως είναι οι πιλέες (*Pilea cadierei*) και τα καλάθια (*Calathea*). Μερικά από τα δενδρόμορφα φυτά αυτής της κατηγορίας, όπως η γιούκα (*Yucca elephantipes*), έχουν ένα κεντρικό, μη διακλαδιζόμενο κορμό, με φύλλα μόνο στη κορυφή.

Άλλα, όπως η αρωκάρια (*Araucaria heterophylla*), έχουν ένα κεντρικό, όρθιο στέλεχος με κλαδιά, κατά διαστήματα, πάνω σ' αυτό. Όλα τα όρθια φυτά δεν έχουν και στελέχη και φύλλα. Η σανσεβιέρα (*Sansevieria trifasciata*) είναι χωρίς στέλεχος και τα φύλλα της βγαίνουν απευθείας από το μείγμα χώματος της γλάστρας, πολλά όρθια φυτά, τα οποία — αλλιώς — παίρνουν ύψος πολύ μεγάλο, για οικιακή χρήση, μπορούν να μετατραπούν σε πιο κοντούς και πιο στρογγυλούς θάμνους, αν κόψουμε την κορυφή του κύριου στελέχους ή υποβοηθήσουμε την ανάπτυξη των πλάγιων βλαστών.

Καλό παράδειγμα γι' αυτή την περίπτωση είναι ο φίκος ο ελαστικός (*Ficus elastica*), το σχήμα των φύλλων διαφέρει πολύ, σ' αυτή την ομάδα και το μέγεθος των φύλλων ποικίλλει από 15 εκατοστά και κάτω μέχρι πάνω από 60 εκατοστά. Το χρώμα των φύλλων επίσης, ποικίλλει πολύ. Από τα πράσινα και κρεμ φύλλα της ντιφενμπάχιας (*Diefenbachia exotica*) μέχρι τα κόκκινα σημάδια στα φύλλα του κρότωνα. Υπάρχουν μερικά όμορφα όρθια, ανθοφόρα φυτά, στα οποία περιλαμβάνεται η στρελίτσια (*Strelitzia reginae*) και το αβούτιλο (*Abutilum hybridum*).

Υπάρχουν επιβλητικά είδη φυτών, όπως η αρωκάρια, που είναι καλύτερα να τοποθετούνται μόνα τους, άλλα φυτά, με μικρότερο μέγεθος, που έρχονται σε ωραία αντίθεση με χαμηλά, έρποντα ή συρόμενα φυτά, καθώς και φυτά με μυτερά φύλλα που ταιριάζουν πολύ με μερικούς κάκτους, που έχουν στρογγυλό σχήμα.

Κουμ κουάτ
Citrus mitis

Αυτά τα καλλωπιστικά εσπεριδοειδή βγάζουν ταυτόχρονα αρωματικό λουλούδια, άωρους πράσινους και ώριμους πορτοκαλιούς καρπούς. Οι καρποί που παράγουν είναι μικροί και πικροί, εξαιρετοι όμως για μαρμελάδα και γλυκό. Τα δένδρα αυτά καρποφορούν, όταν είναι ακόμη νεαρά και είναι καλύτερα να φυτεύονται μεμονωμένα. Τα δένδρα του κουμ κουάτ χρειάζονται πολλά χρόνια, για να φτάσουν σε μέγιστο ύψος 1, 2 μ. με όμοιο περίπου πλάτος. Στο εμπόριο, προσφέρονται μικρά δενδράκια. Το φυτό λιπαίνεται, κάθε δύο

Πιλέα η καδιέρειος
Pilea cadierei

Οι ανάγλυψες, αργυρές κηλίδες των φύλλων δίνουν στο φύλλωμα του ελκυστικού αυτού φυτού μιαν ιδιαίτερη όψη. Οι κηλίδες αυτές προκαλούνται από θύλακες αέρα, κάτω από την επάνω επιφάνεια του φύλλου. Προτείνεται η τοποθέτηση αυτών των φυτών μαζί με άλλα που να έχουν κι αυτά ωραίες κηλίδες στα φύλλα ή η τοποθέτηση μαζί με νάνες ποικιλίες, μέσα σε ένα χαμηλό δοχείο ή σε έναν κήπο μπουκαλιού ή σε τερράριο. Οι πιλέες φθάνουν σε ύψος περίπου 30 εκατοστά, μέσα σε ένα χρόνο. Υπάρχει μια νάνα ποικιλία, που φθάνει σε ύψος το πολύ 15 εκατοστά.

Αβούτιλο «Καναρίνι» υβρίδιο
Abutilum hybridum canary Bird

Τα αβούτιλα είναι όμορφα, ξυλώδη φυτά, που, όταν είναι νεαρά, μπορούν εύκολα να διαμορφωθούν στο επιθυμητό σχήμα. Έχουν φύλλα που μοιάζουν με φύλλα σφένδαμου και από τη μασχάλη τους αναπτύσσονται λουλούδια, που μοιάζουν με καμπανούλες. Τα λουλούδια των υβριδίων είναι κόκκινα, ροζ, κίτρινα ή άσπρα, τα αβούτιλα είναι μακρόβια φυτά, κατάλληλα για καλλωπιστικά.

Τα αβούτιλα μπορούν να φτάσουν σε 1 μ. ύψος και πλάτος, μέσα σε τρία χρόνια. Πρέπει να γίνεται κορυφολόγημα για διατήρηση του θαμνώδους σχήματος. Η λίπανση

βδομάδες, με λίπασμα κατάλληλο για ντομάτες, όλο το χρόνο, εκτός από το χειμώνα. Η αλλαγή του γλαστρώματος μπορεί να γίνει την άνοιξη, χρησιμοποιώντας μείγμα, που έχει βάση το χώμα, αλλά μόνον αν οι ρίζες έχουν καταλάβει τελείως την παλιά γλάστρα. Χρειάζεται λιγότερο λιγότερο πότισμα το χειμώνα. Είδη με παρόμοιο σχήμα είναι το *Citrus limon* που παράγει λεμόνια και το *Citrus sinensis*.

Λιπαίνεται με κανονικό υγρό λίπασμα, κάθε δύο εβδομάδες, την άνοιξη και το καλοκαίρι.

Συνιστάται η αλλαγή της γλάστρα κάθε άνοιξη, χρησιμοποιώντας ένα μείγμα, αποτελούμενο κατά τα 2/3 από τύρφη και κατά το 1/3 από χοντρή άμμο ή περλίτη. Όταν η διάμετρος της γλάστρας φθάσει τα 7 εκατοστό, αντί αλλαγής γλάστρας, μπορεί να γίνει επιφανειακή λίπανση.

πρέπει να γίνεται με κανονικό, υγρό λίπασμα, κάθε δυο εβδομάδες, το καλοκαίρι.

Η αλλαγή γλάστρας γίνεται κάθε άνοιξη, με χρήση μείγματος που έχει σαν βάση το χώμα. Ποτίζεται πολύ λιγότερο το χειμώνα και την άνοιξη κλαδεύονται τα ανεπιθύμητα κλαδιά.

1.1.3 Πλατύφυλλα φυτά

Κορδυλίνη η επάκρια
Cordyline terminalis

Αυτά τα φυτά έχουν μεγάλα φύλλα, με χρώμα κόκκινο ή πράσινο. Τα χρώματα των φύλλων ποικίλλουν από

Φίκος ο ελαστικός
Ficus elastica

Τα λαμπερά, βαθυπράσινα φύλλα του έχουν σχήμα ωοειδές και είναι μυτερά στην άκρη τους. Το σημείο

Δράκαινα η σαντεράνα
Dracaena sanderana

Το πιο κοινό είδος του γένους δράκαινα. Είναι φυτό λεπτό, όρθιο με στενά φύλλα που έχουν

φυτό σε φυτό και οι κορδυλίνες είναι εντυπωσιακές, όταν συγκεντρωθούν πολλές μαζί, για να φτιάξουν έναν τάπητα από χρώμα, μέσα σε ένα ζεστό δωμάτιο.

Οι κορδυλίνες μπορούν να φθάσουν σε ύψος 1, 2 μ., με πλάτος 45 εκ. Τα φυτά που προσφέρονται στο εμπόριο είναι μικρά. Η λίπανση γίνεται με κανονικό, υγρό λίπασμα κάθε δύο βδομάδες, από τον Απρίλιο μέχρι το Σεπτέμβριο.

Γίνεται αλλαγή γλάστρας κάθε δύο χρόνια, την άνοιξη, χρησιμοποιώντας μείγμα που έχει σαν βάση το χώμα. Χρειάζεται λιγότερο πότισμα το χειμώνα και συνιστάται ο καθαρισμός των φύλλων με υγρό σφουγγάρι.

ανάπτυξης (μάτι) καλύπτεται από ένα κοκκινωπό κάλυμμα, για προστασία. Ο φίκος έχουν δυνατό σχήμα και φαίνονται ωραιότεροι όταν τοποθετούνται μεμονωμένοι. Το

μικροκλίμα στο οποίο έχουν ιδανική ανάπτυξη είναι το ζεστό, σκιερό. Ο φίκος ο ελαστικός φθάνει μέχρι 2 μ. ύψος. Συνιστάται η λίπανση να γίνεται με κανονικό υγρό λίπασμα, κάθε δύο βδομάδες, την άνοιξη και το καλοκαίρι.

Η αλλαγή γλάστρας γίνεται την άνοιξη με χρήση μείγματος που έχει στη βάση το χώμα, αλλά μόνον αν οι ρίζες έχουν τελείως γεμίσει την παλιά γλάστρα.

Θα πρέπει να καθαρίζονται τακτικά τα παλαιότερα φύλλα με ένα υγρό σφουγγάρι και να μην καθαρίζονται τα νεαρά φύλλα.

υπόλευκες (κρεμ) ραβδώσεις. Επειδή αυτά τα φυτά σπάνια διακλαδίζονται, πρέπει να τοποθετούνται τρία ή τέσσερα απ' αυτά, μέσα στην ίδια γλάστρα, για τη δημιουργία μιας όμορφης μάζας από μυτερά φύλλα. Οι δράκαινες είναι βραδείας ανάπτυξης και φτάνουν το πολύ σε ύψος 90 εκ. Η λίπανση γίνεται με κανονικό, υγρό λίπασμα, κάθε δύο βδομάδες, από τα μέσα της άνοιξης μέχρι νωρίς το φθινόπωρο.

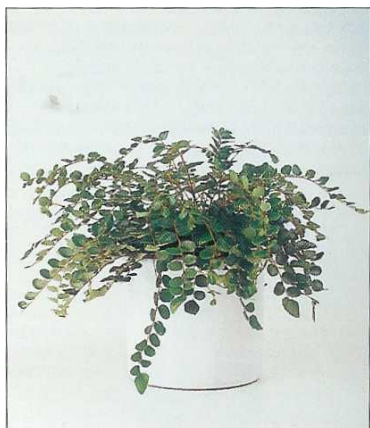
Η αλλαγή της γλάστρας γίνεται κάθε δύο ή τρία χρόνια, την άνοιξη με χρήση μείγματος, που έχει σαν βάση το χώμα. Απαιτεί πολύ λιγότερο πότισμα το χειμώνα.

1.1.4 Τοξοειδή φυτά

Το γενικό σχήμα των φυτών αυτής της κατηγορίας προσδιορίζεται από τον τρόπο που τα στελέχη, οι μίσχοι των φύλλων και η κόμη διακλαδίζονται προς τα έξω, τοξοειδώς, από τη βάση του φυτού. Εξαιτίας αυτού, τα περισσότερα τοξοειδή φυτά καταλαμβάνουν μεγάλο χώρο, όταν αναπτυχθούν πλήρως και είναι καλύτερα να τοποθετούνται μόνα τους. πράγματι, τα μεγαλύτερα τοξοειδή φυτά, με τις δυνατές αρχιτεκτονικές τους μορφές, προκαλούν χτυπητές προσθήκες στο εσωτερικό των μοντέρνων σπιτιών.

Επίσης, σ' αυτή την κατηγορία, ανήκουν τρία φυτά, η Μποκαρνέα η κεκαμμένη (*Beaucarnea recurvata*) η Λέεα η κοκκίνειος (*Leea coccinea*), που τα φύλλα τους κρέμονται προς τα κάτω και τα κάνουν να έχουν «κλαίουσα» μορφή. Υπάρχει μεγάλη ποικιλία σχημάτων και υφής των φύλλων σ' αυτή την κατηγορία φυτών, αρχίζοντας από τα λεία και λογχοειδή φύλλα του Σπαθίφυλλου (*Spathiphyllum*), μέχρι τα βαθιά κομμένα φύλλα μερικών φιλόδενδρων (*Philodendron bipinnatifidum*) και τα λεπτά φυλλαράκια που έχουν οι φτέρες και οι φοίνικες. Η ποικιλία του σχήματος των φύλλων, στα τοξοειδή φυτά, αναπληρώνει την έλλειψη του ποικιλόχρωμου φυλλώματος, στην ομάδα, και, μερικά είδη, όπως η Μπεγκόνια η φουξιοειδής (*Begonia fuchsioides*) και τα Σπαθίφυλλα, παράγουν πολύ ελκυστικά λουλούδια.

Οι χαριτωμένες γραμμές της Νεφρολεπίδας (*Nephrolepis exaltata*) και του Πολυπόδιου (*Polypodium aureum*) ξεχωρίζουν καλύτερα, όταν βρίσκονται στο επίπεδο του ματιού, όπως συμβαίνει και με τη φτέρη Πελλαία στρογγυλόφυλη (*Pellaea rotundifolia*): τοποθετήστε αυτά τα φυτά μέσα σε ένα ψηλό, πήλινο δοχείο ή σε κρεμάμενο καλάθι. Φυτά, όπως η Ραπίς η εξαιρετική (*Rhapis excelsa*) και ο κόκος ο καρυοφόρος (*Cocos nucifera*) μπορούν να αποκτήσουν μεγάλο μέγεθος και τα μεγαλύτερα φυτά κυριαρχούν τόσο, ώστε να καθίστανται το σημείο συγκέντρωσης της προσοχής, σε ένα δωμάτιο. Τα τοξοειδή φυτά είναι από τα πιο κομψά και θα πρέπει να τοποθετούνται σε μια θέση, από όπου να μπορεί κανείς να τα βλέπει από όλες τις γωνίες.

Πελλαία η στρογγυλόφυλλη
(*Pellaea rotundifolia*)

Αυτές οι φτέρες, που έχουν ασυνήθιστη εμφάνιση, έχουν χαμηλή και απλωτή κόμη, που τις κάνει από τις λίγες φτέρες, με σχεδόν οριζόντια ανάπτυξη. Τα φυλλάρια των πτερωτών φύλλων δεν μοιάζουν σχεδόν καθόλου με φυλλάρια φτέρης και είναι δερματώδη, σε σχήμα κουμπιού, τοποθετημένα σε σειρές, εκατέρωθεν ενός σκληρού μεσαίου νεύρου. Αυτά τα φυλλάρια βαραίνουν την κόμη προς τα κάτω και έτσι παίρνει το φυτό τοξοειδή όψη. Οι πελλαίες αυτές είναι εξαιρετικά φυτά συμπλήρωσης, κενών, κατάλληλες για να κρύψουμε γλάστρες φυτών που βρίσκονται σε πρώτη σειρά.

Το ιδανικό μικροκλίμα είναι το ζεστό, σκιερό. Η κόμη της πελλαίας μπορεί να

Μπεγκόνια η φουξιοειδής
(*Begonia fuchsioides*)

Αυτές οι λεπτοφυείς μπεγκόνιες έχουν μικρά, ωοειδή φύλλα, με λεία και γυαλιστερή εμφάνιση. Τα φύλλα αναπτύσσονται πάνω σε μακριά και λεπτά στελέχη, τα οποία αρχίζουν να κάμπτονται τοξοειδώς, όταν μεγαλώσουν. Τα λουλούδια της είναι μικρά, μοιάζουν σαν κέρνα και σαρκώδη και έχουν ανοιχτό ρόδινο χρώμα και αναπτύσσονται κατά ομάδες, μεταξύ φθινόπωρου και άνοιξης. Οι μπεγκόνιες αυτές έχουν ανάγκη από κάποιο είδος υποστηρίγματος, για να μπορούν να φαίνονται καλύτερα.

Το ιδανικό μικροκλίμα για την ανάπτυξή τους είναι το ζεστό και ηλιόλουστο. Οι μπεγκόνιες οι φουξιοειδείς

Δράκαινα η σαντεράνα
Dracaena sandersoniana

Το πιο κοινό είδος του γένους δράκαινα. Είναι φυτό λεπτό, όρθιο με στενά φύλλα που έχουν υπόλευκες (κρεμ) ραβδώσεις. Επειδή αυτά τα φυτά σπάνια διακλαδίζονται, πρέπει να τοποθετούνται τρία ή τέσσερα απ' αυτά, μέσα στην ίδια γλάστρα, για τη δημιουργία μιας όμορφης μάζας από μυτερά φύλλα. Οι δράκαινες είναι βραδείας ανάπτυξης και φτάνουν το πολύ σε ύψος 90 εκ. Η λίπανση γίνεται με κανονικό, υγρό λίπασμα, κάθε δύο βδομάδες, από τα μέσα της άνοιξης μέχρι νωρίς το φθινόπωρο.

Η αλλαγή της γλάστρας γίνεται κάθε δύο ή τρία χρόνια, την άνοιξη με χρήση μείγματος, που έχει σαν βάση το χώμα..

αναπτυχθεί το πολύ σε μήκος 30 εκατοστών και δίνει στο φυτό ένα πλατύ, αλλά πολύ πεπιεσμένο σχήμα.

Η λίπανση γίνεται κάθε δύο βδομάδες, με το κανονικό υγρό λίπασμα. Γίνεται αλλαγή γλάστρας την άνοιξη χρησιμοποιώντας ειδικό μείγμα για φτέρες, σε ρηχή γλάστρα, αλλά μόνο αν οι ρίζες έχουν καταλάβει τελείως την παλιό γλάστρα.

Η πελλαία μπορεί να τοποθετηθεί έξω σε στεγασμένο, σκιερό μέρος, το καλοκαίρι.

Μπορούν να φτάσουν σε ύψος 1 μέτρου και σε πλάτος περίπου 50 εκατοστά, γίνεται

κορυφολόγημα, για να λάβουν φουντωτό σχήμα. Η λίπανση γίνεται με κανονικό, υγρό λίπασμα, μια φορά κάθε δύο βδομάδες, κατά την περίοδο της ανθοφορίας. Γίνεται επίσης αλλαγή γλάστρας κάθε άνοιξη,

χρησιμοποιώντας κατά το ήμισυ μείγμα, που έχει σαν βάση του το χώμα και κατά το ήμισυ μείγμα, που έχει σαν βάση ίου την τύρφη.

Απαιτεί πολύ λιγότερο πότισμα το χειμώνα.

1.1.5 Φυτά σε σχήμα ρόδακα

Αυτά τα φυτά αρέσουν γιατί έχουν σκληρά, αγκαθωτά φύλλα, που κάμπτονται με χάρη προς τα έξω, δίνοντας τους ένα συμμετρικό σχήμα. Όταν φτάσουν σε ηλικία πέντε ή έξι ετών, παράγουν ωραίες ροζ ταξιανθίες, που ακολουθούνται από ένα ρόδινο καρπό, που είναι απίθανο να ωριμάσει και να γίνει φαγώσιμος.

Γκουζμάνια η γλωσσωτή
Guzmania lingulata

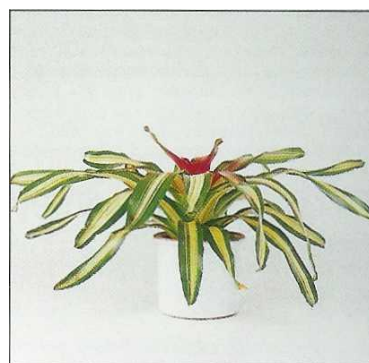
Αυτές οι βρομέλιες, που ανθίζουν το χειμώνα, έχουν το κέντρο τους φτιαγμένο από βράκτια φύλλα ζωηρού πορτοκαλί χρώματος ή κόκκινου, που είναι γεμάτα με μικρά, κίτρινα λουλούδια.

Το ιδανικό μικροκλίμα είναι το ζεστό, φιλτραρισμένο ηλιακό φως. Η γκουζμάνια φθάνει περίπου στα 25 εκατοστά ύψος και στα 30 εκατοστά πλάτος. Η λίπανση γίνεται με το κανονικό, υγρό λίπασμα, αραιωμένο με ίση ποσότητα νερού, μια φορά το μήνα. Θα πρέπει να βεβαιώνεται ότι το διάλυμα του λιπάσματος πηγαίνει και στα φύλλα και στις ρίζες, καθώς και στην κεντρική κοιλότητα. Η αλλαγή γλάστρας γίνεται την άνοιξη, χρησιμοποιώντας

Κρύπτανθος ο διταινιωτός
Cryptanthus bivittatus

Αυτά τα μικρά φυτά έχουν μερικά από τα πιο όμορφα χρωματιστά φυλλώματα, που βρίσκονται στην οικογένεια Βρομελίδες. Τα μυτερά τους φύλλα έχουν δύο ξεχωρες υπόλευκες ραβδώσεις, σε όλο το μήκος τους, οι οποίες μεταβάλλονται σε ροζ ή ακόμη και σε ζωηρά κόκκινες. Το ιδανικό μικροκλίμα είναι το ζεστό και ηλιόλουστο. Οι κρύπτανθοι είναι φυτά βραδείας ανάπτυξης και θα φτάσουν να έχουν διάμετρο 15-20 εκ., στο στάδιο της ανθοφορίας. Η λίπανση γίνεται περιστασιακά, ψεκάζοντας τα φυτά με κανονικό, υγρό λίπασμα, αραιωμένο με ίση ποσότητα νερού. Η αλλαγή γλάστρας σχεδόν δεν είναι ποτέ αναγκαία.

Νεορεγέλια της Καρολίνας
Neoregelia caroliniae
tricolor

Αυτές οι βρομέλιες, με την πλατιά κορυφή, έχουν εντυπωσιακό φύλλωμα και τα νέα τους φύλλα έχουν απαλό πράσινο χρώμα και υπόλευκες ταινίες. Όσο τα φυτά ωριμάζουν, τα φύλλα παίρνουν μια απόχρωση ροζ.

Το ιδανικό μικροκλίμα είναι το ζεστό, φιλτραρισμένο ηλιακό φως. Οι καλά αναπτυγμένες νεορεγελίες μεγαλώνουν και φτάνουν σε ύψος 20 περίπου εκατοστά και σε πλάτος περίπου 45 εκατοστά. Η λίπανση γίνεται με κανονικό, υγρό λίπασμα, αραιωμένο με ίση ποσότητα νερού, μια φορά το μήνα.

Η γλάστρα αλλάζεται την άνοιξη, χρησιμοποιώντας μείγμα χρώματος

μείγμα χώματος κατάλληλο για βρομέλιες, αλλά μόνον αν οι ρίζες έχουν γεμίσει την παλιά γλάστρα. Θα πρέπει να αδειάζεται η κεντρική κοιλότητα και να γεμίζεται με φρέσκο νερό, κάθε μήνα.

Όταν τελειώσει η ανθοφορία κόβονται και αφαιρούνται τα μητρικά φυτά, για να επιτραπεί η ανάπτυξη παραφυάδων γύρω στη βάση.

κατάλληλο για τις βρομέλιες, αλλά μόνον όταν οι ρίζες θα έχουν γεμίσει τελείως την παλιά γλάστρα.

1.1.6 Θαμνώδη φυτά

Τα θαμνώδη φυτά είναι μια εξαιρετική προσθήκη για κάθε εσωτερικό χώρο καθώς μπορούν να του χαρίσουν άρωμα, χρώμα. Το είδος των θάμνων που θα επιλεγούν εξαρτάται από τη χρήση.

Ιβίσκος (κινέζικος ιβίσκος)
Hibiscus rosa sinensis

Έξακο το συγγενές
Exacum affine

Πελαργόνιο το οικιακό
(Γεράνι)
Pelargonium domesticum
hybrids

Έχει μακριά λουλούδια, σε σχήμα χωνιού και βαθυπράσινα, λαμπερά φύλλα και γι' αυτό είναι πολύ εντυπωσιακό. Τα λουλούδια του μπορεί να είναι κόκκινα, ροζ, άσπρα, κίτρινα ή πορτοκαλιά και εμφανίζονται μεμονωμένα, συνήθως την άνοιξη και το

Είναι επίσης γνωστό και με το όνομα γερμανικές και περσικές βιολέτες. Είναι μικρά, φουντωτά φυτά, που σκεπάζονται από ωραία μπλε λουλούδια, με κίτρινο χρώμα, στη μέση και γυαλιστερά ελαιοπράσινα φύλλα. Ανθίζουν την άνοιξη και τα λουλούδια μπορούν

Αυτά τα γεράνια έχουν μεγάλα λουλούδια με χρώματα από το λευκό μέχρι το κόκκινο πολύ είναι δίχρωμα ή τρίχρωμα. Η περίοδος της ανθοφορίας τους είναι μικρή και διαρκεί μόνο από την άνοιξη μέχρι τα μέσα του καλοκαιριού, αλλά η ομορφιά των

καλοκαίρι. Αυτοί οι ιβίσκοι χρησιμοποιούνται σε μια ηλιόλουστη σύνθεση που δίνει μια ανατολίτικη αίσθηση, είτε μεμονωμένα, είτε πολλά φυτά διαφόρων χρωμάτων μαζί. Το ιδανικό μικροκλίμα είναι το ζεστό, ηλιόλουστο. Οι κινέζικοι ιβίσκοι είναι φυτά ταχείας ανάπτυξης και φτάνουν γρήγορα σε ύψος 1,5 μ. Η λίπανση γίνεται με υγρό λίπασμα, πλούσιο σε κάλι, κάθε δυο βδομάδες, την άνοιξη και το καλοκαίρι και μια φορά το μήνα, το φθινόπωρο και το χειμώνα. Αν η ανθοφορία δεν είναι ικανοποιητική, αυξάνεται η συχνότητα των λιπάνσεων (όχι την πυκνότητα του λιπάσματος). Το γλάστρωμα αλλάζεται κάθε άνοιξη, χρησιμοποιώντας μείγμα, που έχει ως βάση του το έδαφος. Χρειάζεται πολύ λιγότερο πότισμα το χειμώνα.

να διαρκέσουν περισσότερο από δύο μήνες. Τα φυτά αυτά είναι καλύτερο να μεταχειρίζονται ως ετήσια και να απομακρύνονται όταν θα τελειώσει η ανθοφορία. Το ιδανικό μικροκλίμα είναι το θερμό, φιλτραρισμένο ηλιακό φως. Οι έξακοι αναπτύσσουν γρήγορα στελέχη, μέχρι 30 εκατοστά. Η λίπανση γίνεται με το κανονικό, υγρό λίπασμα, κάθε δυο βδομάδες, στο διάστημα που τα φυτά ανθοφορούν. Το γλάστρωμα αλλάζει με χρήση μείγματος, που έχει σαν βάση του το χώμα, αλλά μόνον αν το φυτό αγοράστηκε σε πολύ μικρή γλάστρα. Άλλη αλλαγή γλάστρας δε θα χρειαστεί. Ειδικές φροντίδες Βάλτε τα φυτά μέσα σε δίσκους, γεμάτους με βρεγμένα χαλίκια, για να διατηρείται υψηλή η υγρασία.

λουλουδιών αντισταθμίζει τη μικρή διάρκειά τους. Χρησιμοποιούνται είτε μεμονωμένα είτε πολλά μαζί, σε ζαρντινέρα παραθύρου.

Το ιδανικό μικροκλίμα είναι το δροσερό και ηλιόλουστο. Αυτά τα φυτά μπορούν να καλλιεργηθούν σαν μονοστέλεχα φυτά, ύψους μέχρι 60 εκ., ή σαν μικροί, φουντωτοί θάμνοι. Η λίπανση γίνεται με το κανονικό, υγρό λίπασμα, την άνοιξη και το καλοκαίρι. Το γλάστρωμα αλλάζεται κάθε άνοιξη, χρησιμοποιώντας ένα μείγμα, που έχει σαν βάση του το χώμα. Όταν τα φυτά θα φυτευτούν πια σε γλάστρες 15 εκατοστών, είναι αρκετή η επιφανειακή λίπανση. Συνιστάται το κόψιμο των μαραμένων ταξιανθιών για την υποβοήθηση της καλύτερης ανάπτυξης του φυτού.

1.1.7 Έρποντα φυτά

Είναι φυτά, που τα στελέχη τους αναπτύσσονται ακριβώς πάνω από την επιφάνεια του μείγματος χώματος της γλάστρας και αυτή η ιδιότητα της προσκόλλησης στο έδαφος δημιουργεί έναν τάπητα, όταν έχουν τη δυνατότητα να απλωθούν. Τα έρποντα φυτά μπορούν να χρησιμοποιηθούν επωφελώς, για την κάλυψη του εδάφους, γύρω από τα ορθοφυή φυτά και για να σπάσουν το σκληρό περίγραμμα μεγάλων δοχείων. Μερικά έρποντα φυτά, όπως η σελαγινέλα (*Selaginella martensii*), στέλνουν ρίζες κάτω, μέσα στο μείγμα χώματος της γλάστρας, όπου το βρίσκουν, δημιουργώντας έτσι νέα φυτά, ενώ άλλα έρποντα απλώς μένουν πάνω στην επιφάνεια του μείγματος.

Τα φυτά αυτής της ομάδας είναι ως επί το πλείστον μικρόφυλλα και τα περισσότερα έχουν γενικά μικρό μέγεθος. Μερικά απλώνουν και γίνονται πολύ μεγάλα φυτά, με τον καιρό, αλλά μόνον αν έχουν στη διάθεσή τους τον απαιτούμενο χώρο. Μερικά είδη έχουν τη φυσική ιδιότητα να έρπουν, αλλά μπορούν επίσης να καλλιεργηθούν και σαν αναρριχώμενα, πάνω σε ένα υποστήριγμα, καθώς και σαν φυτά συρόμενα (κρεμοκλαδή, κληματοειδή), μέσα σε ένα κρεμαστό καλάθι, όπως συμβαίνει με το φυτό πλήκτρανθος.

Μερικά από τα φυτά αυτής της κατηγορίας έχουν ασυνήθιστα σχέδια πάνω στα φύλλα: η φιτονία η βερσαφέλκος (*Fittonia verschaffeltii*) έχει εξωτικές κόκκινες νευρώσεις στα φύλλα, πάνω σε βαθυπράσινο φόντο και η φιττονία η αργυρόνευρος έχει αργυρές νευρώσεις, στα φύλλα.

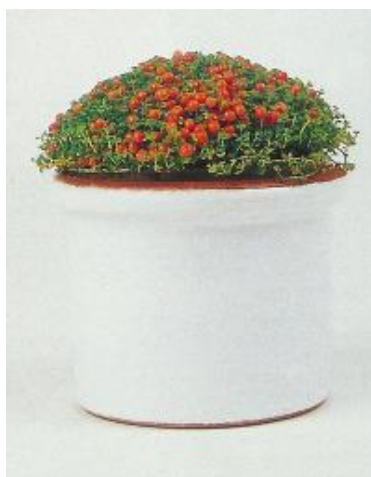
Η νερτέρα (*Nertera granadensis*) παράγει πορτοκαλόχρωμους, μικρούς καρπούς (μπέρις), στο μέγεθος μπιζελιού, που διατηρούνται διακοσμητικοί, επί πολλούς μήνες. Τα χρωματιστά φύλλα και οι μικροί καρποί (μπέρις) των ερπόντων φυτών, αντισταθμίζουν την έλλειψη λουλουδιών. Όλα τα λουλούδια, που εμφανίζουν αυτά τα φυτά είναι μικρά και ασήμαντα, πολλά από τα έρποντα φυτά είναι ιδιαίτερα κατάλληλα για την υγρή ατμόσφαιρα, που έχουν οι κήποι σε φιάλες και τα τερράρια.

Σολειρόλια η σολειρόλειος
Soleirolia soleirolli

Αυτά τα ωραία φυτά παράγουν μάζες λεπτών φύλλων, με λαμπρό, πράσινο χρώμα, πάνω σε λεπτά στελέχη και θα καλύψουν γρήγορα κάθε διαθέσιμο χώρο, στη γλάστρα. Μερικοί απ' αυτούς τους σωρούς χόρτων δημιουργούν μια όμορφη σύνθεση, όταν τοποθετηθούν μαζί, μέσα σε ένα πλεχτό καλάθι. Επίσης, φαίνονται όμορφα, όταν συμπληρώνουν τα κενά, στο πρόσθιο μέρος εκθέσεως φυτών, που παράγουν φύλλωμα. Δεν συνιστάται η χρήση τους σε κήπους φιαλών ή σε τερράρια, γιατί γρήγορα γεμίζουν κάθε διαθέσιμο χώρο.

Το ιδανικό μικροκλίμα είναι το δροσερό και ηλιόλουστο. Οι σολειρόλιες δεν

Νερτέρα Γκραναδένσις
Nertera granadensis

Τα όμορφα φυτά της νερτέρας έχουν μικρό πράσινα φύλλα, αλλά τους δίνουν αξία οι πολλοί μικροί καρποί (μπέρις), πορτοκαλόχρωμοι, σε σχήμα μπιζελιού, που αναπτύσσονται από τα ασήμαντα, πρασινωπά-κίτρινα λουλούδια τους. Είναι καλύτερο αυτά τα φυτά να μεταχειρίζονται σαν ετήσια και να απομακρύνονται όταν τα μπερις αρχίζουν να ξεραίνονται. Οι νερτέρες κάνουν ωραίες, χρωματιστές συνθέσεις, και είναι κατάλληλες για καλλιέργεια σε δίσκους, οε κήπους φιαλών και σε τερράρια.

Το ιδανικό μικροκλίμα είναι το δροσερό και ηλιόλουστο. Οι νερτέρες σχηματίζουν χαμηλούς σωρούς με ύψος μέχρι 8 εκατοστά, με μέγιστο πλάτος το πολύ 15 εκατοστά.

Σελαγινέλα η Μαρτένσιος
Selaginella martensii

Αυτά τα ασυνήθιστα φυτά έχουν διακοσμητικά, πράσινα φύλλα, που καλύπτουν τα στελέχη, σαν λέπια ψαριού. Τα έρποντα στελέχη της σελαγινέλας σχηματίζουν ένα πυκνό στρώμα από φύλλωμα, με ευχάριστη μαλακή υφή. Οι ρίζες προχωρούν προς τα κάτω, μέσα στο μείγμα χόματος της γλάστρας, κατά διαστήματα. Ένα τερράριο ή ένας κήπος φιάλης είναι το καλύτερο περιβάλλον, μέσα στο οποίο μπορούν να εκτεθούν αυτά τα μικρά φυτά γιατί ευδοκιμούν μέσα στην υγρή ατμόσφαιρα.

Το ιδανικό μικροκλίμα είναι το ζεστό, φιλτραρισμένο ηλιακό φως. Τα έρποντα στελέχη της σελαγινέλας μπορούν να φτάσουν σε μήκος τα 15 εκ. Η λίπανση

ξεπερνούν σε ύψος τα 5 εκ., αλλά το πλάτος τους περιορίζεται μόνο από το μέγεθος του δοχείου, μέσα στο οποίο καλλιεργούνται. Θα πρέπει να περιποιείται το φυτό με ψαλίδι, για να διατηρείται ωραίο το σχήμα του.

Η λίπανση γίνεται με κανονικό, υγρό λίπασμα, διαλυμένο σε ίση ποσότητα νερού, κάθε δύο βδομάδες, το καλοκαίρι. Το γλάστρωμα αλλάζεται την άνοιξη, χρησιμοποιώντας ένα μείγμα, που έχει σαν βάση του το χώμα. Μετά τη δεύτερη αλλαγή γλάστρας τα φυτά πρέπει να απομακρύνονται.

Το μείγμα χώματος θα πρέπει να διατηρείται πάντα υγρό, για να μην ξεραίνονται τα φύλλα και παίρνουν καστανό χρώμα.

Η λίπανση γίνεται με κανονικό, υγρό λίπασμα, κάθε δυο μήνες, όσο οι μικροί καρποί μεγαλώνουν.

Το γλάστρωμα αλλάζεται κάθε άνοιξη, χρησιμοποιώντας ένα μείγμα, που αποτελείται κατά δύο τρίτα από μείγμα με βάση το χώμα και κατά το ένα τρίτο από τύρφη.

Τον χειμώνα θα πρέπει να ποτίζεται πολύ λιγότερο. Οι νερτέρες μπορούν να τοποθετηθούν έξω κατά το καλοκαίρι.

γίνεται με κανονικό, υγρό λίπασμα, αραιωμένο με τριπλάσια ποσότητα νερού, κάθε δυο βδομάδες. Το γλάστρωμα αλλάζεται κάθε άνοιξη, χρησιμοποιώντας μείγμα από δύο τρίτα χώμα με βάση την τύρφη και ένα τρίτο χοντρή άμμο. Όταν τα φυτά θα είναι σε γλάστρες 15-20 εκ., τότε απλώς εξάγονται τα φυτά από τις γλάστρες, καθαρίζονται και ξαναγεμίζονται με φρέσκο μείγμα.

Τα φυτά θα πρέπει να αγγίζονται όσο το δυνατόν λιγότερο, γιατί αυτό μπορεί να προκαλέσει ζημιές στα φύλλα.

1.2 Μέγεθος των φύλλων

Σε πολλά πεδία, το επιτυχημένο σχέδιο στηρίζεται συχνά στην απλή επανάληψη στοιχείων με παρόμοια μεγέθη. Η αρχή αυτή ισχύει περισσότερο κατά την τακτοποίηση των φυτών, αλλά μπορεί επίσης να επιτευχθούν εντυπωσιακά αποτελέσματα και με το να δοθεί έμφαση στις διαφορές των σχημάτων. Για παράδειγμα, τα λεπτά συμπλέγματα μικρών, αναρριχώμενων φυτών μπορούν να τονιστούν ιδιαίτερα με την αντιπαράθεση πλατύφυλλων φυτών, με απλό σχήμα.

Εικόνα 2: Εμφανής διαφορά 2 φυτών ως προς το μέγεθος των φύλλων

1.3 Σχήμα των φύλλων

Το σχήμα των φύλλων είναι ένα πολύ δυνατό, θεαματικό χαρακτηριστικό ενός φυτού. Μια χτυπητή έκθεση φυτών μπορεί να επιτευχθεί, συγκεντρώνοντάς τα κατά όμοια σχήματα φύλλων ή κατά αντίθετα σχήματα ή και κατά τρόπο, που να επέρχεται εναρμόνιση των σχημάτων των φύλλων. Υπάρχει μεγάλη ποικιλία σχημάτων φύλλων, όπως λογχοειδή, ωοειδή, καρδιόσχημα, με κυματοειδείς παρυφές, ακόμα και φύλλα σε σχήμα βιολιού. Το σχήμα των φύλλων του μπορεί να είναι το σημαντικότερο στοιχείο ενός φυτού να αποτελεί συμπληρωματικό του θέλγητρο.

Κισσός ο ρομβόφυλλος (*Cissus thombifolia*)

Φιλόδεντρο το διπτερόφυλλο (*Philodendron bipennifolium*)

Γκρεβιλέα (*Grevillea robusta*)

1.4 Χρώμα των φύλλων

Τα διάφορα χρώματα, που βρίσκονται στα φύλλα αρχίζουν από την ποικιλία διαφόρων πράσινων αποχρώσεων μέχρι τα φύλλα όλων των χρωμάτων, από τα αργυρόλευκα μέχρι τα σκούρα πορφυρά, καθώς επίσης και τα φύλλα με διάφορα σχέδια ή κηλίδες, αντίθετων χρωμάτων. Ωραιότατα διακοσμητικά αποτελέσματα επιτυγχάνονται με τη χρησιμοποίηση φυτών, που καλλιεργούνται για το φύλλωμά τους, εναλλάσσοντας τέτοια φυτά, δύο ή το πολύ τριών χρωμάτων.

Ζεβρίνα η κρεμοκλαδής (*Zebrina pendula*) αριστερά, Φιτονία (*Fittonia verschaffeltii*) δεξιά

Κολεός ο βλούμειος (*Coleus blumei*) αριστερά, Καλάδιον (*Caladium hortulanum* hybrids) δεξιά

Καλάθιο (*Calathea makoyana*) αριστερά, Νεορεγκελία (*Neoregelia Cardianae Tricolor*) δεξιά

Σαξιφράγκια στολονιφόρος (*Saxifraga stolonifera*) αριστερά, Υβρίδια του χέδερα έλιξ (*Hedera helix* hybrids) δεξιά

1.5 Υφή των φύλλων

Υπάρχει πολύ μεγάλη ποικιλία, στην υφή των φύλλων, στο μέγεθος και στο χρώμα τους. Οι υφές των φύλλων ποικίλλουν από τη γυαλιστερή μέχρι τη ματ, από την τριχωτή μέχρι τη ρυτιδωμένη και από τη ριγωτή μέχρι την παχιά, με την κάθε ποικιλία υφής να δίνει ιδιαίτερο ενδιαφέρον στα φυτά. Τοποθετώντας κατάλληλα τα φυτά, με αντίθετη υφή φύλλων, είναι δυνατή η δημιουργία εκθέσεων με μεγάλο ενδιαφέρον.

Αρωκάρια η ετερόφυλλος (*Araucaria heterophylla*)

Μαράντα η λευκόνευρη ή ερυθρόνευρη (*Maranta leuconeura erythroneura*) αριστερά,
Αδίαντο (*Adiantum raddianum*) δεξιά

Κολουμνέα (*Columnea Banskii*)

Βεγονία η βασιλική (*Begonia rex-cultorum*) & Ασπιδίστρα (*Aspidistra elation*)

1.6 Το μέγεθος των λουλουδιών

Η ομορφιά των λουλουδιών δεν εξαρτάται μόνον από το χρώμα τους, παρ' όλο που κι αυτό είναι ένας σημαντικός παράγοντας. Το μέγεθος συμβάλει στην ιδιαίτερη εμφάνιση κάθε λουλουδιού και έχει μέγιστη σημασία, όταν σχεδιάζουμε μια διακόσμηση με λουλούδια.

Ακακία η μακρόφυλλη (*Acacia longifolia*) και Δελφίνιο (*Delphinium elatum*)

Ποϊνσέτια κ.ν. αλεξανδρινό (*Euphorbia pulcherrima*)

Χρυσάνθεμο (*Chrysanthemum morifolium* hybrids)

1.7 Σχήμα των λουλουδιών

Τα λουλούδια έχουν απέραντη ποικιλία σχημάτων, από τα απλά λουλούδια, με πέταλα, της πρίμουλας (*Primula obconica*), μέχρι τα εξωτικά απέταλα λουλούδια, σε σχήμα σφαιρικό, του φυτού λευκόσπερμο (*Leucospermum nutans*). Συνιστάται η χρήση μακριών, λεπτών στελεχών λουλουδιών, προς τα έξω, και στρογγυλεμένα σχήματα, στα κεντρικά σημεία των μεγάλων τακτοποιήσεων.

Αλστροϊμερία (*Alstroemeria pelegina*) αριστερά, Γκερμπέρα κέντρο, καλαγχόη (*Kalanchoe blossfeldiana*)

Δενδρόθειο (*Dendrobium* sp.)

Πανσές (*Viola wittrockiana*) αριστερά, Ανθούριο (*Anthurium andraeanum*) δεξιά

Λευκόσπερμο (*Leucospermum nutans*) αριστερά, Στρελίτσια κ.ν. (*Strelitzia reginae*) δεξιά

ΚΕΦΑΛΑΙΟ 2. Η ΤΕΧΝΗ ΤΗΣ ΣΥΝΘΕΣΗΣ

2.1 Ανάλυση σύνθεσης – ανθοδετική τέχνη

Αν το κάθε λουλούδι αναδεικνύει την εκπληκτική τελειότητα της φυσικής καλλιτεχνικής δημιουργίας, τότε, η συνδυασμένη συμπαρουσίαση και προβολή τους πρέπει και μπορεί να οδηγήσει σε μια υψηλής καλλιτεχνικής αξίας συνθετική δημιουργία.

Η σύνθεση, λοιπόν, των λουλουδιών αποτελεί τέχνη. Μια τέχνη που απαιτεί ευαισθησία, ικανότητα μόρφωσης κατάλληλων σχημάτων, σωστές επιλογές χρωματικών συνδυασμών, εναρμόνιση με τον περιβάλλοντα χώρο, με το βάζο που τοποθετούνται τα λουλούδια, με το έπιπλο που θα τοποθετηθεί το βάζο, με το γενικότερο τόνο της διακόσμησης και με τις διαστάσεις του δωματίου ή της αίθουσας που θα στολίσει η σύνθεση των λουλουδιών.

Εικόνα 3: Μια όμορφη σύνθεση κομμένων λουλουδιών

Εικόνα 4: Μια σύνθεση κομμένων λουλουδιών, όπου κυριαρχούν τα τριαντάφυλλα

Οι βασικοί παράγοντες που θα κρίνουν για την επιτυχία μιας σύνθεσης λουλουδιών είναι το σχήμα της, οι χρωματικοί συνδυασμοί των λουλουδιών της, το άρωμά τους, η ανταπόκρισή της με την ειδική περίπτωση για την οποία προορίζεται και η εναρμόνισή της με το περιβάλλον. Τα λουλούδια έχουν διαφορετικά χρώματα, διαφορετικό σχήμα και διαφορετική υφή. Το κάθε λουλούδι επιδρά διαφορετικά στην ψυχολογία μας. Υπάρχουν λουλούδια τα οποία μας ηρεμούν και μας γαληνεύουν και άλλα που μας δημιουργούν ζωνή διάθεση.

Είναι πολλά τα σχήματα, στα οποία μπορεί να διαμορφωθεί μια σύνθεση λουλουδιών: η ανθοδέσμη (σε διάφορους τύπους), το στεφάνι, η γιρλάντα, καθώς και άλλα για εντελώς ειδικές περιπτώσεις. Το πιο συνηθισμένο όμως σχήμα είναι της ανθοδέσμης σε δυο βασικούς τύπους: α) στη μορφή του μπουκέτου σε διάφορα σχήματα βεντάλιας και β) στη μορφή της κυκλικής ανθοδέσμης. Από τις δυο αυτές μορφές της ανθοδέσμης, η ευκολότερη είναι η μορφή του μπουκέτου.

Εικόνα 5: Σύνθεση λουλουδιών σε μορφή δέντρων

Το κάθε λουλούδι πρέπει να τοποθετείται στην κατάλληλη θέση, ανάλογα με τον τύπο (φυσιολογία) και τα χαρακτηριστικά του. Για αυτό οι βασικές γνώσεις για τα λουλούδια και τα φυτά είναι απαραίτητες, έτσι ώστε ο επαγγελματίας να γνωρίζει τη συμπεριφορά τους τόσο κατά τη διάρκεια της δημιουργίας, όσο και μετά την ολοκλήρωση της κατασκευής, για τη σωστή συντήρησή της. Η επιλογή και η τοποθέτηση των λουλουδιών, σχετίζεται απόλυτα με τα υπόλοιπα στοιχεία της σύνθεσης.

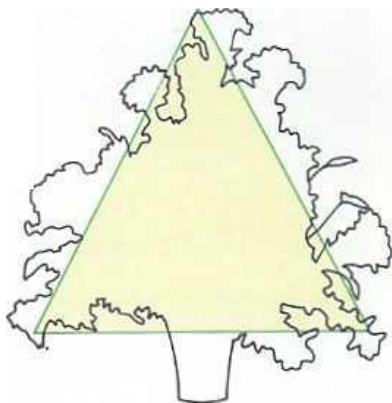
Κατά τη δημιουργία μιας σύνθεσης λουλουδιών θα πρέπει να εξεταστεί ο τρόπος φωτισμού και η γωνία, από την οποία θα φαίνεται. κατόπιν. Θα πρέπει στη συνέχεια να βρεθεί ένα κατάλληλο δοχείο για την επιλεγμένη θέση. Τα δοχεία που μπορούν να χρησιμοποιηθούν μπορεί να περιλαμβάνουν από μπουλ κουζίνας, πήλινα δοχεία και καλάθια, μέχρι δοχεία, που αγοράστηκαν ειδικά γι' αυτό το σκοπό, σε κάθε σχήμα κι από οποιοδήποτε υλικό. Πριν την έναρξη της τακτοποίησης των λουλουδιών, μπορεί να γίνει επισκόπηση του σχήματός τους, της υφής και του χρώματος και να γίνει ένα απλό σχέδιο τακτοποίησης με επιλογή των πρώτων στελεχών, για να προετοιμαστεί το βασικό σχέδιο της σύνθεσης. Έπειτα το σχέδιο συμπληρώνεται, τοποθετώντας τα μεγαλύτερα φυλλώματα και λουλούδια στο κάτω μέρος, και τα λεπτότερα στην κορυφή. Το πιο εντυπωσιακό υλικό πρέπει να τοποθετηθεί στο κέντρο της σύνθεσης.

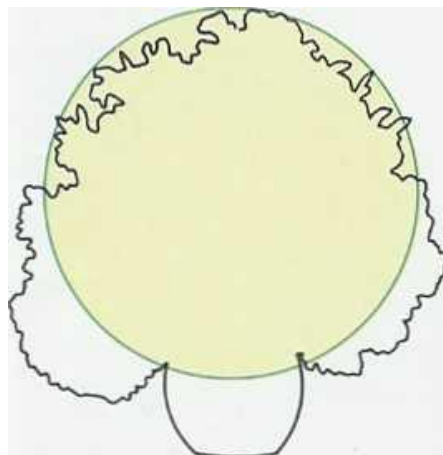
Εικόνα 6: Σύνθεση από ισλανδικές παπαρούνες (*Papaver sp.*) και μαργαρίτες

Εικόνα 7: Φύλλωμα, άσπρη πασχαλιά και γυψόφιλα (*Gypsophila paniculata*) και κόκκινα λουλούδια για τη συγκέντρωση του ενδιαφέροντος.

Εικόνα 8: Μια τριγωνική σύνθεση: Γεμίστε το δοχείο με πλαστικό σφουγγάρι ή με δικτυωτό σύρμα, πρώτα, βάλτε την κορυφή του τριγώνου και το σχέδιο για τις δύο πλευρές, με κλαδιά από χρυσάνθεμα.

Εικόνα 9: Κλείδα κομμένων λουλουδιών. Η σύνθεση ταιριάζει σε όλα τα είδη λουλουδιών του αγροτικού σπιτιού. Φτιάξτε το σχήμα με γυψόφιλο (*Gypsophila paniculata*) και κατόπιν δυναμώστε το με λευκή πασχαλιά, προσθέστε βλαστούς με χρυσάνθεμα σε σχήμα λευκής μαργαρίτας, πορτοκαλί κρίνους (*Lillium sp.*) και ροζ και πράσινους περουβιανούς κρίνους (*Alstroemeria pelegrina*).

2.2 Ορισμός των βασικών κανόνων

Τα βασικά στοιχεία μιας ανθικής σύνθεσης είναι το σχήμα, η γραμμή, το χρώμα και η υφή, τα οποία συνδέονται, με τη σειρά τους, με μια σειρά κανόνων που έχουν να κάνουν με την ισορροπία, την αντίθεση, το ρυθμό, την κλίμακα, την αναλογία, την αρμονία και τον τονισμό. Πιο συγκεκριμένα, οι κανόνες αυτοί αφορούν τα ακόλουθα:

- **Ενότητα:** Η ανάμειξη των διαφόρων στοιχείων γίνεται με τέτοιο τρόπο, έτσι ώστε όλα μαζί να φαίνονται ως ένα ενιαίο σύνολο.
- **Κλίμακα και αναλογία:** Οι διαστάσεις των φυτικών υλικών θα πρέπει να είναι τέτοιες, έτσι ώστε να συνδέονται ικανοποιητικά τόσο μεταξύ τους, όσο και με το ανθοδοχείο, αλλά και με το χώρο που πρόκειται να τοποθετηθούν.
- **Ισορροπία:** Η ανθική σύνθεση πρέπει να δίνει την αίσθηση της σταθερότητας. Η ισορροπία μπορεί να είναι συμμετρική ή ασύμμετρη.
- **Αντίθεση:** Είναι δυνατόν να δημιουργηθεί με διάφορους τρόπους, όπως με την παράθεση αντίθετων χρωμάτων, διαφορετικών υφών. μικρών και μεγάλων στοιχείων κ.ά. Δίνει ενδιαφέρον στη σύνθεση, αλλά, εάν δεν γίνει σωστά, είναι δυνατόν να καταστρέψει κάθε αρμονία και ενότητα.
- **Ρυθμός:** Είναι η αίσθηση της κίνησης που δίνει η σύνθεση. Είναι δυνατόν να επιτευχθεί με την τοποθέτηση του υλικού με τέτοιον τρόπο, έτσι ώστε να σχηματίζεται μια καμπύλη, η οποία να οδηγεί το βλέμμα, όχι μόνο στο κέντρο, αλλά και στα άκρα.

2.3 Το χρώμα στην ανθική σύνθεση

Το χρώμα σε μια ανθική σύνθεση αποτελεί ένα από τα σημαντικότερα στοιχεία, καθορίζοντας σε μεγάλο βαθμό, την ποιότητά της. Για το λόγο αυτό, η επιλογή των χρωμάτων πρέπει να γίνεται με ιδιαίτερη προσοχή και με βάση κάποιους γενικούς κανόνες αρμονίας. Ειδικότερα, οι κανόνες αυτοί βασίζονται στον κύκλο των χρωμάτων και, ενδεικτικά, αναφέρονται οι ακόλουθες περιπτώσεις:

- **Μονοχρωματική αρμονία:** Σχηματίζεται από αποχρώσεις και τόνους ενός μόνο χρώματος του φάσματος. Στην περίπτωση αυτή, επιδιώκεται υλικών διαφορετικής υφής για να δοθεί μια ιδιαιτερότητα και ποικιλότητα στη σύνθεση.
- **Ανάλογη αρμονία:** Σχηματίζεται από δύο ή τρία γειτονικά χρώματα στον κύκλο των χρωμάτων και είναι ίσως ο συνηθέστερος συνδυασμός χρωμάτων που γίνεται σε ανθικές συνθέσεις.
- **Αντίθετη αρμονία:** Σχηματίζεται από το συνδυασμό δύο χρωμάτων που βρίσκονται ακριβώς απέναντι στον κύκλο των χρωμάτων.

2.4 Ισορροπία - Φωτεινότητα

Η ισορροπία στον σχεδιασμό μιας σύνθεσης αφορά την οπτική ισορροπία, η οποία έχει να κάνει με τον όγκο, το σχήμα, αλλά και το χρώμα που έχουν τα λουλούδια και τα φυτά. Η ισορροπία παίζει ίσως τον σημαντικότερο ρόλο στην κατασκευή οποιασδήποτε σύνθεσης.

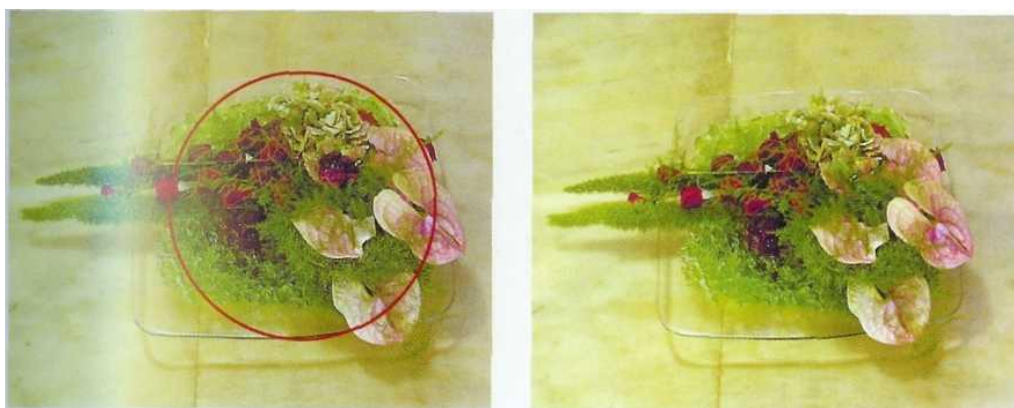
Όλα αυτά βέβαια πολλές φορές αναιρούνται γιατί μεγάλο ρόλο παίζει και το οπτικό βάρος των βάσεων που χρησιμοποιούνται. Για παράδειγμα άλλο οπτικό βάρος έχει μια κεραμική βάση και άλλο οπτικό βάρος μια γυάλινη. Επίσης παίζει ρόλο το σχήμα και το χρώμα της βάσης. Στα πλαίσια της ισορροπίας εντάσσεται και η σωστή τοποθέτηση των λουλουδιών, ανάλογα με την όψη τους. Για παράδειγμα αν τα λουλούδια είναι ανοιχτόχρωμα και λεπτά, πρέπει να τοποθετηθούν ψηλά.

Εικόνα 10: Οι κόκκινες χάντρες (δεξιά) ισορροπούν την σύνθεση.

Προς το κέντρο πρέπει να τοποθετούνται πιο σκουρόχρωμα άνθη ώστε το χρωματικό σύνολο να είναι πιο συμπαγές, δίνοντας την εντύπωση στο μάτι ότι η σύνθεση έχει το οπτικό βάρος στο κέντρο της σύνθεσης και ότι τα πάντα ξεκινούν από εκεί.

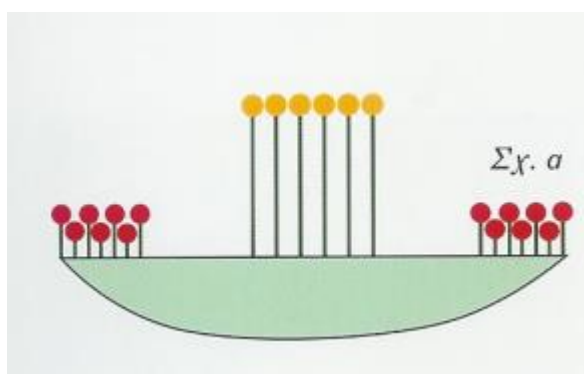
Το ίδιο ισχύει επίσης και για το πλάτος της σύνθεσης. Δηλαδή όσο πηγαίνουμε από τις άκρες προς το κέντρο, η σύνθεση να γίνεται πιο σκουρόχρωμη και συμπαγής. Σημαντικός επίσης είναι ο ρόλος του φυσικού φωτισμού. Δηλαδή το πώς είναι ταξινομημένα τα χρώματα στη σύνθεση, έτσι ώστε να είναι όλα ορατά.

Εικόνα 11: Το γυάλινο στοιχείο φωτίζει τη σύνθεση, στο «σκοτεινό σημείο».

2.5 Ισορροπία και ομάδες

Είναι εύκολο να ισορροπηθεί μια σύνθεση οπτικά. Μια συμμετρική σύνθεση ισορροπεί «μόνη της», από τη στιγμή που την έχουμε δουλέψει σωστά και απόλυτα συμμετρικά. Το α σχήμα δείχνει ένα τέτοιο παράδειγμα συμμετρικό και απόλυτο.

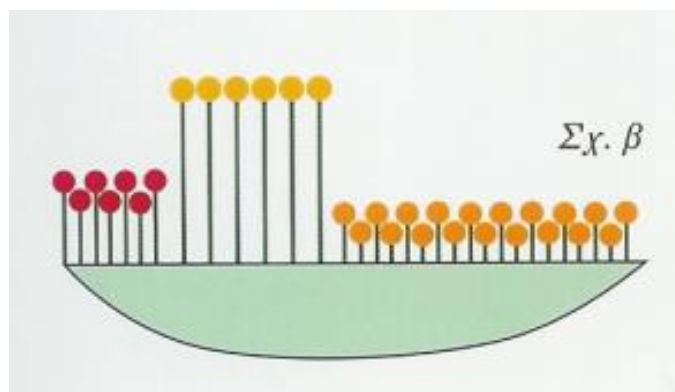

Εικόνα 12: Μοτίβο Συμμετρικής σύνθεσης.

Οπτική ισορροπία

Το β σχήμα το οποίο είναι ασύμμετρο είναι λίγο πιο δύσκολο να το ισορροπήσουμε.

1. Τοποθετείται η πρώτη ομάδα η οποία είναι πιο λεπτή, αλλά και πιο ψηλή σε σημείο όχι συμμετρικό, (δηλαδή όχι στο κέντρο).
2. Στη συνέχεια τη δεύτερη πιο κοντή και λίγο πιο μεγάλη σε φάρδος ομάδα, στην εξωτερική πλευρά της άλλης και μετά την τρίτη πιο κοντή αλλά και πιο φαρδιά απ' όλες, στην εσωτερική πλευρά της πρώτης.

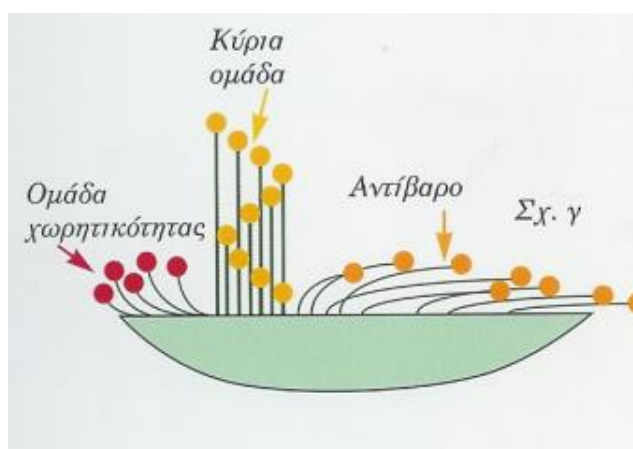

Εικόνα 13: Ασύμμετρη, αλλά οπτική ισορροπία

Το αποτέλεσμα είναι ασύμμετρο, αλλά απόλυτα ισορροπημένο. Όσο για τη χρωματική ισορροπία, πρέπει να τηρούμε το «νόμο». Τα ανοιχτότερα χρώματα ψηλά και όσο κατεβαίνουμε και πλησιάζουμε προς το κέντρο τα χρώματα να γίνονται όλο και πιο κλειστά, (π.χ. αν η μία ομάδα είναι κίτρινη, η δεύτερη θα είναι πορτοκαλί και η τρίτη κόκκινη).

Ομάδες

Οι ομάδες των λουλουδιών σε μια σύνθεση, αποτελούνται από την κύρια ομάδα, την ομάδα χωρητικότητας και το αντίβαρο. Σε μια σύνθεση μπορούν να συνυπάρξουν από μια κύρια ομάδα μέχρι όσες θέλει κανείς. Στο γ σχήμα παρουσιάζεται μια σύνθεση και εύκολα διακρίνεται η κύρια ομάδα, η οποία είναι και η πιο δυνατή από τις άλλες ομάδες, με καθαρές γραμμές και σχήμα.

Εικόνα 14: Σύνθεση λουλουδιών που απαρτίζεται από μια κύρια ομάδα, την ομάδα χωρητικότητας και το αντίβαρο

Η δεύτερη ονομάζεται ομάδα χωρητικότητας, η οποία δείχνει τον όγκο ή το εκτόπισμα της σύνθεσης. Στον τύπο του λουλουδιού που θα τοποθετηθεί, δεν δίνεται πολύ σημασία, επειδή είναι απλά συμπληρωματικό. Η τρίτη ομάδα, είναι σημαντική διότι λειτουργεί σαν αντίβαρο της σύνθεσης. Πρέπει να μελετηθεί προσεκτικά που θα μπει, διότι αυτή θα δώσει το τελικό σχήμα.

Τα λουλούδια που θα χρησιμοποιηθούν σαν αντίβαρο, πρέπει να είναι εντυπωσιακά και πρωτεύοντα σε οπτική αξία, για να τραβάνε το μάτι εκεί που είναι επιθυμητό. Βασικό είναι να λαμβάνεται υπόψη ότι αν για παράδειγμα υπάρχει μια σύνθεση με 3 κύριες ομάδες θα πρέπει να υπάρχουν αντίστοιχα 3 ομάδες χωρητικότητας και 3 αντίβαρα. Όμως αυτό δεν είναι απόλυτο όπως φαίνεται και στην παρακάτω φωτογραφία.

Εικόνα 15: Σύνθεση με 2 κύριες ομάδες, δύο ομάδες χωρητικότητας και κοινό αντίβαρο. Όπου Κ.Ο. = κύρια ομάδα, Αντ. = Αντίβαρο, Ο.Χ. Ομάδα Χωρητικότητας

Ορισμός τρόπου κατάταξης

Είναι ο τρόπος, με τον οποίο κατατάσσονται τα λουλούδια, έτσι ώστε το τελικό αποτέλεσμα στη σύνθεση, να εκφράζει το συναίσθημα του δημιουργού της. Η κατάταξη των λουλουδιών, είναι σημαντικό στοιχείο, σε ότι αφορά στο συναίσθημα που εκπέμπει η κάθε δημιουργία. Στην ανθοδετική υπάρχουν δύο είδη κατάταξης, η Συμμετρική και η Ασύμμετρη. Στη συμμετρική κατάταξη το αποτέλεσμα πρέπει να είναι αυστηρό, χωρίς απροσεξίες και λάθη. Η σύνθεση πρέπει να είναι συμμετρική και ίση από όποιο σημείο κι αν την κοιτάξει κανείς.

Για να επιτευχθεί αυτό, θεωρείται μια νοητή γραμμή, η οποία θα χωρίζει την κατασκευή, σε 2 ίσα μέρη. Έτσι λοιπόν θα πρέπει η μια πλευρά να είναι ο καθρέπτης της

άλλης, δηλαδή ότι υπάρχει από το 1/2 αριστερό κομμάτι της σύνθεσης, να υπάρχει και στο υπόλοιπο δεξί της. Το αποτέλεσμα της συμμετρικής κατάταξης είναι πολύ εντυπωσιακό, αυστηρό και συνήθως εορταστικό. Χρησιμοποιείται κυρίως σε ευχάριστες περιπτώσεις. Στην ασύμμετρη κατάταξη η οποία είναι πιο ελεύθερη, δεν υπάρχουν περιορισμοί και μπορεί να δημιουργηθεί το οτιδήποτε δημιουργήσουμε, αρκεί να ληφθεί η δέουσα προσοχή ώστε τα γκρουπ των λουλουδιών να είναι όσο πιο «καθαρά» γίνεται.

Σχήματα

Σημαντικό ρόλο στην ανθοδετική παίζει το σχήμα που δίνει ο ανθοδέτης, σε κάθε σύνθεση. Το κάθε σχήμα επιδρά διαφορετικά στην ψυχολογία μας. Διαφορετική αίσθηση δημιουργεί ένα κυκλικό και ασύμμετρο μπουκέτο από ένα τετράγωνο συμμετρικό.

- Το κυκλικό σχήμα εμπνέει ισοδυναμία, αρμονία, ηρεμία και συγκέντρωση.
- Το τρίγωνο προκαλεί ανησυχία, περιέργεια και ενεργητικότητα.
- Το τετράγωνο σχήμα προκαλεί βάρος, αδράνεια, στατικότητα.
- Τα υπόλοιπα πολυγωνικά ή ακανόνιστα σχήματα, περιλαμβάνουν όλα τα στοιχεία των προηγούμενων και συγχρόνως, «φαίνονται» πιο οικεία στο μάτι.

Εικόνα 16: Ακανόνιστο (Αριστερά), Τετράγωνο (δεξιά)

Εικόνα 17: Κυκλικό (Αριστερά), Τρίγωνο (δεξιά)

2.6 Ανάλυση σύνθεσης με φυτά εσωτερικού χώρου

2.6.1 Ταίριασμα φυτών και δοχείων

Ένας από τους τρόπους δημιουργίας ενδιαφέροντος, κατά την τακτοποίηση ενός δωματίου, είναι η τοποθέτηση κατά ομάδες γλαστρών και άλλων δοχείων με φυτά, κατά τρόπο φαινομενικά τυχαίο. Μπορούν να χρησιμοποιηθούν δοχεία ίδιου χρώματος για να είναι ενιαία η ομάδα των φυτών και για να είναι ομαλότερη η εμφάνιση μιας περιοχής ενός δωματίου. Λίγες ομάδες αυτού του είδους είναι αρκετά σημαντικές, ώστε να καταστούν το σημείο προσέλκυσης της προσοχής, σε ένα πολύ μεγάλο δωμάτιο, αλλά μπορεί να έχει καλό αποτέλεσμα, μέσα σε ένα μικρότερο χώρο. Κατά την εκλογή των δοχείων θα πρέπει ληφθεί υπόψη πώς αυτά θα ταιριάζουν με τα φυτά και πώς τα φυτά και τα δοχεία θα ταιριάζουν ως ομάδα, τόσο μόνα τους όσο και στη γενική τακτοποίηση.

Εικόνα 18: Ταίριασμα φυτών σε διάφορα δοχεία

Μερικά δοχεία είναι πολύ ακριβά να αγοραστούν, ειδικά όταν θα πρέπει να χρησιμοποιηθούν πολλά απ' αυτά. Μπορούν να χρησιμοποιηθούν πράγματα, που χρησιμοποιούνται σε μια οικία, όπως π.χ. καλάθια αχρήστων, μεταλλικά δοχεία κονσερβών, γαλβανισμένοι ή πλαστικοί κουβάδες, ποτιστήρια, μπολ διαφόρων ειδών κ.τ.λ., τα οποία μπορούν να λάβουν μια άλλη όψη, αν φυτευτούν με φυτά και να τους δοθεί μια παράταση ζωής, αν χρησιμοποιηθούν με φαντασία.

Είναι δυνατό να τοποθετηθούν γλάστρες με βολβούς μέσα σε πλεχτά πανέρια, κισσούς και άλλα κληματοειδή φυτά μέσα σε μικρά, φορητά ψυγεία αυτοκινήτου, και όλους τους άλλους πιθανούς συνδυασμούς.

Εικόνα 19: Δοχεία για φυτά διαφόρων σχημάτων

2.6.2 Οι αρχές της τακτοποίησης

Εξισορρόπηση ομάδων

Στα αναπτυσσόμενα φυτά καλή τακτοποίηση είναι αυτή που οπτικά φαίνεται ισορροπημένη. Όμως, ορισμένα φυτά με εντυπωσιακό χρώμα φύλλων, σχήμα ή υφή προσελκύουν αμέσως την προσοχή. Επομένως, ένα τέτοιο φυτό μικρού μεγέθους έχει μεγαλύτερο οπτικό βάρος από όσο ένα μεγάλο, αλλά λιγότερο εντυπωσιακό.

Συμμετρικές τακτοποιήσεις

Ασύμμετρες τακτοποιήσεις

Εικόνα 20: Φυτά σε συμμετρική τακτοποίηση

Η χρησιμοποίηση αντιθέσεων

Αν μια επιτυχημένη τακτοποίηση είναι αυτή που οπτικά φαίνεται ισορροπημένη, αυτό που την κάνει όχι μόνο επιτυχημένη, αλλά και εκπληκτική είναι η αντίθεση — η τοποθέτηση αντίθετων, το ένα απέναντι στο άλλο. Κατά τον σχεδιασμό μιας ομάδας, ο καλύτερος τρόπος για να χρησιμοποιηθεί η αντίθεση είναι ο περιορισμός σε ένα μόνο, ή το πολύ σε δύο, στοιχεία. Το αποτέλεσμα της αντίθεσης θα είναι πάντα ισχυρότερο, αν αποτελεί μέρος μιας τακτοποίησης.

Εικόνα 21: Η όρθια, με μυτερά φύλλα, γιούκα (*Yucca elephantipes*) έρχεται σε αντίθεση με τις χαμηλές, στρογγυλές μορφές των κάκτων. Η ισχυρή μορφή της δίνει ένα οπτικό βάρος, που για να εξισορροπηθεί, έχει ανάγκη από έναν αριθμό μικρών κάκτων.

Ο φωτισμός των φυτών

Ως επί το πλείστον, τα φυτά φωτίζονται από τεχνητό φως όπως και όλη την ημέρα. Επίσης, εκτός από τον πίσω φωτισμό μπορεί να χρησιμοποιηθεί και διευθυνόμενος φωτισμός, για να φωτιστούν καλύτερα τα φυτά και τα λουλούδια. Αυτό το είδος φωτισμού, όπου η δέσμη του φωτός είναι αρκετά στενή, ώστε να φωτίζει ένα μόνο αντικείμενο, κάνει τα φυτά να φαίνονται ανάγλυφα, τονίζοντας το σχήμα τους, καθορίζοντας το χρώμα και δίνοντας έμφαση στην υφή τους.

Πολύ καλά αποτελέσματα μπορούν να επιτευχθούν, με την εναλλαγή φωτός και σκιάς, που δημιουργείται με διευθυνόμενα φώτα, και τα πιο συνηθισμένα φυτά μπορούν να μετατραπούν έτσι σε κάτι το καταπληκτικό. κάτι άλλο, που πρέπει να ληφθεί υπόψη είναι η απαιτούμενη ποιότητα φωτός. Οι λαμπτήρες πυρακτώσεως, που είναι οι πιο διαδεδομένοι, προσφέρουν κίτρινα και κόκκινα χρώματα.

Σε αντίθεση, οι λάμπες φθορίου δίνουν πιο συγκεντρωμένη δέσμη ψυχρότερου φωτός. Για να αυξηθεί η θερμότητα ενός φωτός μπορούν να αγοραστούν λαμπτήρες έγχρωμοι ή με διαφανείς σκιές, σε θερμά χρώματα. Τα φυτά δεν πρέπει να τοποθετούνται κοντά στην πηγή φωτός, γιατί η θερμότητα, που μεταδίδεται από το λαμπτήρα, θα βλάψει τα φύλλα τους. Μια ασφαλής απόσταση είναι περίπου 60 εκ., από έναν λαμπτήρα πυρακτώσεως των 100 βατ.

➤ Φυσικό φως

Το φως δρα πάνω στην πράσινη χρωστική της χλωροφύλλης, που υπάρχει σε όλα τα φυτά, για να αρχίσει η διαδικασία που λέγεται φωτοσύνθεση. Τα ιώδη/κυανά και τα ερυθρά μήκη κύματος έχουν πολύ μεγάλη σημασία, για την ανάπτυξη των φυτών. Τα κυανά δυναμώνουν το φύλλωμα και τα ερυθρά την ανθοφορία, οι λαμπτήρες πυρακτώσεως είναι φτωχοί σε κυανά μήκη κύματος και έχουν περιορισμένη επίδραση πάνω στην ανάπτυξη των φυτών, αλλά υπάρχουν ειδικά φώτα, που μπορούν να υποκαταστήσουν το φως της ημέρας.

Η ποσότητα και η ποιότητα του φωτός της ημέρας, που χρειάζεται ένα φυτό, εξαρτώνται από τον αρχικό βιότοπο του άγριου φυτού, από το οποίο κατάγεται. Μερικά φυτά χρειάζονται πλήρες φως του ήλιου, άλλα προτιμούν φως φιλτραρισμένο, που μπορεί να δοθεί με τη διάχυση του φωτός της ημέρας με κουρτίνες και άλλα φυτά θέλουν καλό έμμεσο φως.

Η ποιότητα του φυσικού φωτός μέσα σε ένα δωμάτιο, θα υπαγορεύσει τους χώρους, στους οποίους θα εκτεθούν τα φυτά. Ταυτόχρονα, θα πρέπει να ληφθεί υπόψη ο φωτισμός τη νύχτα, έτσι ώστε η θέση τους να τους επιτρέπει να έχουν αρκετό φυσικό φως, για την καλή ανάπτυξή τους.

➤ **Φωτισμός από εμπρός και φωτισμός από πίσω**

Χρησιμοποιώντας έναν προβολέα, πάνω σε ένα τραπέζι ή ένα ράφι, μπορεί να προκύψει ένα εξαιρετο αποτέλεσμα φωτισμού, σε ένα μικρό χώρο. Ο φωτισμός από εμπρός μπορεί να δώσει δυνατές σκιές, οι οποίες θα τονίσουν το φυσικό σχήμα των φυτών ή των λουλουδιών, ενώ ο φωτισμός από πίσω παράγει λιγότερο έντονο αποτέλεσμα.

Εικόνα 22: Φωτισμός από πίσω. Αυτό το φως δημιουργεί ένα θερμό και διαφανές αποτέλεσμα.

Εικόνα 23: Φωτισμός από εμπρός. Οι σκιές τονίζουν τα σχήματα των λουλουδιών της τουλίπας.

2.6.3 Φύτεμα ομάδας φυτών σε ένα δοχείο

Για μια μεγάλη τακτοποίηση, πολύ εντυπωσιακά αποτελέσματα μπορούν να επιτευχθούν φυτεύοντας πολλά φυτά μαζί σε ένα μόνο δοχείο, τα φυτά αναπτύσσονται καλύτερα, όταν είναι φυτεμένα μαζί, γιατί δημιουργείται ένα μικροκλίμα, με την υγρασία που αποβάλλεται από κάθε φυτό και χρησιμοποιείται από το γειτονικό. Το κάθε ένα φυτό έχει την τάση να αναπτύσσεται μέσα στο γειτονικό του και έτσι επιδεικνύει το ένα το άλλο.

Τα φυτά μπορεί να είναι είτε όλα του ίδιου είδους ή μπορεί να σχηματίσουν μεικτή ομάδα πολλών και διαφόρων τύπων, με όμοιες ανάγκες ανάπτυξης. Είναι δυνατόν, είτε να βγουν τα φυτά από τις γλάστρες τους και να φυτευτούν σε ένα κοινό μείγμα χώματος, ή αν πρόκειται για μια προσωρινή έκθεση, μπορεί να παραμείνουν μέσα στις δικές τους γλάστρες και να τοποθετηθούν μέσα σε υγρή τύρφη.

Όταν τοποθετούνται τα φυτά σε γλάστρες, θα πρέπει αυτές να είναι αρκετά βαθιές, έτσι ώστε το μείγμα χώματος να μην ξεραίνεται πάρα πολύ γρήγορα και πάντα να τοποθετείται στο κάτω μέρος ένα στρώμα από πορώδες υλικό, όταν το δοχείο δεν έχει οπές αποστράγγισης.

Αυτή η μέθοδος έχει το πλεονέκτημα ότι συνήθως δίνει στα φυτά τη δυνατότητα να αναπτυχθούν καλύτερα οι ρίζες τους, αλλά είναι δυσκολότερο να μεταφυτευθεί ένα ευαίσθητο φυτό, ή να φυτευθούν μαζί φυτά, που έχουν διαφορετικές ανάγκες υγρασίας. Μερικές φορές, ο συνδυασμός των δύο μεθόδων είναι καλύτερος, γιατί μπορεί να περιποιηθεί ιδιαιτέρως ένα μεμονωμένο φυτό. Οι μπεγκόνιες (*Begonia fuchsioides*) για παράδειγμα διαθέτουν εξαιρετικά διακοσμητικά φύλλα, με χτυπητά σχέδια σε χρώμα κόκκινο, αργυρό, πράσινο και μαύρο.

Εικόνα 24: Μια ομάδα από διάφορες μπεγκόνιες (*Begonia sp.*). Ομάδα από χτυπητό και χρωματιστό φύλλωμα, φυτεύοντας μαζί έναν αριθμό φυτών μπεγκόνιας της βασιλικής.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ 3. ΣΥΝΘΕΣΕΙΣ ΜΕ ΦΥΤΑ ΕΣΩΤΕΡΙΚΩΝ ΧΩΡΩΝ - ΓΛΑΣΤΡΙΚΑ ΦΥΤΑ

3.1 Τακτοποίηση φυτών μέσα σε καλάθι

Η εκλογή ενός καλαθιού ως δοχείου, θα υποδείξει τα είδη φυτών, που είναι κατάλληλα, για να εκτεθούν μέσα σε αυτό. Ένα τραχύ καλάθι θα είναι κατάλληλο για απλά φυτά, όπως είναι η κινεραρία (*Senecio cruentus hybrids*) (*Senecio cruentus*) και το έξακο (*Exacum affine*). Γλαστρωμένοι βολβοί μπορούν να χρησιμοποιηθούν την άνοιξη και θα πρέπει να τοποθετηθούν μαζί, μέσα στο καλάθι λίγο πριν αρχίσουν να ανθίζουν. Εφόσον η περίοδος ομορφιάς τους δεν είναι μεγάλη, δεν απαιτείται ξεγλάστρωμα και μείγμα χώματος, μέσα σε άλλο δοχείο και, μιας και βρίσκονται το καθένα στη γλάστρα του, είναι δυνατή η διαλογή και η τοποθέτηση φυτών μαζί, με διάφορες ανάγκες σε υγρασία, φτάνει να έχουν τις ίδιες ανάγκες σε φως και θερμότητα.

Εικόνα 25: Μια εναλλακτική έκθεση με ακέφαλη βρασική (*Brassica oleracea*). Αυτή η καλλωπιστική ακέφαλη βρασική μοιάζει σαν γιγαντιαία λουλούδια, όταν τα φυτά φυτεύονται μαζί. Τα φύλλα της έχουν πλούσιο πορφυρό χρώμα ή λευκωπό, και στις δύο περιπτώσεις, οι παρυφές των φύλλων είναι πράσινες. Επίσης, τα φύλλα μπορεί να είναι κατσαρά ή ίσια και δημιουργούν ένα πολύ ωραίο σύνολο, όταν πολλά φυτά είναι φυτεμένα μαζί, όπως σ' αυτή την εικόνα. Οι καλλωπιστικές αυτές βρασικές είναι διαθέσιμες αργά το καλοκαίρι ή το φθινόπωρο και, εφόσον θα διατηρηθούν σε μέρος δροσερό και καλά φωτιζόμενο, θα μείνουν δροσερές επί πολλές βδομάδες.

3.2 Καλλιέργεια αναρριχώμενων φυτών

Τα αναρριχώμενα φυτά θα πρέπει να έχουν ένα είδος στηρίγματος, για να μπορούν να αναπτύσσονται προς τα επάνω. Τα φυτά, που χρησιμοποιούν τις εναέριες ρίζες τους για να σκαρφαλώνουν, όπως είναι τα φιλόδενδρα (*Philodendron scandens*), η μονστέρα (*Monster delicioza*) και ο πόθος (*Scindapsus pictus Argyraeus*) τους αρέσει να αναπτύσσονται πάνω σε ένα διαρκώς υγρό μέσο. Ένας πάσσαλος φτιαγμένος από έναν κύλινδρο δικτυωτού σύρματος, γεμισμένος με τύρφη, αποτελεί ένα εξαιρετο και δυνατό στήριγμα, ιδιαίτερα κατάλληλο για αναρριχώμενα φυτά, με χοντρά στελέχη και φαρδιά φύλλα. Τα φυτά που αναρριχώνται με τη βοήθεια ελίκων (ψαλίδων), όπως είναι οι κισσοί, μπορούν να στηριχτούν σε καλάμια, σε ίσια σύρματα και σε δικτυωτά.

Οι πάσσαλοι από τύρφη μπορούν να αγοραστούν έτοιμοι, αλλά μπορούν εύκολα να κατασκευαστούν με δικτυωτό σύρμα. Πολλά φυτά, κατάλληλα να καλλιεργηθούν μέσα στο σπίτι, είναι αναρριχώμενα, κάτω από φυσικές συνθήκες. Συνήθως αγοράζονται φυτά, που αναπτύσσονται γύρω από ένα στρογγυλό, συρμάτινο στήριγμα, το οποίο, γρήγορα γίνεται μικρό για τα μέτρα τους. Είναι τότε, μια καλή ιδέα το φυτό να ανοιχθεί, έξω από το στήριγμά του και να τακτοποιηθεί γύρω από ένα μεγαλύτερο στήριγμα, που θα δείξει πιο αποτελεσματικά τα φύλλα και τα λουλούδια του. Θα πρέπει το μέγεθος του στηρίγματος να εναρμονίζεται με το μέγεθος του φυτού.

Χεδέρα των Καναρίων
(κισσός)

Hedera canadensis

Αυτοί οι κισσοί έχουν ελαφρώς έλλοβα φύλλα, σκουροπράσινα, με μεγάλες κηλίδες γκριζοπράσινης απόχρωσης. Είναι δυνατά αναρριχώμενα φυτά, που μπορούν εύκολα να ανεβούν ψηλά, με τη βοήθεια κάθε είδους στηρίγματος. Είναι πολύ όμορφα, όταν είναι πολύ μεγάλα και χρησιμοποιούνται μόνα τους σε δροσερές θέσεις, όπως είναι τα χολ.

Το ιδανικό μικροκλίμα είναι δροσερό, με φιλτραρισμένο ηλιακό φως.

Το φυτό έχει ταχεία ανάπτυξη και φτάνει σε ύψος και πλάτος — σίγουρα μέχρι 2 μ.

Σενέκιο το μακρόγλωσσο
Senecio macroglossum

Αυτά τα φυτά μοιάζουν πολύ με τον κοινό κισσό, αλλά τα φύλλα τους είναι πιο λεία, πιο μαλακά και πιο σαρκώδη. Τα φύλλα τους αναπτύσσονται πάνω σε στελέχη πορφυρού χρώματος και είναι πράσινα, με ωχρόλευκες ραβδώσεις και κηλίδες, τα μακρόγλωσσα σενέκια θα πρέπει να δένονται γύρω από στεφάνια από καλάμια μπαμπού, ή από σύρμα, ή να φυτεύονται σε μικρά, κρεμαστά καλάθια. Το ιδανικό μικροκλίμα είναι το ζεστό, ηλιόλουστο.

Αναπτύσσονται σε ύψος και

Κισσός ο ρομβόφυλλος
Cissus rhombifolia

Αυτά τα φυτά έχουν φύλλα με βαθιές οδοντώσεις. Τα νέα φύλλα, που βγαίνουν, φαίνονται σαν αργυρόχρωμα, από τη λεπτή επικάλυψη χνουδιού που έχουν και στις δυο επιφάνειες. Στηριγμένοι πάνω σε ένα απλό πλαίσιο από καλάμια μπαμπού, οι ρομβόφυλλοι κισσοί μπορούν να γίνουν πολύ μεγάλα και όμορφα φυτά. σχετικώς γρήγορα.

Το ιδανικό μικροκλίμα είναι το ζεστό, φιλτραρισμένο ηλιακό φως. Οι ρομβόφυλλοι κισσοί αναπτύσσονται σε

Τα φύλλα του μπορούν να φτάσουν σε μήκος τα 12 εκατοστά και σε πλάτος τα 15 εκ. Η λίπανση γίνεται με κανονικό, υγρό λίπασμα, κάθε δύο βδομάδες, κατά την περίοδο της βλάστησης. Το γλάστρωμα αλλάζεται την άνοιξη, χρησιμοποιώντας ένα μείγμα, που έχει σαν βάση του το χώμα, αλλά μόνο αν οι ρίζες έχουν γεμίσει τελείως την παλιά γλάστρα. Το πότισμα συνιστάται να είναι πολύ λιγότερο, κατά τη διάρκεια του χειμώνα.

πλάτος μέχρι 1 μέτρο. Με το κορυφολόγημα επιτυγχάνεται πιο φουντωτή ανάπτυξη. Η λίπανση γίνεται με το κανονικό, υγρό λίπασμα, κάθε δύο βδομάδες, κατά την άνοιξη και το καλοκαίρι. Το γλάστρωμα αλλάζεται κάθε άνοιξη, χρησιμοποιώντας ένα μείγμα, που αποτελείται από χοντρή άμμο και χώμα. Όταν τα φυτά θα βρίσκονται σε γλάστρα διαμέτρου 15 εκ. γίνεται μόνο επιφανειακή λίπανση. Θα πρέπει το πότισμα να είναι πολύ λιγότερο, το χειμώνα και να καταστρέφονται οι μελίγκρες.

ύψος μέχρι 1,80 μ., μέσα σε δυο περίπου χρόνια και μπορούν να φτάσουν στα 3 μ. ύψος, κάτω από ιδεώδεις συνθήκες ανάπτυξης. Τα φυτά θα πρέπει να κορυφολογούνται για να υποβοηθήσουν τη θαμνώδη ανάπτυξη. Η λίπανση γίνεται με κανονικό, υγρό λίπασμα, κάθε δύο βδομάδες, την άνοιξη και το καλοκαίρι. Το γλάστρωμα αλλάζεται κάθε άνοιξη με χρήση μείγματος, που έχει σαν βάση το κοινό χώμα. Όταν τα φυτά βρίσκονται σε γλάστρες 15-18 εκ., μπορεί να γίνει μόνο επιφανειακή λίπανση.

3.3 Σύνθεση κρεμαστών καλαθιών

Τα κρεμαστά καλάθια συνήθως τοποθετούνται σε τaráτσες, μπαλκόνια ή βεράντες, αλλά σπάνια χρησιμοποιούνται μέσα στο σπίτι, για διακόσμηση. Κατά την επιλογή ενός καλαθιού που θα κρεμαστεί σε εσωτερικό χώρο, θα πρέπει να εξεταστεί με προσοχή το πού θα τοποθετηθεί, π.χ. ένα συρμάτινο καλάθι είναι κατάλληλο μόνο για ένα δωμάτιο με πάτωμα που να αντέχει στο νερό, όπως είναι μια σέρρα.

Μια πρακτική, αλλά λιγότερο ελκυστική λύση είναι ένα στερεό, πλαστικό καλάθι, με ένα ανασηκωμένο φύλλο από κάτω, έναν σωλήνα ποτίσματος και έναν δείκτη του επιπέδου του νερού, ή έναν άλλον τύπο, που να περιλαμβάνει ένα δίσκο που να μαζεύει

τις περισσότερες σταγόνες νερού. Είναι σημαντικό να εξασφαλιστεί καλά η στερεότητα του δεσίματος του καλαθιού, καθώς και του γάντζου από τον οποίο θα το κρεμάσουμε, γιατί το καλάθι θα είναι πολύ βαρύ, όταν θα ποτιστεί. Η αλυσίδα ή το σκοινί θα πρέπει να κρέμεται από ένα γάντζο καλά στερεωμένο, σε ένα δοκό του ταβανιού και όχι μέσα σε γύψο. Όταν σχεδιάζεται ένα σύνολο φυτεύσεως για ένα καλάθι, πρέπει να συνδυάζεται η τακτοποίηση αυτή, με την εν γένει διακόσμηση. Επίσης τα κρεμαστά καλάθια μπορούν να προσθέσουν δροσιά και χρώμα σε ένα δωμάτιο, ιδίως όταν ο χώρος, στο επίπεδο του δαπέδου ταιριάζει στο φυσικό χρώμα των φυτών. Το δοχείο που θα χρησιμοποιηθεί θα πρέπει να ταιριάζει στο φυσικό χρώμα των φυτών.

Εικόνα 26: Αυτός ο φωτεινός κήπος δωματίου προσφέρει μια εξαιρετική σύνθεση, για μια σειρά κρεμασμένα καλάθια. Ένα ωραιότατο πλατυκηρίον (*Platycerium bifurcatum*) αποτελεί το κεντρικό σημείο του ενδιαφέροντος της έκθεσης.

3.4 Βολβώδη φυτά

Είναι γεγονός ότι υπάρχει μια ιδιαίτερα μεγάλη ποικιλία βολβών, με εποχιακή άνθηση και μπορούν να προκύψουν ωραίες ομάδες καλλιέργειας. Οι περισσότεροι βολβοί μπορούν να καλλιεργηθούν μέσα σε δοχεία χωρίς οπές αποστράγγισης, όπως επίσης και μέσα σε κοινές γλάστρες. Μπορούν να φυτευθούν μέσα σε σουπιέρες, σε βαθιά πιάτα, σε δοχεία πορσελάνης ή σε γυάλινα βάζα, χρησιμοποιώντας μείγμα χώματος για γλάστρες ή να καλλιεργηθούν με υδροπονία, χρησιμοποιώντας χαλίκια και νερό.

Όταν οι βολβοί καλλιεργούνται μέσα στο σπίτι, θα πρέπει να υποστούν έναν τεχνητό «χειμώνα», για να μπορέσουν κατόπιν να ανθίσουν. Δεν θα ανθίσουν καλά, εκτός αν διατηρηθούν σε δροσερό περιβάλλον (6-8°C), καθώς και στο σκοτάδι, επί πολλές εβδομάδες.

Μπορούν να φυτευτούν υάκινθοι (*Hyacinthus orientalis*), για τη βαριά, γλυκιά μυρωδιά τους, καθώς και για τα μεγάλα τους λουλούδια. Προτείνεται αρκετά συχνά η χρήση νάρκισσων, για τα δροσερά και όμορφα χρώματά τους, καθώς και οι κρίνοι (*Lillium*) και οι τουλίπες (*Tulipa*), για τα ωραία τους σχήματα και τα χρώματά τους.

Εικόνα 27. Ένα περβάζι με βολβούς: Αμαρυλλίδες, νάρκισσοι και υάκινθοι στολίζουν το περβάζι ενός παραθύρου. Αυτή είναι μια καλή θέση για την έκθεση βολβών, γιατί, όσο περισσότερο διατηρηθούν σε δροσερό μέρος τόσο πιο πολύ θα διαρκέσουν.

Εικόνα 28: Κρόκοι (*Crocus hybrids*) μέσα σε ένα καλάθι. Μια μάζα βολβών και φυλλώματος που ξεχειλίζουν πάνω από τις άκρες ενός καλάθιού, με καταπληκτική εμφάνιση.

Εικόνα 29: Νάρκισσοι σε γυάλινο δοχείο

Είναι καλύτερα να φυτεύονται βολβοί ενός χρώματος, σε κάθε δοχείο, γιατί οι βολβοί των διαφόρων χρωμάτων μπορεί να ανθίζουν σε διάφορες εποχές. Συγκεκριμένα, οι βολβοί του υάκινθου (*Hyacinthus orientalis*) διαφέρουν τόσο πολύ στην εποχή της άνθησής τους, ώστε το πιο ασφαλές είναι να φυτεύεται ένας-ένας σε δοχεία 7 εκ. Όταν τα ανθοφόρα μάτια έχουν αναπτυχθεί καλά, μαζεύονται οι βολβοί, που βρίσκονται σε όμοια στάδια ανάπτυξης.

3.5 Κάκτοι και παχύφυτα

Οι κάκτοι και τα παχύφυτα έχουν παρόμοιες ανάγκες ανάπτυξης και μπορούν να φυτεύονται μαζί, για τη δημιουργία μιας μινιατούρας τοπίου ερήμου. Εφόσον δεν έχουν βαθύ ριζικό σύστημα, μπορούν να φυτευτούν σε ρηχά δοχεία. Αν το δοχείο δεν έχει οπές αποστράγγισης, στρώνεται με πορώδες υλικό, για προφύλαξη των ριζών από τη σήψη και τα φυτά ποτίζονται κατά αραιότερα χρονικά διαστήματα.

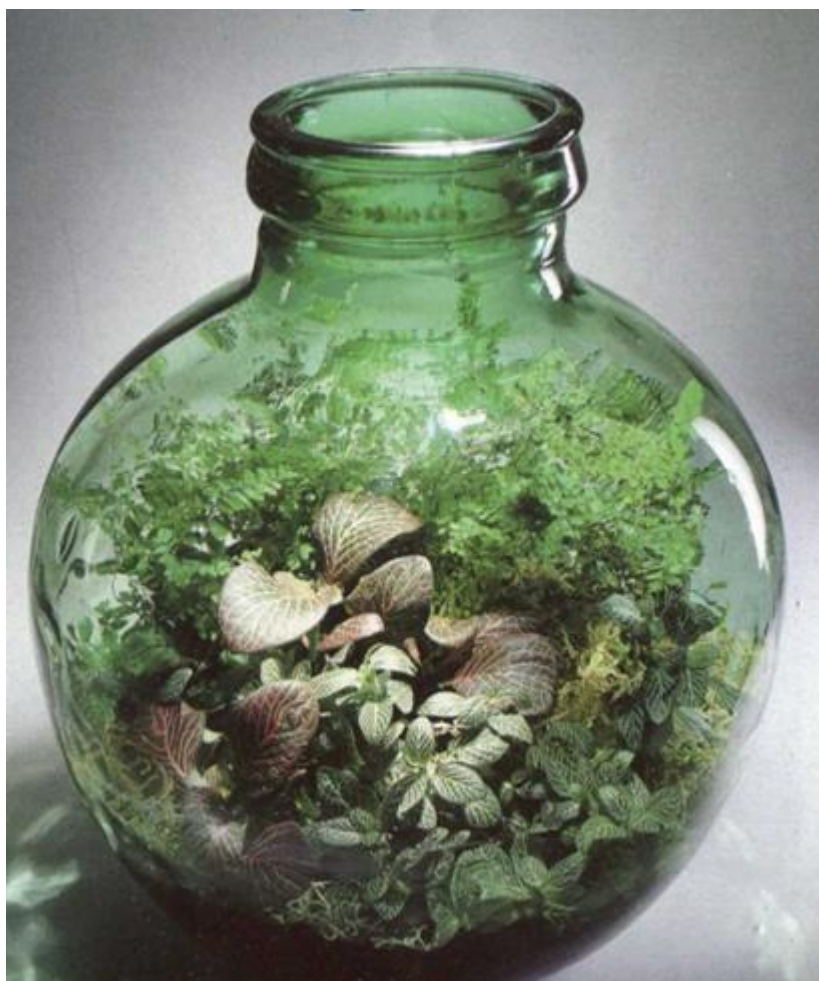
Εικόνα 30: Αγάη βασίλισσας βικτωρίας (*Agave victoriae-reginae*)

3.6 Φύτεμα σε μπουκάλια

Οι κήποι μέσα σε μπουκάλια προσφέρουν άριστες συνθήκες ανάπτυξης των φυτών που τους αρέσει η υγρή ατμόσφαιρα, για αυτό έχει νόημα το φύτεμα φυτών ιδιαίτερα βραδείας ανάπτυξης, για να διατηρηθεί ο κήπος ελκυστικός επί έναν ολόκληρο χρόνο ή και περισσότερο.

Για αυτό δεν θα πρέπει να χρησιμοποιούνται σενπόλιες cv. αφρικάνικες βιολέτες γιατί όταν τα λουλούδια τους θα μαραθούν θα φαίνονται πολύ άσχημες. Το καλύτερο είναι να δημιουργηθεί ένα πολύχρωμο σύνολο, χρησιμοποιώντας φυτά με ποικιλόχρωμα φύλλα και μια ενδιαφέρουσα ομάδα με αντιθέσεις σχήματος και φυλλώματος. Κάθε είδος μπουκαλιού είναι κατάλληλο, αρκεί να μπορούν να διέλθουν τα φυτά από το λαιμό τους. Αν τα μπουκάλια είναι φτιαγμένα από χρωματιστό γυαλί, θα μπλοκάρουν κάπως το φως και, σε αντιστάθμισμα, θα πρέπει να μετακινηθεί ο κήπο σε πιο δυνατό φως, από ό,τι θα ταίριαζε κανονικά, για τα φυτά που μπήκαν μέσα σε αυτά τα μπουκάλια.

Το επίπεδο του μείγματος χώματος ανεβαίνει στο πίσω μέρος του μπουκαλιού, για να δοθεί μεγαλύτερο ύψος στην ομάδα των φυτών. Χρησιμοποιείται κουτάλι για επίστρωση της επιφάνειας του μείγματος και δημιουργείται ένας μικρός λάκκος, στο πίσω μέρος, για τις ρίζες του πρώτου φυτού.

Εικόνα 31: Φύτεμα σε μπουκάλια

3.7 Οδηγός γλαστρικών φυτών με χρήση στην ανθική σύνθεση

Παρακάτω παρατίθεται μια λίστα με τα συνηθέστερα χρησιμοποιούμενα γλαστρικά φυτά (φυτά εσωτερικών χώρων) που συναντώνται στη δημιουργία ανθικών συνθέσεων.

Κουμ κουάτ	<i>Citrus mitis</i>
Πιλέα η καδιέρειος	<i>Pilea cadierei</i>
Αβούτιλο "καναρίνι" υβρίδιο	<i>Abutilum hybridum "Canary bird"</i>
Κορδυλίνη η επάκρια	<i>Cordyline terminalis</i>
Φίκος ελαστικός	<i>Ficus elastica</i>
Δράκαινα σαντεράνα	<i>Dracaena santerana</i>
Ντιφενμπάχια η εξωτική	<i>Diefenbachia exotica</i>
Κοδιαίο το ποικιλόχρωμο (κρότων)	<i>Codiaeum variegatum pictum</i>
Αγλαόνημα το ούλο	<i>Aglaonema crispum "Silver Queen"</i>
Στρελίτσια της βασίλισσας	<i>Strelitzia reginae</i>
Ασπιδίστρα η υψηλή	<i>Aspidistra elatior</i>
Καλάθιο το μακόγιανο	<i>Calathea makoyana</i>
Διζυγοθήκη η κομψότατη	<i>Dizygotheca elegantissima</i>
Αρωκάρια η ετερόφυλλη	<i>Araucaria heterophylla</i>
Γρεβιλέα η ισχυρή	<i>Grevillea tobusta</i>
Πάπυρος ή κύπερη	<i>Cyperus alternifolius</i>
Χαμαίρωψ ο ταπεινός	<i>Chamaerops humilis</i>
Σανσεβιέρα η τρίζωνη	<i>Sansevieria trifasciata</i>
Δράκαινα η κρασπεδωτή	<i>Dracaena marginata</i>
Γιούκα η ελεφαντόποδη	<i>Yucca elephantipes</i>
Μπεγκόνια η φουξιοειδής	<i>Begonia fuchsioides</i>
Πελλαία η στρογγυλόφυλλη	<i>Pellaea rotundifolia</i>
Φιλόδενδρο το διπτεροειδές	<i>Philodendron bipinnatifidum</i>
Σπαθίφυλλο	<i>Spathiphyllum</i>
Κόκος ο καρυοφόρος	<i>Cocos nucifera</i>
Πολυπόδιο το χρυσό	<i>Polypodium aureum</i>
Ραπίς η έξοχη	<i>Rhapis excelsa</i>

Νεφρολεπής η εξοχότατη	<i>Nephrolepis exaltata</i>
Φίκος βενιαμίν	<i>Ficus benjamina</i>
Λέεα η κόκκινη	<i>Leea coccinea</i>
Μποκαρνέα η κεκαμμένη	<i>Beaucarnea recurvata</i>
Αιχμή η ζωνωτή	<i>Aechmea fasciata</i>
Πάνδανος ο βεΐτχειος	<i>Pandanus veitchii</i>
Τιλανδσία η κυανή	<i>Tilandsia cyanea</i>
Ασπλένιο η φωλέα	<i>Asplenium nidus</i>
Ανανάς ο πολύκομος	<i>Ananas comosus variegatus</i>
Γκουζμάνια η γλωσσωτή	<i>Guzmania lingulata</i>
Κρύπτανθος ο διταινιωτός	<i>Cryptanthus bivittatus</i>
Νεορεγελία της Καρολίνας	<i>Neoregelia carolinae</i>
Σενπόλια	<i>Saintpaulia hybrids</i>
Βροβάλια η κομψή	<i>Browalia speciosa</i>
Βεγόνια η ελάτιορ	<i>Begonia elatior</i>
Γαρδένια	<i>Gardenia</i>
Ιμπάτιενς βαλεράνα	<i>Impatiens wallerana hybrids</i>
Ιβίσκος κινέζικος	<i>Hibiscus rosa sinensis</i>
Έξακο το συγγενές	<i>Exacum affine</i>
Πελαργόνιο το οικιακό	<i>Pelargonium domesticum hybrids</i>
Φούξια	<i>Fuchsia hybrida</i>
Τσινεραρία	<i>Senecio cruentus hybrids</i>
Ευφορβία η κομψότατη (Ποϊνσέτια)	<i>Euphorbia pulcherrima</i>
Αζαλέα	<i>Rhododentron simsii</i>
Κυκλάμινο το περσικό	<i>Cyclamen persicum</i>
Χρυσάνθεμο το μορεόφυλλο	<i>Chrysanthemum morifolium kybrids</i>
Πρίμουλα	<i>Primula obconica</i>
Φάτσια η ιαπωνική	<i>Fatsia japonica</i>
Καμέλια	<i>Camelia japonica</i>
Ανθούριο	<i>Anthurium scherzeranum</i>
Χεδέρα των καναρίων (κισσός)	<i>Hedera canariensis</i>
Σενέκιο το μακρόγλωσσο	<i>Senecio macroglossum</i>

Κισσός ο ρομβόφυλλος	<i>Cissus rhombifolia</i>
Πασσιφλόρα η κυανή	<i>Passiflora coerulea</i>
Μπουκανβίλια	<i>Bougainvillea buttiana</i>
Μονστέρα η θελκτική	<i>Monster delicioza</i>
Φυλόδενδρο το έρπον	<i>Philodendron scandens</i>
Σκίνδαψος ο ποίκιλτος (πόθος)	<i>Scindapsus pictus Argyraeus</i>
Επίπρεμνο το χρυσό	<i>Epipremnum aureum</i>
Χλωρόφυτο το εύκομο	<i>Chlorophytum comosum</i>
Πλατυκηρίο το δικρανωτό	<i>Platycerium bifurcatum</i>
Νερτέρα γραναδένσις	<i>Nertera granadensis</i>
Σελαγινέλα η μαρτένσειος	<i>Selaginella martensii</i>
Φίκος ο έρπων	<i>Ficus pumila</i>
Νάρκισσος	<i>Narcissus hybrids</i>
Αμαρυλλίς	<i>Hippeastrum hybrids</i>
Κρόκος υβρίδια	<i>Crocus hybrids</i>
Τουλίπα	<i>Tulipa hybrids</i>
Μούσκαρι	<i>Muscari sp.</i>
Υάκινθος ο ανατολικός	<i>Hyacinthus orientalis</i>
Ευφορβία η μυριόλαμπρη	<i>Euphorbia milii</i>
Καλαγχόη του μπόσφελντ	<i>Kalanchoe blossfeldiana</i>
Αγάυη της βασίλισσας βικτωρίας	<i>Agave victoriana reginae</i>

ΚΕΦΑΛΑΙΟ 4. ΣΥΝΘΕΣΕΙΣ ΚΟΜΜΕΝΩΝ ΛΟΥΛΟΥΔΙΩΝ

Η Τέχνη της Ανθοδετικής είναι μια από τις αρχαιότερες του κόσμου. Σε όλους τους πολιτισμούς η ανθοδετική τέχνη γεννήθηκε σαν μια προσφορά στους θεούς και οι πρώτες συνθέσεις τοποθετήθηκαν σαν θυσία στους βωμούς. Είναι η θυσία του ωραίου, η προσφορά της ζωής που ανανεώνεται κυκλικά και συνεχόμενα.

Αναλυτικότερα, η ανθοδετική είναι η τεχνική και η τέχνη της δημιουργίας διακοσμητικών συνθέσεων από κομμένα άνθη, φυλλώματα και άλλα φυτικά υλικά νωπά ή αποξηραμένα. Είναι μια πανάρχαια τέχνη, όπως φαίνεται σε αρχαία αγγεία, πίνακες, γλυπτά κ.ά. Στην αρχαία Ελλάδα, σύμφωνα με τις αναφορές του Θεόφραστου, για την κατασκευή στεφανιών και γιρλαντών, χρησιμοποιούνταν δεκάδες είδη ανθέων και φυλλωμάτων. Στην αρχαία Ρώμη, η χρήση ανθέων και, κυρίως, τριαντάφυλλων για το στολισμό του χώρου, ήταν πολύ διαδεδομένη. Κατά το Μεσαίωνα, η καλλιέργεια και η χρήση ανθέων μειώθηκε, όμως, στην Αναγέννηση, τα άνθη καλλιεργούνταν συστηματικά και οι ανθικές συνθέσεις απέκτησαν καλλιτεχνική αξία, όπως φαίνεται σε πάρα πολλούς πίνακες ζωγραφικής.

Είναι το σύμβολο του εύθραυστου και του εφήμερου που, όμως, έχει μέσα του τη δύναμη της ανανέωσης, όπως είναι η ίδια η ζωή και η ανθρώπινη ύπαρξη. Η προσφορά λουλουδιών και το στόλισμα χώρων με συνθέσεις ή βάζα είναι σήμερα, όχι μόνο μια κοινωνική συνήθεια αλλά και, όπως ήταν πάντοτε, ένα δείγμα αγάπης, εκτίμησης και ευαισθησίας. Οι απαραίτητοι χειρισμοί για τη δημιουργία σύνθεσης με κομμένα λουλούδια παρατίθενται παρακάτω:

4.1 Κόψιμο και προετοιμασία λουλουδιών

Η καλύτερη ώρα, για το κόψιμο λουλουδιών είναι το πρωί, όταν είναι γεμάτα χυμό. Αν αυτό δεν είναι δυνατό να γίνει τότε, τότε το κόψιμο εναλλακτικά μπορεί να γίνει το απόγευμα, όπου τα λουλούδια διαθέτουν κάποιο απόθεμα θρεπτικών ουσιών, το οποίο θα τα βοηθήσει να επιζήσουν, μέσα στο ανθοδοχείο.

Όταν ένα λουλούδι αφηθεί έξω από το νερό, τα αγγεία μεταφοράς χυμών αρχίζουν να κλείνουν. Για να υποβοηθηθεί ένα τρυφερό στέλεχος και να απορροφήσει νερό, πρέπει να κοπεί το στέλεχος όσο γίνεται πιο καθαρό, με ένα κοφτερό μαχαίρι. Αν υπάρχουν

μόνο λίγα λουλούδια, τα στελέχη μπορούν να κοπούν μέσα στο νερό και έτσι θα απορροφηθεί αμέσως από το στέλεχος το νερό και όχι ο αέρας. Κατόπιν αφήνονται σε δροσερό μέρος επί πολλές ώρες.

Όταν γίνεται η διαλογή των λουλουδιών στο ανθοπωλείο, θα πρέπει τα πέταλα να είναι στερεά με χρώμα ζωηρό και το φύλλωμα να είναι πράσινο χωρίς να έχει αρχίσει να μαραίνεται. Ένας καλός τρόπος για να διαπιστωθεί πόσο φρέσκα είναι τα λουλούδια είναι η παρατήρηση των στημόνων τους. Αν είναι σκληροί, αυτό είναι σημάδι ότι τα λουλούδια έχουν ανοίξει πρόσφατα.

Οι νάρκισσοι (*Narcissus*), οι ευφόρβιες (*Euphorbia milii*), οι παπαρούνες (*Paraver sp.*) και πολλά άλλα φυτά στάζουν χυμούς, όταν κοπούν, οι οποίοι είτε είναι κολλώδεις, είτε μοιάζουν με γάλο. Αυτή η ροή χυμού έχει σαν αποτέλεσμα την απώλεια θρεπτικών ουσιών, απαραίτητων για το ίδιο το άνθος και, αν αυτή η ροή συνεχιστεί μέσα στο νερό του ανθοδοχείου, θα αποφράξει τα αγγεία κυκλοφορίας των χυμών των στελεχών.

Χρήσιμες συμβουλές:

- ❖ Για τη μεγαλύτερη διατήρηση της ζωής των λουλουδιών με κούφια (κοίλο) στελέχη, όπως είναι τα δελφίνια (*Delphinium sp.*), γεμίζεται κάθε στέλεχος με νερό και κλείνεται την άκρη με μπαμπάκι.
- ❖ Τα αδύνατα στελέχη μπορούν να γίνουν πιο σκληρά, βάζοντάς τα σε νερό που περιέχει ένα ειδικό διάλυμα ανθοπωλών. Αφήνονται σε σκοτεινό μέρος, όπου θα μειωθεί η απώλεια νερού από τη διαπνοή.
- ❖ Τα νέα φυλλώματα δυναμώνονται, βυθίζοντάς τα τελείως μέσα στο νερό, επί δύο ώρες, πριν την τακτοποίηση.
- ❖ Κάθε λουλούδι που μαραίνεται θα πρέπει να αφαιρείται αμέσως γιατί τα μαραμένα λουλούδια αποβάλλουν ένα αέριο, το αιθυλένιο, που προκαλεί σήψη και στα άλλα λουλούδια.
- ❖ Τα ανθοδοχεία με τα λουλούδια πρέπει να τοποθετούνται μακριά από το δυνατό φως του ήλιου, καθώς και μακριά από τη ζέστη και από τα ρεύματα αέρα. Όλα αυτά μειώνουν τη διάρκεια ζωής των λουλουδιών σας, γιατί αυξάνουν τη διαπνοή.
- ❖ Τα λουλούδια κάθε μέρα θα πρέπει να ψεκάζονται με λεπτά σταγονίδια νερού με ένα λεπτό ψεκασμό χλιαρού νερού. Έτσι θα διατηρηθούν περισσότερο.

Αναμφισβήτητο ενδιαφέρον παρουσιάζει η δημιουργία συνθέσεων που αποτελούνται από φυτά σε γλάστρες, κομμένα λουλούδια και φύλλωμα. Μια τέτοια σύνθεση πρέπει να είναι αρκετά μεγάλη για να περιέχει και το φυτό με τη γλάστρα του και τα κομμένα λουλούδια. Τα πιο κατάλληλα δοχεία για τις περιπτώσεις αυτές είναι τα ρηχά, με ύψος λίγο μεγαλύτερο από εκείνο της γλάστρας. Καλάθια, κεραμικά μπολ, χάλκινα και μπρούτζινα πιάτα, γίνονται εξαιρετά δοχεία για συνθέσεις φυτών και λουλουδιών, καθώς επίσης και ένα πανέρι κηπουρού.

Η πιο απλή σύνθεση αυτού του είδους είναι εκείνη που χρησιμοποιεί έναν απλό τύπο φυτού, ή πιθανόν και ένα μόνο φυτό — σε κασπό — με λίγα κομμένα λουλούδια γύρω του. Απλά φυτά, όπως τα ηράνθεμα (*Oenothera biennis*) ή οι αφρικανικές βιολέτες (*Saintpaulia hybrids*), δείχνουν πολύ όμορφα μέσα σ' ένα καλάθι με βρύα, μαζί με κομμένα λουλούδια γύρω-γύρω. Μικρά λουλούδια από μούσκαρι (*Muscari sp.*), γάλανθους (*Galanthus nivalis*) και νάρκισσους (*Narcissus*), πάνε πολύ με ηράνθεμα (*Oenothera biennis*) και φρέζες (*Freesia hybrids*) ενώ τα μικροσκοπικά τριαντάφυλλα (*Rosa Canina*) και άνθη διακοσμητικού σκόρδου, μαζί με αφρικανικές βιολέτες, συνθέτουν ένα εντυπωσιακό σύνολο.

Το πότισμα αποτελεί πρόβλημα αν το δοχείο δεν έχει τρύπες αποστράγγισης, οπότε υπάρχει κίνδυνος να σαπίσουν οι ρίζες. Γι' αυτό, καλό είναι να τοποθετούνται τα φυτά στο δοχείο της σύνθεσης με τις γλάστρες τους και όχι να φυτεύονται σε αυτό. Αν η σύνθεση προορίζεται για εξωτερικό χώρο, τότε το φυτό μπορεί να φυτευτεί κατ' ευθείαν στο δοχείο, που όμως θα πρέπει να έχει απαραίτητως πόρους. Τα πιο πολλά φυτά μπορούν να διατηρηθούν το καλοκαίρι στο υπαίθρο, σ' ένα σημείο με φως, αλλά και με σκιά. Ένα τέτοιο σύνολο μπορεί ν' αποτελέσει ελκυστική διακόσμηση, αν τοποθετηθεί έξω από το σπίτι, σε τέτοια όμως θέση, που να μπορεί να τη βλέπει κανείς και από μέσα.

Μέσα στο σπίτι υπάρχει η δυνατότητα να διατηρούνται πολλά και ποικίλα φυτά σε γλάστρες. Υπάρχει μεγάλη ποικιλία από μπιγόνιες, με πιο όμορφες εκείνες με τα βερικοκί, κόκκινα, ροζ και κρεμ άνθη. Από χυμώδη βρυόφυλλα, που για πολλούς μήνες βγάζουν λουλούδια με βαθύ κόκκινο, χτυπητό ροζ και κίτρινο χρώμα. Αζαλέες (*Rhododendron simsii*) που διατίθενται όλο το χειμώνα και την άνοιξη σε πολλά χρώματα, αλλά που πρέπει να ποτίζονται καλά για ν' αποδώσουν. Οποιαδήποτε απ' αυτά τα φυτά, συνδυασμένα με κομμένα λουλούδια, μπορούν να δώσουν μια εντυπωσιακή σύνθεση για μια ασυνήθιστη περίπτωση.

Το ίδιο μπουκέτο λουλούδια μπορεί αν φαίνεται πολύ διαφορετικό αν τακτοποιηθούν μαζί με διαφορετικό κάθε φορά φύλλωμα, που δεν καθορίζει μόνο το μέγεθος της

σύνθεσης, αλλά επηρεάζει και το χρώμα των λουλουδιών. Το φύλλωμα με ασημί χρώμα απαλαίνει και φωτίζει τα λουλούδια, ενώ το σκουροπράσινο τα τονίζει με την αντιπαράθεση.

Το χρώμα του φυλλώματος υπαγορεύει και τι είδους δοχείο θα χρησιμοποιηθεί. Σκουρόχρωμα αειθαλή φύλλα φαίνονται καλύτερα σε σκούρο δοχείο, όπως ένα χωριάτικο πανέρι από κλαδιά, ενώ το ασημένιο φύλλωμα φαίνεται πολύ ωραίο αν μπει σ' ένα θαμπό άσπρο ή γκρι βάζο. Στην παρακάτω σύνθεση, κλαδιά ροζ γαριφαλιάς με άνθη και φύλλα συνδυάζονται με διάφορους τύπους φυλλωμάτων.

4.2 Σύνθεση λουλουδιών με έμφαση στο χρώμα

Τα χρώματα, με τις άπειρες διαβαθμίσεις των τόνων τους, με τις απεριόριστες δυνατότητες συγγενών ή και αντιθετικών συνδυασμών τους, αποτελούν την ίδια την ουσία της ζωής και της ομορφιάς. Είναι, γι' αυτό απαραίτητο να δώσει κανείς έμφαση στο χρώμα, αν θέλει να πετύχει μια όμορφη σύνθεση λουλουδιών.

Όσο πιο συγγενικά είναι τα χρώματα στο ηλιακό φάσμα (ίριδα), τόσο πιο εύκολα εναρμονίζονται. Αυτό βέβαια είναι το κανονικό, αλλά — αν εφαρμόζεται πολύ στις συνθέσεις των λουλουδιών — αρχίζει να γίνεται μονότονο. Κάθε σύνθεση λουλουδιών πρέπει να περιέχει μια τουλάχιστο χτυπητή αντίθεση χρώματος.

Στην πραγματικότητα, τα πιο πολλά χρώματα των λουλουδιών συνδυάζονται εύκολα. Βέβαια, τα λουλούδια πρέπει να ταιριάζουν με τα χρώματα της διακόσμησης. Έτσι, καλό είναι να λαμβάνονται υπόψη τα κύρια χρώματα του δωματίου, των τοίχων, χαλιών, υφασμάτων, των επίπλων και να χρησιμοποιούνται σαν σημείο αναφοράς.

Η σχέση ανάμεσα στο χρώμα του δοχείου και των λουλουδιών που θα μπουν μέσα σ' αυτό έχει μεγάλη επίσης σημασία. Άσχετα με το ποιο είναι το δοχείο, η όλη σύνθεση (δοχείο και λουλούδια) πρέπει να δείχνει σαν ένα σύνολο. Γι' αυτό, τα χρώματά τους πρέπει να ταιριάζουν. Χαμηλά, ρουστίκ δοχεία, όπως καλάθια, μπορούν να δεχτούν τους περισσότερους συνδυασμούς λουλουδιών, ενώ, αντίθετα, τα κεραμικά βάζα με τα λαμπερά χρώματα είναι πιο απαιτητικά και πιθανόν να εκμηδενίσουν πολλά είδη λουλουδιών.

Η επιτυχημένη τακτοποίηση των λουλουδιών εξαρτάται από την εκτίμηση του χρώματος. Είναι, επίσης, χρήσιμο να γνωρίζει κανείς μερικά πράγματα, γύρω από τη θεωρία των χρωμάτων. Εδώ, μια επιλογή κομμένων λουλουδιών και φυλλώματος έχει

τακτοποιηθεί σε έναν κύκλο, όπου τα χρώματα ακολουθούν την ίδια τάξη, όπως στο φάσμα του ηλιακού φωτός, σύμφωνα δηλαδή με τον τροχό των χρωμάτων.

Το πορτοκαλί, το ιώδες και το πράσινο είναι χρώματα δευτερεύοντα, που παράγονται από την ίση ανάμειξη των δύο πρωτογενών χρωμάτων, που βρίσκονται από τη μια και από την άλλη πλευρά τους, στον τροχό. Όταν χρησιμοποιηθούν μαζί, σχηματίζουν ένα τριαδικό σχήμα χρωμάτων, καθώς είναι σε ίση απόσταση μεταξύ τους, πάνω στον τροχό χρωμάτων.

Κάθε δευτερεύον χρώμα είναι το συμπληρωματικό ενός από τα πρωτογενή χρώματα, που δεν χρησιμοποιήθηκε για το σχηματισμό του. παραδείγματος χάριν, το ιώδες χρώμα, που σχηματίζεται από το κόκκινο και το μπλε, είναι το συμπληρωματικό του κίτρινου. Χρησιμοποιούνται δύο συμπληρωματικά χρώματα, σε μια ποικιλία αποχρώσεων και τόνων, σαν βάση μιας τακτοποίησης.

Ανάλογα ή σχετικά χρώματα είναι τα χρώματα που εναρμονίζονται με τα γειτονικά τμήματα του τροχού. Τα δυνατά κόκκινα, πορτοκαλιά και κίτρινα χρώματα μπορεί να φαίνονται άσχημα και τραχιά, όταν είναι βαλμένα μαζί, γι' αυτό πρέπει να χρησιμοποιούνται αποχρώσεις κάθε χρώματος, για τη δημιουργία ενός πιο απαλού σχεδίου. Τα μονόχρωμα σχέδια χρησιμοποιούν διάφορες αποχρώσεις του ίδιου χρώματος και μπορούν να δημιουργηθούν πολύ ωραία και περίτεχνα σχέδια, με τη χρησιμοποίηση ποικιλίας φυτικού υλικού, που να έχουν όλα μόνο πράσινο ή μόνο τεφρό χρώμα.

4.3 Σύνθεση λουλουδιών με έμφαση στο άρωμα

Το άρωμα των λουλουδιών είναι επίσης σημαντικό, όπως το χρώμα και το σχήμα τους. Θα ήταν λοιπόν, πολύ σημαντικό, αν σε κάθε σύνθεση, εκτός από τα λουλούδια τεχνητής παραγωγής του εμπορίου — ωραία σε εμφάνιση αλλά τα περισσότερα άοσμα — ήταν δυνατή η προσθήκη μερικών φυσικών ευωδιαστών λουλουδιών και φυλλωμάτων.

Οι ανοιξιάτικες λουλουδένιες συνθέσεις μπορεί να είναι πλούσιες σε αρώματα. Μια πλούσια ποικιλία λουλουδιών μπορεί να χρησιμοποιηθεί γι' αυτό το σκοπό: άνθη δέντρων, πασχαλιές (*Syringa vulgaris*), νεραγκούλες (*Eranthis hyemalis*), υάκινθοι (*Hyacinthus orientalis*), νάρκισσοι (*Narcissus*), μιμόζες, βιολέτες (*Matthiola incana*) κ.α.

Λίγοι γνωρίζουν, ότι στην αρχή του καλοκαιριού π.χ. οι ίριδες (*Iris sp.*) έχουν μια ιδιαίτερη όσο και παράξενη μυρωδιά. Η μυρωδιά αυτή είναι πολύ γλυκιά και μοιάζει μ' εκείνη της βιολέτας (*Matthiola incana*), ανακατεμένη μ' ελαφριά οσμή λάστιχου. Με το

Το φθινόπωρο ανθίζουν οι μπελαντόνες που έχουν ένα ζαχαρένιο, φαρμακευτικό άρωμα. Το χειμώνα κανένας κήπος δεν είναι πλήρης χωρίς λίγους χειμωνανθούς (*Chimonanthus praecox*).

Εικόνα 32: Εξοπλισμός και υλικά με για σύνθεση λουλουδιών με έμφαση στο άρωμα.

Εικόνα 33: Σύνθεση λουλουδιών με έμφαση στο άρωμα

4.4 Βασικές κατηγορίες ανθικών συνθέσεων

4.4.1 Κυκλικές συνθέσεις

Οι κυκλικές συνθέσεις φαίνονται το ίδιο όμορφες, άσχετα αν είναι στρογγυλές ή οβάλ, χαμηλές και απλές ή ψηλές και πολύπλοκες. Είναι ιδιαίτερα κατάλληλες για ελεύθερα τραπέζια, ή για οποιαδήποτε θέση, αρκεί το βάζο να μην είναι κοντά στον τοίχο.

Καλύτερα δοχεία για τις συνθέσεις αυτές είναι τα κυλινδρικά κι όσα έχουν κυκλική μορφή. Τα τετράγωνα και φαρδιά, τα ελλειπτικά, και τα παραλληλόγραμμα είναι επίσης κατάλληλα, είτε ψηλά είναι είτε χαμηλά. Τα στενά βάζα δεν είναι και τόσο κατάλληλα για τις συνθέσεις αυτές, ενώ — αντίθετα — είναι κατάλληλα για εκείνες που θέλουμε να φαίνονται από μια μεριά ή να έχουν μορφή βεντάλιας. Επίσης, κατάλληλα για κυκλικές συνθέσεις είναι τα πιο πολλά καλάθια, κανάτια και μεγάλες κούπες, όπως επίσης και τα περισσότερα υλικά κατασκευής τους: κεραμικά, γυαλί, λυγαριά, ξύλο, μέταλλο ή πέτρα.

Το σωστό ύψος μιας κυκλικής σύνθεσης εξαρτιέται από την περίπτωση. Για παράδειγμα, μια χαμηλή δημιουργία είναι η πιο κατάλληλη για να μπει στο κέντρο του τραπεζιού σ' ένα δείπνο, έτσι ώστε να μην εμποδίζει τους καλεσμένους να βλέπουν αυτόν

που κάθετα απέναντι του. Αντίθετα, για ένα μεγάλο τραπέζι ή για τον διαχωρισμό ενός δωματίου στα δυο, καταλληλότερη θα είναι μια ψηλή σύνθεση.

Εικόνα 34: Κυκλική σύνθεση με ευκάλυπτο και κλαδιά γαρφαλιάς

4.4.2 Συνθέσεις πρόσοψης

Πολλές φορές δημιουργούνται συνθέσεις με λουλούδια που προορίζονται να μουν κόντρα σε τοίχο και, έτσι, το πίσω μέρος τους δε φαίνεται. Αυτές τις συνθέσεις ονομάζονται συνθέσεις πρόσοψης ή συνθέσεις με επίπεδη ράχη. Θεωρούνται επιτυχημένες αν γίνουν με τέτοιο τρόπο ώστε να φαίνονται σαν κυκλικές όταν τις βλέπει κανείς από μπροστά και από τις δυο πλευρές.

Όπως είναι φυσικό, οι δημιουργίες αυτές είναι πιο οικονομικές σε φυτικό υλικό. Μπορούν να χρησιμοποιηθούν για να στολίσουν τη δεξιά και αριστερή πλευρά μιας τράπεζας σε μια θρησκευτική τελετή σε εκκλησία (γάμος, βάφτιση κλπ.), το πάνω μέρος του τζακιού, ένα τραπέζι στο χολ ή τη γωνία ενός δωματίου. Δεν θα πρέπει να χρησιμοποιούνται συνθέσεις αυτού του τύπου αν έχουν μικρό μέγεθος ή αν πρόκειται να μουν πολύ κοντά στο πάτωμα, γιατί θα φαίνεται το άδειο πίσω μέρος τους.

Εικόνα 35: Σύνθεση πρόσοψης

4.4.3 Μεγαλόπρεπες συνθέσεις

Πρόκειται για συνθέσεις διακόσμησης εκτεταμένων χώρων, για μεγάλων διαστάσεων συνθέσεις. Όταν μια σύνθεση χαρακτηρίζεται «μεγάλη», πρέπει να έχει ύψος τουλάχιστον 90 εκ. Ως προς το περιεχόμενό της, τα φυλλώματα δε δημιουργούν πρόβλημα, γιατί εύκολα βρίσκονται κλαδιά με τέτοιο ύψος. Το πρόβλημα είναι ότι δε βρίσκονται εύκολα τόσο μεγάλα λουλούδια. Η κατάσταση αντιμετωπίζεται αν τοποθετηθούν λουλούδια με τον κοντό μίσχο σε μικρά σωληνωτά βαζάκια (χωνάκια) γεμάτα νερό.

Οι περισσότερες μεγάλες συνθέσεις έχουν σχήμα βεντάλιας, αν και το σχήμα τους γενικά εξαρτάται από το πού θα μπουν. Αν, όπως συμβαίνει στις περισσότερες περιπτώσεις, μια δημιουργία θα μπει κόντρα στον τοίχο, πρέπει να είναι σύνθεση πρόσοψης. Αν, αντίθετα, μπει σε κεντρικό σημείο μιας εκκλησίας ή αίθουσας, τότε πρέπει να είναι κυκλική, για να φαίνεται —το ίδιο καλά από όπου κι αν τη βλέπει κανείς. Το μέγεθός της πρέπει να είναι ανάλογο με τις διαστάσεις του χώρου. Για τη μεγάλη αίθουσα ενός μεγάλου κτιρίου, όπου τα λουλούδια πρέπει να φαίνονται από μακριά, το φυτικό υλικό που θα χρησιμοποιηθεί πρέπει να αποτελείται από φύλλωμα με αδρές γραμμές και λουλούδια με ζωντανά χρώματα για εντυπωσιασμό.

Εικόνα 36: Μεγαλόπρεπη σύνθεση

4.4.4 Μπουκέτα

Άσχετα αν περιέχουν ένα μόνο ή πολλά είδη λουλουδιών και φύλλων, τα μπουκέτα γενικά γίνονται εύκολα και αποτελούν πάντα ένα καλοδεχούμενο δώρο. Η διαλογή των λουλουδιών θα πρέπει να γίνεται προσεχτικά για να διασφαλιστεί ότι τα χρώματά τους οδηγούν σε ευχάριστο συνδυασμό. Είναι καλό κατά τη διάρκεια δημιουργίας ενός μπουκέτου με μεγάλη ποικιλία λουλουδιών και φυλλώματος, να χρησιμοποιούνται και μερικά ασυνήθιστα σε σχήμα και υφή λουλούδια.

Το μπουκέτο μπορεί να έχει οποιοδήποτε μέγεθος και είδος λουλουδιού, για παράδειγμα μπορεί να περιλαμβάνει μικρά μπουκέτα με φρέζες (*Freesia hybrids*) και γυψοφίλη (*Gypsophila paniculata*) ή γαρίφαλα (*Dianthus caryophyllus*) με λίγο ασημί φύλλωμα και μεγάλα μπουκέτα με κρίνα, γαρίφαλα με φύλλα και μονά χρυσάνθεμα (*Chrysanthemum morifolium*).

Εικόνα 37: Μπουκέτα

Εικόνα 38: Μπουκέτο Biedermeier

Εικόνα 39: Μπουκέτο σε πλαίσιο

4.5 Στεφάνια

Τα στεφάνια φτιάχνονται από κομμένα άνθη, φυτά ή και ξερά λουλούδια και μπορούν να χρησιμοποιηθούν με διάφορους τρόπους. Μπορούν να κρεμαστούν σε μια πόρτα, σε έναν τοίχο ή από το ταβάνι ή να χρησιμοποιηθούν ξαπλωτά για να διακοσμήσουν ένα τραπέζι.

Εικόνα 40: Στεφάνι αγροτικού τύπου. Η πλούσια υφή και τα πλούσια χρώματα αυτού του στεφανιού, θυμίζουν φυσικό δάσος. Τα κόκκινα ελίπτερα (*Helipterum roseum*), που εξέχουν, εναλλάσσονται με τα Βαθυκόκκινα αμάραντα (*Amarantus caudatus*) και τα κόκκινα λιμάνια (*Limonium latifolium*). Τα άνθη της νιγέλας (*Nigella damascena*) προσθέτουν ακόμη περισσότερη υφή, σ' αυτό το παραφορτωμένο στεφάνι.

4.6 Συνθέσεις με άνθη και φυτά

Αναμφισβήτητο ενδιαφέρον παρουσιάζει η δημιουργία συνθέσεων που αποτελούνται από φυτά σε γλάστρες, κομμένα λουλούδια και φύλλωμα. Μια τέτοια σύνθεση πρέπει να είναι αρκετά μεγάλη για να περιέχει και το φυτό με τη γλάστρα του και τα κομμένα λουλούδια. Τα πιο κατάλληλα δοχεία για τις περιπτώσεις αυτές είναι τα ρηχά, με ύψος λίγο μεγαλύτερο από εκείνο της γλάστρας.

Η πιο απλή σύνθεση αυτού του είδους είναι εκείνη που χρησιμοποιεί έναν απλό τύπο φυτού, ή πιθανόν και ένα μόνο φυτό — σε κασπό — με λίγα κομμένα λουλούδια γύρω του. Απλά φυτά, όπως τα ηράνθεμα (*Oenothera biennis*) ή οι αφρικανικές βιολέτες, δείχνουν πολύ όμορφα μέσα σ' ένα καλάθι με βρύα, μαζί με κομμένα λουλούδια γύρω-γύρω. Μικρά λουλούδια από μούσκαρι (*Muscari sp.*), γάλανθους (*Galanthus nivalis*) και νάρκισσους (*Narcissus*), πάνε πολύ με ηράνθεμα και φρέζες (*Freesia hybrids*) ενώ τα μικροσκοπικά τριαντάφυλλα (*Rosa Canina*) και άνθη διακοσμητικού σκόρδου, μαζί με αφρικανικές βιολέτες, συνθέτουν ένα εντυπωσιακό σύνολο.

Το πότισμα αποτελεί πρόβλημα αν το δοχείο δεν έχει τρύπες αποστράγγισης, οπότε υπάρχει κίνδυνος να σαπίσουν οι ρίζες. Για αυτό, καλό είναι να τοποθετούνται τα φυτά στο δοχείο της σύνθεσης με τις γλάστρες τους και όχι να τα φυτεύονται σε αυτό.

Αν η σύνθεση προορίζεται για εξωτερικό χώρο, τότε το φυτό μπορεί να φυτευτεί κατευθείαν στο δοχείο, που όμως θα πρέπει να έχει απαραίτητως πόρους. Τα πιο πολλά φυτά μπορούν να διατηρηθούν το καλοκαίρι στο ύπαιθρο, σ' ένα σημείο με φως, αλλά και με σκιά. Ένα τέτοιο σύνολο μπορεί να αποτελέσει ελκυστική διακόσμηση, αν τοποθετηθεί έξω από το σπίτι, σε τέτοια όμως θέση, που να μπορεί να τη βλέπει κανείς και από μέσα.

Εικόνα 41: Φυτικό υλικό – ηράνθεμα (*Oenothera biennis*) και βρύα.

Μέσα στο σπίτι υπάρχει η δυνατότητα διατήρησης πολλών και ποικίλων φυτών σε γλάστρες. Υπάρχει μεγάλη ποικιλία από μιγόνιες, με πιο όμορφες εκείνες με τα βερικοκί, κόκκινα, ροζ και κρεμ άνθη. Από χυμώδη βρυόφυλλα, που για πολλούς μήνες βγάζουν λουλούδια με βαθύ κόκκινο, χτυπητό ροζ και κίτρινο χρώμα.

Οποιαδήποτε απ' αυτά τα φυτά, συνδυασμένα με κομμένα λουλούδια, μπορούν να δώσουν μια εντυπωσιακή σύνθεση για μια ασυνήθιστη περίπτωση. Τα Χριστούγεννα, τα ανθοπωλεία είναι γεμάτα από ποϊνσέτιες (*Euphorbia pulcherrima*) με ζωηρό κόκκινο, ροζ, κρεμ και άσπρο χρώμα, που μπορούν θαυμάσια να χρησιμοποιηθούν σε μια μικτή χορταστική σύνθεση, μαζί με καρπισμένο ού (*Ilex aquifolium*) και χειμωνιάτικο φύλλωμα πεύκου ή κέδρου. Τα άνθη των φυτών της ορχιδέας (*Dendrobium sp.*) διατηρούνται πολλές εβδομάδες και δίνουν μια συγκλονιστική όψη σε μια σύνθεση τους μαζί με άλλα εξωτικά λουλούδια ή με φύλλωμα ή με πρασινάδες σε γλάστρες.

Εικόνα 42: Φυτικό υλικό ορχιδέες (*Dendrobium sp.*), ανεμώνες (*Anemone coronaria*), δρυάνδρα.

4.7 Συνθέσεις και κατασκευές για ειδικές περιστάσεις

4.7.1 Λουλούδια για δώρα

Μια ανθοδέσμη στολισμένη με ωραίο φιόγκο είναι ιδανικό δώρο για μια απλή περίπτωση. Η ανθοδέσμη είναι το ιδανικό δώρο στο οποίο εύκολα μπορεί να δοθεί κάποια σημασία. Για παράδειγμα μια σύνθεση με τριαντάφυλλα (*Rosa Canina*) μπορεί να χρησιμοποιηθεί ως εκδήλωση αγάπης, οι μαργαρίτες για την έκφραση «αθωότητας», το αγιόκλημα ως εκδήλωση «αφοσιωμένης στοργής», ο κισσός (*Hedera canariensis*) για την «πίστη» και οι τουλίπες (*Tulipa*) για τη «φήμη». Για να διατηρήσει ο αποδέκτης λίγο περισσότερο το δώρο και το μήνυμα, δεν έχει παρά να βάλει όλη την ανθοδέσμη, αφού κόψει τους μίσχους στο ανάλογο ύψος, σε ένα βάζο.

Τα μπουκέτα ως δώρα λίγο περισσότερο φανταχτερά. Μπορούν να προσφερθούν ανοιχτά ή τυλιγμένα σε σελοφάν, αλλά και στις δυο περιπτώσεις θα πρέπει να στολίζονται πάντα με έναν ωραίο φιόγκο. Θα πρέπει να γίνει προσεκτική διαλογή των λουλουδιών, συνδυάζοντας χρώματα που αλληλοσυμπληρώνονται και να προστεθούν μερικά ευωδιαστά λουλούδια για να γίνει πιο ευπρόσδεκτο το μπουκέτο.

Οι συνθέσεις σε μεγάλα δοχεία είναι ένα μεγαλόπρεπο δώρο. Άσχετα αν είναι μικρές συμπαθητικές συνθέσεις σε καλάθια, μεσαίου μεγέθους σε ωραία δοχεία, ή μεγαλόπρεπες και οργιώδεις, όλες είναι τέλεια δώρα για γενέθλια ή επετείους γάμων, για μεγάλες γιορτές, όπως τα Χριστούγεννα, ή για τη γέννηση ενός παιδιού.

Εικόνα 43: Φυτικό υλικό – σκυλάκια (*Antirrhinum Majus*), κενταύρειες (*Centaurea cyanus*), στατική (*Limonium Sinuatum*)

Οι μικρές ανθοδέσμες είναι τέλεια δώρα για παιδιά. Μια καλή ιδέα είναι να χρησιμοποιήσετε μερικά ευωδιαστά λουλούδια, όπως νάκινθους, σκούπα και νάρκισσους, όπως φαίνεται σ' αυτά τα ματσάκια.

Μερικές καλάντουλες του κήπου και στατική με ανοιχτό κίτρινο χρώμα μαζί με λίγα φύλλα φτέρης, κάνουν έναν τέλειο συνδυασμό.

Η λεπτότητα αυτού του μίγματος ροζ σκούπας, νάκινθου και λευκής ανεμώνας τονίζεται από τον κόκκινο φιόγκο.

Οι παπαρούνες είναι μαγικά λουλούδια όταν είναι τελείως ανοιχτές. Εδώ ανακατεύονται με γυνοφίλα σε μια ανθοδέσμη δεμένη με ωχροπράσινο φιόγκο.

Και τα δύο είδη νάρκισσου (λευκός και χρυσοκίτρινος) σ' αυτή τη χαρούμενη ανοιξιιάτικη ανθοδέσμη, μυρίζουν πολύ ωραία.

Εικόνα 44: Όμορφα μπουκέτα λουλουδιών ως προτάσεις δώρων

4.7.2 Λουλούδια για γάμους

Το στυλ και το χρώμα των λουλουδιών που θα χρησιμοποιηθούν εξαρτάται από το είδος του γάμου και το νυφικό φόρεμα της νύφης. Λίγα κρίνα μπορεί να αποτελέσουν το ιδανικό μπουκέτο της νύφης, ή για πιο ανεπίσημους γάμους το ίδιο καλή είναι μια απλή ανθοδέσμη.

Όλα τα λουλούδια που θα χρησιμοποιηθούν σε μια γαμήλια τελετή πρέπει να τακτοποιηθούν πολύ λίγη ώρα πριν, γιατί κινδυνεύουν να αρχίσουν να μαραίνονται. Γαρίφαλα (*Dianthus caryophyllus*), κλαδιά γαριφαλιάς, μονά χρυσάνθεμα (*Chrysanthemum morifolium*), φρέζες (*Freesia hybrids*), κρίνα του Περού (*Alstroemeria pelegrina*), γυψοφύλα (*Gypsophila paniculata*) και μισοανοιγμένα τριαντάφυλλα (*Rosa Canina*) διατηρούνται καλά και μπορεί να τακτοποιηθούν μέχρι 12 ώρες πριν την τελετή, εφόσον όμως διατηρηθούν σε δροσερό μέρος. Λουλούδια όπως τα μοσχομπίζελα (*Lathurus odoratus*), τα ανοιχτά τριαντάφυλλα, οι ελέβοροι (*Helleborus orientalis*) ζουν πολύ λιγότερο και πρέπει να τακτοποιηθούν πολύ κοντά στην ώρα του γάμου.

Εικόνα 45: Όμορφη σύνθεση, ιδανική για μια γαμήλια τελετή

Εικόνα 46: Σύνθεση από τουλίπες (*Tulipa sp.*) και τριαντάφυλλα (*Rosa Canina*)

Εικόνα 47: Σύνθεση από μικροσκοπικά κρεμ και ροζ τριαντάφυλλα (*Rosa Canina*), στατική (*Limonium Sinuatum*), φτέρη και ρείκια

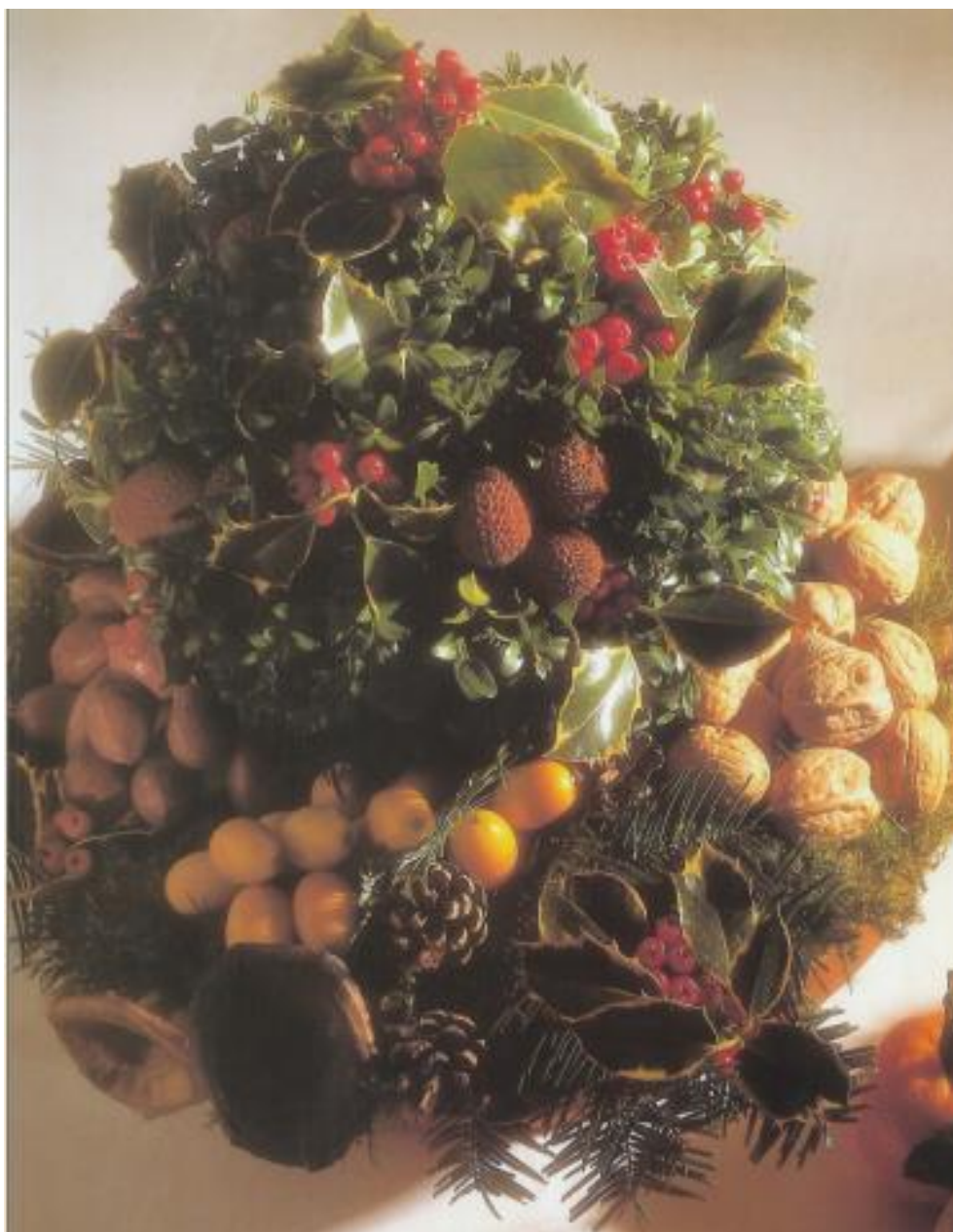
4.7.3 Λουλούδια στις μεγάλες γιορτές

Κατά τη διάρκεια των εορτών των Χριστουγέννων και του Πάσχα, ο στολισμός των σπιτιών με φυτά και λουλούδια δεν αποτελεί μόνο μια συνηθισμένη συναισθηματική και αισθητική ανάγκη γιορταστικής διακόσμησης, αλλά μια ολόκληρη τελετουργία, καθιερωμένη εθιμικά στη διάρκεια των αιώνων. Μέσα σ' αυτό το λαμπρό εποχιακό και ψυχικό κλίμα, ο στολισμός του πατροπαράδοτου πασχαλινού τραπεζιού της αγάπης με λουλούδια δεν αποτελεί μόνο έθιμο, αλλά και ψυχική ανάγκη.

Εκτός από το πατροπαράδοτο, δέντρο (έλατο, γκι, ου, κουκουνάρια), στις χριστουγεννιάτικες συνθέσεις μας μπορεί να πάρουν μέρος και άλλα λουλούδια. Παρακάτω δίνονται μερικά υποδείγματα τέτοιων συνθέσεων.

Εικόνα 48: Αυτή η κομψή σύνθεση αγνών πασχαλινών κρίνων με κλαδιά μοσχοϊτιάς θα διατηρηθεί πολύ καλά, ειδικότερα αν μπει σε δροσερό μέρος. Οι κρίνοι (*Lillium*) έχουν μια γλυκιά και λεπτή ευωδιά, πολύ λεπτότερη από άλλα είδη.

Εικόνα 49: Χριστουγεννιάτικη σύνθεση με βρύα, ού (*Ilex aquifolium*), καρύδια, φουντούκια, κουμ-κουάτ, έλατο, κουκουνάρια έλατου, ξερά μανιτάρια και μανταρίνια.

4.8 Οδηγός κομμένων λουλουδιών

Στις σελίδες που ακολουθούν παρατίθεται ένας οδηγός για τα λουλούδια, τους μικρούς καρπούς (μπέρις) και γενικά για τις ανθοφορίες που είναι πολύ χρήσιμες στην ανθοδετική τέχνη.

Τριαντάφυλλο	<i>Rosa canina</i>
Νάρκισσος	<i>Narcissus</i>
Φριτιλάρια	<i>Fritillaria</i>
Σύριγγα (Πασχαλιά)	<i>Syringa</i>
Κρίνος υβρίδια	<i>Lillium hybrids</i>
Τουλίπα	<i>Tulipe hybrids</i>
Ροδόδεντρο (αζαλέα)	<i>Rhododendrous sp.</i>
Φρέζια	<i>Freesia hybrids</i>
Ευφόρβια (φλόμος)	<i>Euphorbia sp.</i>
Ίρις	<i>Iris sp.</i>
Μιμόζα	<i>Acacia dealbata</i>
Βιολέτα	<i>Matthiola incana</i>
Πρίμουλα	<i>Primula vulgaris</i>
Γυψόφιλο το φοβοειδές	<i>Gypsophila paniculata</i>
Αλστοϊμέρια η εξωτική (κρίνος του Περού)	<i>Alstroemeria pelegrina</i>
Παιονία	<i>Paeonia sp.</i>
Γαρίφαλα	<i>Dianthus caryophyllus</i>
Γλαδιόλα	<i>Gladiolus hybrids</i>
Παπαρούνα	<i>Papaver sp.</i>
Κινέζικα γαρίφαλα	<i>Dianthus barbatus</i>
Δελφίνιο (καπουτσίνος)	<i>Delphinium sp.</i>
Δακτυλίτιδα	<i>Digitalis sp.</i>
Αχίλλειος η φιλιπεντουλίνα	<i>Achillea filipendulina</i>

Ζέρμπερα	<i>Gerbera jamesonni</i>
Αγάπανθος ο αφρικάνικος	<i>Agapanthus africa</i>
Μοσχομπίζελο	<i>Lathurus odoratus</i>
Ρουντμπεκία	<i>Rudbeckia sp.</i>
Κρίνο του Πάουελ	<i>Crinum powellii</i>
Υπέρικο	<i>Hypericum elatum</i>
Αβούτιλο	<i>Abutilon hybridum</i>
Ευώνυμο	<i>Eyonymus panipes</i>
Ελίχρυσο το βρακτιοφόρο (αμάραντο)	<i>Helichrysum bracteatum</i>
Ηλίανθος (ήλιος)	<i>Helianthus annuus</i>
Άκανθος ο αγκαθωτός	<i>Acanthus spinosus</i>
Ντάλια	<i>Dahlia hybrids</i>
Νικοτιανή (καπνός)	<i>Nicotiana affinis</i>
Κνιφόβια η ουβαρία	<i>Kniphofia uvaria</i>
Βιβούρνο ο όπουλος	<i>Biurnum opulus</i>
Λευκόσπερμο	<i>Leucospermum nutans</i>
Ίλεξ ο οξύφυλλος (ού)	<i>Ilex aquifolium</i>
Ακακία η μακρόφυλλη	<i>Acacia longifolia</i>
Ανεμώνη η στεφανωματική	<i>Anemone coronaria</i>
Ορνιθόγαλο το θυρσοειδές	<i>Ornithogalum thyrsoides</i>
Ορχιδέα	<i>Dendrobium sp.</i>
Κίτρινο γιασεμί	<i>Jasminum nudiflorum</i>

Πανσές (βιόλα)	<i>Viola wittrockiana</i>
Χρυσάνθεμο (αγιοδημητριάτικο)	<i>Chrysanthemum hybrids</i>
Κυδωνιάστρο	<i>Cotoneaster</i>
Ερανθές το χειμέριο (είδος νεραγκούλας)	<i>Eranthis hyemalis</i>

ΚΕΦΑΛΑΙΟ 5. ΑΝΘΙΚΕΣ ΣΥΝΘΕΣΕΙΣ ΚΑΙ ΕΠΟΧΕΣ

5.1 Άνοιξη

Από όλες τις εποχές, η άνοιξη είναι η κατ' εξοχήν εποχή των βολβών. Οι πιο πρώιμοι, οι γάλανθοι (*Galanthus nivalis*) και οι κρίκοι (*Crocus hybrids*), τελειώνουν μαζί με το χειμώνα, ανοίγοντας το δρόμο για τη θαυμάσια οικογένεια βολβών, τους νάρκισσους (*Narcissus*). Οι νάρκισσοι αντέχουν χωρίς να πάθουν ζημιές τον ανοιξιάτικο άνεμο. Είναι πολύ αγαπητά λουλούδια, κατάλληλα για κόψιμο κι αντέχουν πολύ, ειδικότερα αν μπουκνουν σε δροσερό μέρος. Υπάρχουν πάρα πολλές ποικιλίες σε νάρκισσους. Μερικοί έχουν το σχήμα του κοινού νάρκισσου (*Narcissus*) — αλλά με πέταλα και ανθό διαφορετικού χρώματος — και μερικοί είναι μικρότεροι.

Μαζί με τους νάρκισσους, ανθίζουν και οι υάκινθοι (*Hyacinthus orientalis*) με ροζ, μπλε και άσπρο χρώμα. Λίγο αργότερα, αρχίζουν να ανθίζουν οι τουλίπες (*Tulipa*) σε μια αφάνταστα μεγάλη ποικιλία χρωμάτων από σχεδόν μαύρο μέχρι ροζ και από κόκκινο και πορτοκαλί μέχρι κίτρινο, άσπρο και πράσινο. Οι τουλίπες (*Tulipa*) είναι ωραία λουλούδια για κόψιμο, γιατί οι μίσχοι τους συστρέφονται και καμπυλώνουν σε ωραία σχήματα καθώς ανοίγουν στο βάζο.

Άλλα όμορφα λουλούδια είναι οι χείρανθοι (*Cheiranthus Cheiri*), που φαίνονται πολύ όμορφα όταν φυτρώνουν ανάμεσα στις τουλίπες και που έχουν ένα άρωμα που θυμίζουν καλοκαίρι. Τα ροδόδεντρα (*Rhododendrous sp.*) και οι αζαλέες (*Rhododentron simsii*) αποτελούν τους πιο ωραίους θάμνους, με εκθαμβωτικά λουλούδια ροζ, πορτοκαλί, κάτασπρου, κίτρινου και κατακόκκινου χρώματος.

Συχνά ένα ματσάκι ανοιξιάτικα λουλούδια σ' ένα γυάλινο βάζο, έχουν το ίδιο αποτέλεσμα με μια πολύ επίσημη ανθοδέσμη. Τα περισσότερα λουλούδια της οικογένειας του νάρκισσου (*Narcissus*) έχουν σαρκώδεις μίσχους και γι' αυτό χρειάζονται δοχεία με λαιμό για να κρατηθούν στην όρθια στάση. Ένα απλό βάζο μαρμελάδας ή ένα κυλινδρικό γυάλινο ανθοδοχείο είναι ιδανικό για το σκοπό αυτό.

Επειδή οι μίσχοι των νάρκισσων (*Narcissus*) είναι καλοσχηματισμένοι και σταθεροί, φαίνονται πολύ ωραία μέσα από το καθαρό γυαλί. Αντίθετα, οι μίσχοι από τις τουλίπες έχουν την τάση να παίρνουν διάφορα σχήματα όταν τακτοποιηθούν και μπορούν να συνεχίζουν να αναπτύσσονται στο βάζο για πολλές μέρες. Επίσης η αφαίρεση των φύλλων από τα ανθισμένα κλαδιά της πασχαλιάς (*Syringa vulgaris*) βοηθάει τα

λουλούδια της να διατηρηθούν περισσότερο. Οι μαλακοί μίσχοι της νεραγκούλας (*Eranthis hyemalis*) πρέπει να στερεωθούν ανάμεσα στ' άλλα λουλούδια μιας σύνθεσης ή να ενισχυθούν με κομμάτια σύρμα που περνάνε μέσα από αυτούς.

Οι νάρκισσοι (*Narcissus*) είναι απλά λουλούδια και χρειάζονται απλή τοποθέτηση. Δεν πρέπει να ανακατεύονται με άλλα λουλούδια, για μια πιο επίσημη σύνθεση. Συνιστάται η τοποθέτηση λουλουδιών, μέσα σ' ένα απλό, πλεχτό καλάθι μαζί με μερικά από τα φύλλα τους, για αύξηση της φυσικής εμφάνισης της έκθεσης.

Εικόνα 50: Υάκινθοι (*Hyacinthus orientalis*) σε συμπαγή ανθοδέσμη

Ανοιξιάτικα λουλούδια και ανθοφορίες

Μια γρήγορη εκτίμηση των χρωμάτων, που επικρατούν, αργά το χειμώνα και νωρίς την άνοιξη, δίνει την εντύπωση ότι την εποχή αυτή, επικρατεί παντού ένα θλιβερό, καστανό χρώμα.

Όσο προχωρεί ο καιρός, προς την άνοιξη, τα χρώματα γίνονται πιο έντονα — και πλάι στο δροσερό πράσινο χρώμα των νέων φύλλων, είναι ορατές οι διάφορες κίτρινες αποχρώσεις των νάρκισσων, που ακολουθούνται από όλα τα χρώματα της ίριδας (*Iris* sp.) των άλλων καλλιεργούμενων βολβών και των δένδρων, που βρίσκονται στην ανθοφορία τους. Πολλοί θάμνοι του κήπου ανθίζουν κι αυτοί πρώιμα.

Τα λαμπρά - κίτρινα ανθισμένα κλαδιά της φορσίθιας (*Forsythia x intermedia*), τα λευκά άφθονα λουλούδια των ανθοφοριών του Απρίλη και οι πράσινες τούφες των λουλουδιών του βιβούρνου (*Biurnum opulus*) μπορούν να κοπούν και να χρησιμοποιηθούν για να εμπλουτιστεί το σχέδιο μιας απλής ανοιξιιάτικης διακόσμησης. Αργότερα, όσο προχωρά ο καιρός, οι ανθοφορίες των καρποφόρων δένδρων, όπως της μηλιάς και της αχλαδιάς, αρχίζουν κι αυτές να εμφανίζονται, μαζί με τα πιο πρώιμα ανθοφόρα φυτά του κήπου. Σε αυτά τα πρώιμα πολυετή περιλαμβάνονται διάφορα είδη ίριδας (*Iris sp.*), βιολέτας (*Matthiola incana*), ευφόρβιες (*Euphorbia milii*), πασχαλιές (*Syringa vulgaris*) και ροδόδενδρα (*Rhododendrous sp.*).

5.2 Καλοκαίρι

Οι ίριδες (*Iris sp.*), με τα λεπτά χρώματα και την ωραία ευωδιά, έχουν καλοκαμωμένα λουλούδια που φυτρώνουν πάνω από τα ασημοπράσινα φύλλα τους. Οι παιώνιες (*Paeonia sp.*) και οι διπλές και οι μονές είναι όμορφα και αισθησιακά λουλούδια, αλλά οι διπλές είναι καλύτερες για να κόβονται. Είναι λουλούδια με γλυκό άρωμα και είναι δύσκολο να επιλεγεί το καλύτερο χρώμα. Οι κόκκινες, ροζ και άσπρες παιώνιες είναι το ίδιο όμορφες όταν χρησιμοποιηθούν σε συνθέσεις.

Την ίδια εποχή που ανθίζουν οι παιώνιες (*Paeonia sp.*), αρχίζουν και τα τριαντάφυλλα (*Rosa Canina*) τη μακρόχρονη, ανθισμένη εποχή τους. Παρόλο που οι τριανταφυλλιές σαν θάμνοι δεν είναι από τα πιο ελκυστικά φυτά, τα άνθη τους είναι σ' όλο τον κόσμο τα πιο αγαπητά. Καλλιεργούνται από πανάρχαια χρόνια και το άρωμα τους το έφτιαχναν και το χρησιμοποιούσαν οι Αρχαίοι Έλληνες και οι Ρωμαίοι. Την εποχή της Βικτόριας και του Εδουάρδου, στην Αγγλία, δημιουργήθηκαν πάρα πολλά υβρίδια τριανταφυλλιάς, μερικά από τα οποία, όπως το "paul veyron", έχουν λουλούδια σε μέγεθος διπλής παιώνιας (*Paeonia sp.*).

Τις δεκαετίες του 1950, 1960 και 1970 δόθηκε έμφαση στη δημιουργία υβριδίων του κινέζικου τριαντάφυλλου με τη μυρωδιά του τσαγιού. Δυστυχώς πολλά απ' αυτά είχαν ελάχιστη ή καθόλου μυρωδιά. Τώρα γίνεται μια προσπάθεια για την παραγωγή ποικιλιών που να συνδυάζουν το σχήμα, το άνθος και το πλούσιο άρωμα των κλασικών τριαντάφυλλων, ενώ παράλληλα να έχουν την ικανότητα συνεχούς ανθοφορίας, κάτι που δεν είχαν τα κλασικά. Τα τριαντάφυλλα αν κοπούν δε διατηρούνται πολύ, αλλά αποζημιώνουν με το παραπάνω αφού έπειτα από την τοποθέτησή τους σε ένα βάζο

θαυμάζονται οι λεπτομέρειές τους από κοντά και το ασύγκριτο άρωμά τους. Τα διπλά τριαντάφυλλα διατηρούνται πολύ περισσότερο από τα μονά.

Ο φιλάделφος (*Philadelphus coronarius*), που ανθίζει νωρίς το καλοκαίρι και έχει μια από τις ωραιότερες μυρωδιές. Τα ανθισμένα κλαδιά του, που θα χρησιμοποιηθούν σε κάποια σύνθεση, θα φανούν καλύτερα αν τους αφαιρέσουμε τα φύλλα. Μετά έρχονται τα κρίνα, τα ψηλά δελφίνια (*Delphinium sp.*) και οι πολύχρωμες παπαρόνες (*Papaver sp.*) που όλα μπορούν να χρησιμοποιηθούν σε συνθέσεις. Ταυτόχρονα, υπάρχουν και πολλά ετήσια φυτά που διατηρούνται καλά στο νερό, όπως οι βιολέτες (*Matthiola incana*).

Γεμάτοι από λουλούδια όλων των αποχρώσεων, οι καλοκαιρινοί μήνες δίνουν εμπνεύσεις για πολύχρωμες, λαμπερές κι εντυπωσιακές συνθέσεις. Τριαντάφυλλα, παιώνιες (*Paeonia sp.*), αχίλλειες (*Achillea filipendulina*), δελφίνια, λεβάντα και κρίνα, δεν είναι παρά ελάχιστα από τα λουλούδια που δείχνουν υπέροχα στα πολύχρωμα δοχεία, που και αυτά ταιριάζουν τόσο πολύ με το καλοκαίρι.

Παρακάτω έχει δημιουργηθεί μια σύνθεση, με ανάλαφρη αίσθηση, κατάλληλη για ένα πλάγιο τραπέζι, ή για ένα κιόσκι. Για δημιουργία αντιθέσεων, επιλέχτηκαν δυνατές σκιές σε χρώμα μπλε και χρυσοκίτρινο, πάνω σ' ένα λεπτό υπόβαθρο γκρίζων και λευκών λουλουδιών και πράσινων φύλλων. Παίρνοντας ένα ασύμμετρο τρίγωνο, ως βασικό σχήμα, έχει επιλεγεί ένας λευκός, ωοειδής, βαθύς δίσκος, σαν δοχείο, αφού μάλιστα θα καλυφθεί από τα λουλούδια.

Εικόνα 51: Δελφίνια (*Delphinium* sp.) και εύστομα

Καλοκαιρινά λουλούδια και ανθοφορίες

Το καλοκαίρι έχει άφθονα λουλούδια και φυλλώματα κάθε σχήματος, μεγέθους, χρώματος και υφής. Γενικά, τα χρώματα του καλοκαιριού ποικίλλουν από τα ωχροκίτρινα, ανοιχτά ροζ, ροδακινί και λευκά των γαρίφαλων (*Dianthus caryophyllus*), ως τους βαθύτερους τόνους και τα πιο ζεστά χρώματα της παιωνίας και του δίανθου κν. κινέζικου γαρίφαλου (*Dianthus barbatus*). Πολλά καλοκαιρινά λουλούδια, όπως οι παπαρούνες (*Papaver* sp.), τα μοσχομπίζελα (*Lathurus odoratus*) και τα τριαντάφυλλα, έχουν μεγάλη ποικιλία χρωμάτων και μπορούν να χρησιμοποιηθούν σε πολλές, διαφορετικές συνθέσεις.

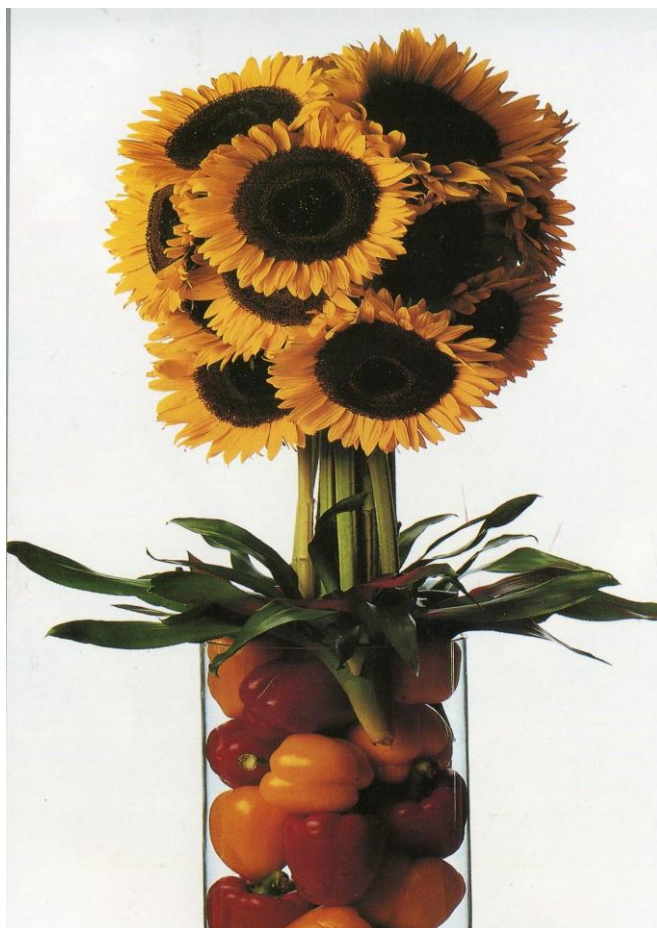
Επιπλέον, τα λουλούδια συχνά συνοδεύονται από φυλλώματα με εξίσου μεγάλη ποικιλία διαφόρων σχημάτων και χρωμάτων — από τα οποία οι κισσοί και τα λιγούστρα

(*Ligustrum japonicum*), είναι από τα χρήσιμα. Πολλά από τα φυτά που παράγουν τα καλοκαιρινά λουλούδια είναι ετήσια ή πολυετή, αλλά υπάρχει και ένας εξίσου μεγάλος αριθμός ανθοφόρων θάμνων. Μπορούν να χρησιμοποιηθούν κλαδιά αυτών των θάμνων, είτε μόνα τους, είτε μαζί με κομμένα λουλούδια άλλων ειδών, για μεγαλύτερες και επιβλητικές συνθέσεις, διαλέγοντας αυτά τα κλαδιά από φυτά σαν το βιβούρνο (*Buernum opulus*) ή το φιλάδελο (*Philadelphus coronarius*), καθώς και πολλά άλλα. Οι καλοκαιρινές συνθέσεις θα πρέπει να κάνουν χρήση αυτής της αφθονίας υλικού και τα λουλούδια θα πρέπει να χρησιμοποιούνται στις συνθέσεις αυτές κατά μάζες. Πολλά καλοκαιρινά λουλούδια έχουν και μεθυστικό άρωμα, που τα κάνει διπλά ευπρόσδεκτα μέσα στο σπίτι.

5.3 Φθινόπωρο

Νωρίς το φθινόπωρο αρχίζει η εποχή των χρυσανθέμων. Χρυσάνθεμα (*Chrysanthemum morifolium*) υπάρχουν σε όλα τα χρώματα, εκτός από μπλε, αλλά υπάρχει μεγάλη προτίμηση στους ζεστούς χρυσούς τόνους, που πάντα συνδέονται με το φθινόπωρο. Υπάρχουν μονά, ημίδιπλα και διπλά χρυσάνθεμα (*Chrysanthemum hybrids*), όλα με μια ιδιάζουσα μυρωδιά. Αρέσουν περισσότερο οι ποικιλίες με τα μικρά άνθη, παρά εκείνες με τα μεγάλα σαν μπάλες άνθη τους που είναι κατάλληλα μόνο για διακόσμηση και για εκθέσεις. Το πιο μεγάλο πλεονέκτημα των χρυσανθέμων είναι ότι διατηρούνται πολύ καιρό κομμένα, αλλά χρειάζεται προσοχή γιατί σπάνε πολύ εύκολα.

Ένα άλλο φυτό, που επιδεικνύεται πολύ αυτή την εποχή, είναι η ντάλια (*Dahlia hybrids*). Τα άνθη της μοιάζουν με των χρυσανθέμων αλλά είναι πολύ περισσότερο τραγανά. Οι απλές ντάλιες και εκείνες που τα άνθη τους μοιάζουν με φούντες είναι οι πιο ελκυστικές. Αυτή την εποχή ανθίζει επίσης και το τελευταίο είδος κρίνου το *Lilium speciosum* («ο λαμπρός»). Το φθινόπωρο είναι η κατάλληλη εποχή για τα φυσικά δοχεία: καλάθια και ξύλινες γλάστρες, βάζα από τερακότα και κασσίτερο και κεραμικά βάζα με ζεστά χρώματα, ανάλογα με τα ζεστά χρώματα του φθινοπώρου.

Εικόνα 52: Σύνθεση με ηλίανθο (*Helianthus annuus*)

Φθινοπωρινά λουλούδια και μπέρις

Τα χρώματα των φθινοπωρινών λουλουδιών είναι πιο σκούρα από τα χρώματα των ανοιξιότικων και των καλοκαιρινών, τα πορφυρά, κόκκινα, καστανά και χρυσοκίτρινα χρώματα κυριαρχούν τόσο στα λουλούδια όσο και στα φυλλώματα, οι σκουροκίτρινοι ηλίανθοι (*Helianthus annuus*) και ρουντμπεκίες (*Rudbeckia* sp.), και οι κνιφόφιες (*Kniphofia uvaria*) προσφέρουν πλούσια και ζωντανά χρώματα, ενώ οι πολλές και διάφορες ποικιλίες ντάλιας (*Dahlia* hybrids) προσφέρουν μια λαμπρή ποικιλία αποχρώσεων και σχημάτων. Όταν τα λουλούδια μαραθούν, οι μικροί καρποί (μπέρις) και τα φθινοπωρινά λαχανικά μπορούν να χρησιμοποιηθούν στη δημιουργία συνθέσεων.

Μερικά φυλλώματα αλλάζουν χρώματα και παίρνουν αποχρώσεις του κόκκινου, πορτοκαλί, καστανόχαλκου και σκούρου πορφυρού. Μια ή δύο μεγάλες ανθοταξίες του νοτιοαφρικανικού λευκόσπερμου (*Leucospermum nutans*) φτάνουν για να επιμηκύνουν

λίγο ακόμα τη ζωή των συνθέσεων των φθινοπωρινών λουλουδιών προσθέτοντας σε αυτές ποικιλία στα σχήματα και στα χρώματα.

5.4 Χειμώνας

Στις περιοχές που το κλίμα είναι ήπιο, νωρίς το χειμώνα αρχίζουν οι παιώνιες να βγάζουν κλαδιά με μπουμπούκια και, αν δεν κάνει παγετό, οι ταξιανθίες των κίτρινων λουλουδιών τους ανοίγουν τα ηλιόλουστα πρωινά στα μέσα του χειμώνα. Ένα άλλο φυτό που ανθίζει νωρίς το χειμώνα είναι η ιαπωνική φάτσια (*Fatsia japonica*) που βγάζει λευκά λουλούδια, αν και τα φύλλα της είναι εκείνα που μπορεί να φανούν υπέροχα σε χειμωνιάτικες συνθέσεις. Υπάρχουν πολλές ποικιλίες ελέβορου (*Helleborus orientalis*) που βγάζει μεγάλες κεφαλίδες με άσπρα λουλούδια αργά το χειμώνα.

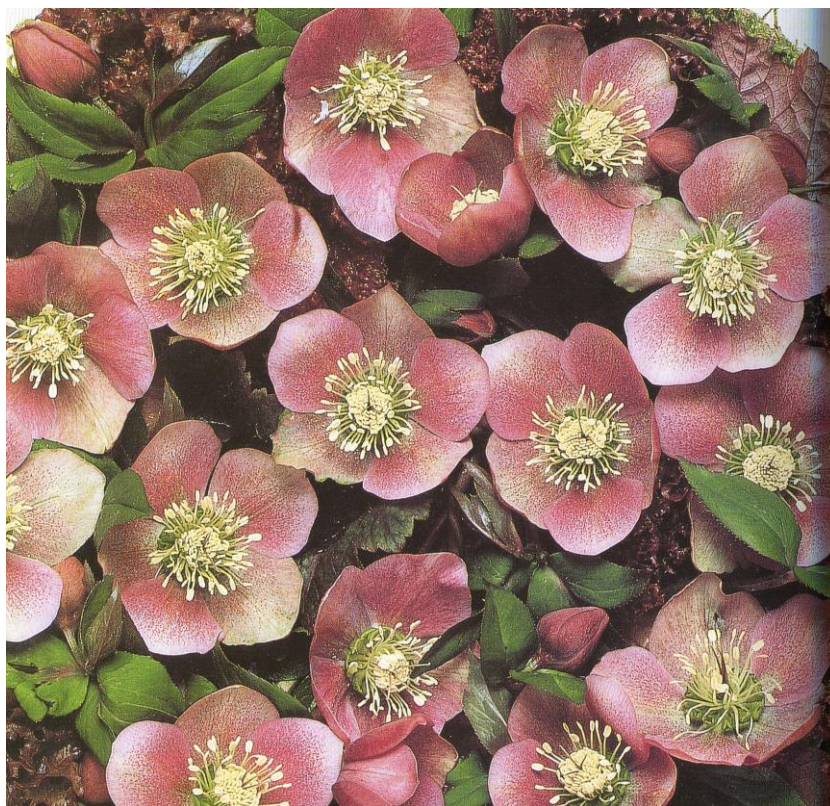
Ένα ιδιαίτερα αρωματικό χειμωνιάτικο κόσμημα είναι ο χειμωνανθός (*Chimonanthus praecox*), ένας φυλλοβόλος θάμνος που βγάζει πολλά κρεμ, σαρκώδη λουλούδια με μια πραγματικά έντονη ευωδιά. Το χειμωνιάτικο ηλιοτρόπιο είναι άλλο ένα χειμωνολούλουδο που βγάζει μίσχους με λεπτά ροζ λουλούδια, με μυρωδιά σαν του μελιού, που στεφανώνονται από σχεδόν στρογγυλά φύλλα.

Οι πρώτοι βολβοί, τα χειμωνιάτικα ακόνιτα (*Eranthis Hyemalis*), βγάζουν τα μικρά, αστραφτερά κίτρινα λουλούδια τους, στεφανωμένα με μια ροζέτα πράσινα φύλλα. Όλα αυτά και πλήθος άλλων χειμωνιάτικων φυτών μπορεί να δώσουν εμπνεύσεις για θαυμάσιες συνθέσεις με χειμωνιάτικα φυλλώματα και λουλούδια. Και υπάρχει πάντα μια μεγάλη ποικιλία λουλουδιών όλων των εποχών στα ανθοπωλεία, με τα οποία μπορεί να συμπληρωθεί κάθε σύνθεση.

Στα ανθοπωλεία υπάρχει ακόμα διαθέσιμη μεγάλη ποικιλία λουλουδιών: γαρίφαλα (*Dianthus caryophyllus*), χρυσάνθεμα (*Chrysanthemum morifolium*) και φρέζες (*Freesia hybrids*), ακόμα και ανοιξιάτικα λουλούδια, όπως νάρκισσοι (*Narcissus*), τουλίπες (*Tulipa*), υάκινθοι (*Hyacinthus orientalis*) και πασχαλιές (*Syringa vulgaris*). Επίσης, μεγάλη ποικιλία εξωτικών φυτών, όπως κρίνα, γλαδιόλες (*Gladiolus hybrids*) και αμαρυλλίδες (*Hippeastrum hybrids*) από όλα τα μέρη του κόσμου. Τα λουλούδια αυτά μπορεί να δώσουν πρόσθετο χρώμα στο χειμώνα.

Τόσο οι καθαρά χειμωνιάτικες συνθέσεις με υλικό του κήπου, όσο και οι πιο φανταχτερές με υλικό από τα ανθοπωλεία, μπορεί να κάνουν πιο ευχάριστη μια χειμωνιάτικη εβδομάδα. Ο χειμώνας είναι η κατάλληλη εποχή για να χρησιμοποιήσετε το

πλούσιο σκουροπράσινο φύλλωμα των αειθαλών, όπως τα ου, τα έλατα και ο κισσός (*Hedera canariensis*), που διατηρούνται πολύ κομμένα και είναι όμορφα είτε μόνα τους, ή μαζί με λαμπερά πολύχρωμα λουλούδια.

Εικόνα 53: Ελέβορος (*Helleborus orientalis*) σε μια εντυπωσιακή σύνθεση

Χειμωνιάτικα λουλούδια και μπέρις

Το χειμώνα, τα αειθαλή φυτά συναντώνται σε ποικιλία και παράγουν μάζες από ωραία φυλλώματα και κατακόκκινους μικρούς καρπούς (μπέρις). Στα αειθαλή, περιλαμβάνονται πλήθος από φυλλώματα διαφόρων χρωμάτων, καθώς και πολλά ποικιλόχρωμα είδη και μεγάλη ποικιλία υφών, έτσι ώστε να είναι δυνατή η δημιουργία εξαιρετικά όμορφων συνθέσεων, με χρήση μόνο αειθαλών ειδών σε όλη τη διάρκεια του χειμώνα.

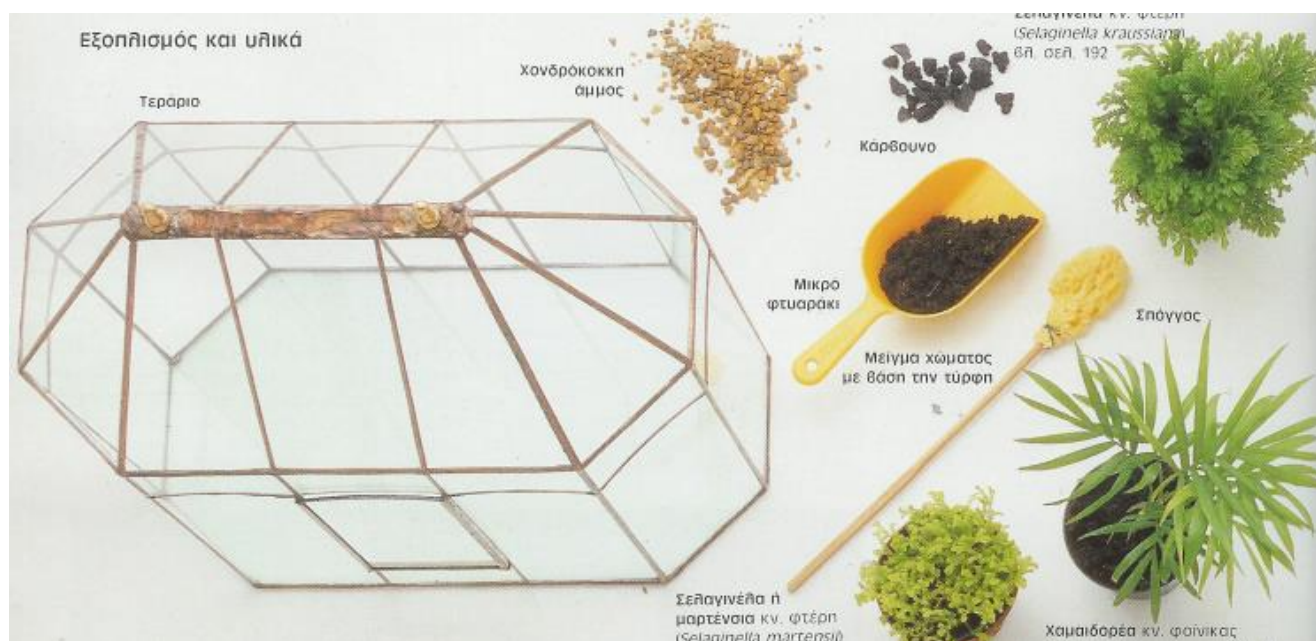
Προς το τέλος της χειμερινής περιόδου, πολλοί από τους φυλλοβόλους θάμνους αρχίζουν να καλύπτονται από πολύ απαλόχρωμα λουλούδια — πολλά από τα οποία έχουν μια βαθιά μυρωδιά που αναδίδεται από τα κομμένα κλαδιά. Η ποικιλία των λουλουδιών μεγαλώνει, με την παραγωγή των καλλιεργούμενων ειδών ανεμώνας (*Anemone coronaria*), πασχαλιάς (*Syringa vulgaris*), πρώιμων γαρίφαλων (*Dianthus caryophyllus*) και τριαντάφυλλων. Επίσης, αυτή τη εποχή, εισάγονται και ορχεοειδή.

Όλα αυτά τα λουλούδια είναι άφθονα στα ανθοπωλεία μερικά μάλιστα από αυτά είναι πολύ δαπανηρά. Για μεγαλύτερες πάντως συνθέσεις, η βάση θα πρέπει να είναι τα αειθαλή φυλλώματα ή τα καλοσχηματισμένα κλαδιά των φυλλοβόλων.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ 6. ΕΙΔΙΚΕΣ ΚΑΤΑΣΚΕΥΕΣ ΣΤΗΝ ΑΝΘΙΚΗ ΔΙΑΚΟΣΜΗΣΗ

6.1 Τεράρια

Τα τεράρια είναι γυάλινα κιβώτια, που προσφέρουν το ίδιο υγρό περιβάλλον όπως οι κήποι σε μπουκάλια, αφού η υγρασία που αποβάλλεται από τα φύλλα των φυτών μέσα, συμπυκνώνεται και επιστρέφει στο έδαφος. Επειδή είναι ευκολότερο να κλαδεύει κανείς και να βγάλει φυτά από το τεράριο, από ό,τι είναι στον κήπο μπουκαλιού, μπορείτε να χρησιμοποιήσετε κατάλληλα, ταχείας αναπτύξεως είδη φυτών, όπως είναι τα βρύα και η υποεστία. Για τον ίδιο λόγο, τα φυτά που παράγουν μικρά λουλούδια, όπως είναι οι μινιατούρες γκλοξίνες μπορούν να φυτευτούν και να αντικατασταθούν, όταν μαραθούν. Στην παρακάτω εικόνα, χρησιμοποιήθηκε ένα γυάλινο τεράριο, με μεταλλικό σκελετό, που μοιάζει με πολύ μικρό θερμοκήπιο.

Εικόνα 54: Εξοπλισμός και υλικά για την κατασκευή ενός τεράριουμ

Τα τεράρια σήμερα, κυκλοφορούν στο εμπόριο σε πολλά και διάφορα σχήματα και μεγέθη. Είναι καλύτερο να αποφεύγονται αυτά που είναι φτιαγμένα από χρωματιστά γυαλιά και να επιλέγεται ένα τεράριο από καθαρό, σκέτο γυαλί ή από πλαστικό, με όμορφο σχήμα, μέσα στο οποίο θα φαίνονται καλύτερα τα φυτά.

Εικόνα 55: Πολλά φυτά του ίδιου είδους φαίνονται καλύτερα μέσα σε ένα μικρό τεράριο. Βράχια, σκεπασμένα με βρύα αποτελούν μια ενδιαφέρουσα προσθήκη, σε αυτή την ομάδα.

6.2 Υδρόκηποι

Ο όρος υδατοκαλλιέργεια είναι σχετικά νέος, και αναφέρεται σε μια παλιά μέθοδο καλλιέργειας φυτών μέσα σε δοχεία γεμάτα νερό, στο οποίο προστίθενται διαλυτές θρεπτικές ουσίες των φυτών. Αντί για χώμα, τα φυτά κρατιούνται στη θέση τους με τη βοήθεια αδρανών υλικών, κυκλοφορούν στο εμπόριο ειδικά δοχεία για υδροκαλλιέργεια, αλλά μπορούν να χρησιμοποιηθούν και γυάλινα βάζα. Είναι καλύτερο να χρησιμοποιηθούν φυτά, που έχουν ήδη αναπτύξει τις ρίζες τους προτού φυτευτούν στο νέο υπόστρωμα, γιατί οι ρίζες που αναπτύσσονται μέσα στο νερό, είναι τελείως διαφορετικές από αυτές που αναπτύσσονται στο χώμα. Μπορούν να αγοραστούν «προετοιμασμένα φυτά» ή μπορούν να χρησιμοποιηθούν μοσχεύματα φυτών με τρυφερά στελέχη, τα οποία έχουν ριζώσει προηγουμένως μέσα στο νερό. Όταν πρόκειται να μεταφερθεί ένα φυτό, από το έδαφος στο νερό, θα πρέπει να υπάρχει αναμονή ώστε οι παλιές ρίζες να αντικατασταθούν από νέες, τρυφερές. Αυτή η διεργασία χρειάζεται 8-12 βδομάδες και κατά τη διάρκεια αυτού του διαστήματος, θα χρειαστεί να περιοριστεί το φυτό σε μια πλαστική σακούλα και να διατηρηθεί σε θερμή και υγρή ατμόσφαιρα.

Εικόνα 56: Υδρόκηπος με το φυτό Πόθος (*Scindapsus Pictus Argyraceus*)

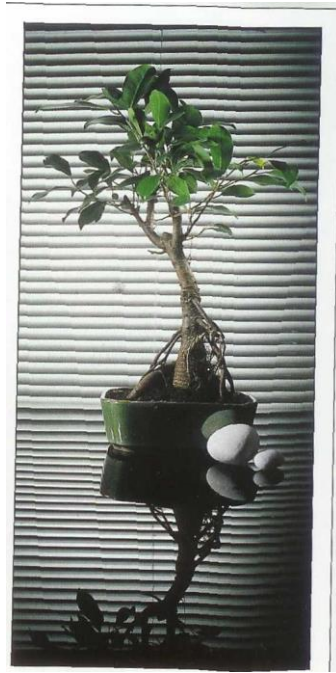
6.3 Μπονσάι και ανθοδετική τέχνη Ικεμπάνα

Η λέξη μπονσάι σημαίνει «φυτό μέσα σε ένα δίσκο». Είναι μια τεχνική, σύμφωνα με την οποία, κάθε δένδρο ή θάμνος μπορεί να μετατραπεί σε νάνο, με τον περιορισμό της ανάπτυξης του, και με το κλάδεμα των ριζών και των κλάδων. Όπως αναπτύχθηκε από τους ιάπωνες και τους Κινέζους, αυτή η τεχνική εφαρμόστηκε κυρίως σε μεγάλα δένδρα όλων των ειδών, όπως είναι ο σφένδαμνος, η σημύδα, η οξιά, η ελάτη και η πεύκη. Σήμερα, αυτά αναφέρονται σαν «εξωτερικό» μπονσάι, γιατί πρέπει να περάσουν το μεγαλύτερο μέρος του χρόνου έξω. Δεν πρέπει να εισαχθούν σε θερμαινόμενο δωμάτιο περισσότερο από λίγες μόνο μέρες το χειμώνα, αλλά το καλοκαίρι, όταν οι θερμοκρασίες μέσα είναι όμοιες με τις εξωτερικές, μπορούμε να τοποθετούνται μέσα, πιο συχνά.

Μια νέα εξέλιξη είναι το «εσωτερικό» μπονσάι. πρόκειται για τροπικά ή ημιτροπικά είδη, που φυλάγονται μέσα στο σπίτι, σε όλη τη διάρκεια του χρόνου. Όλα τα μπονσάι χρειάζονται πολύ φως και πρέπει να ποτίζονται συχνά, ιδιαίτερα όταν ο καιρός είναι ζεστός, γιατί οι ρίζες τους είναι περιορισμένες σε ένα πολύ μικρό δοχείο.

Εικόνα 57: Ένα εξωτερικό μπονσάι Αυτός ο ιαπωνικός σφένδαμνος έχει έναν διπλοστριφογυρισμένο κορμό και όμορφο, όρθιο σχήμα. Τα φύλλα παίρνουν το φθινόπωρο αυτό το ωραίο μπρούτζινο-ρόδινο χρώμα.

Εικόνα 58: Ένα εσωτερικό μπονσαί Αυτός ο φίκος είναι 15 ετών και ο κορμός του έβγαλε ρίζες. Μπορείτε να τον τοποθετήστε σε παράθυρο που να βλέπει προς την ανατολή ή τη δύση αλλά χρειάζεται σκιά.

Οι συνθέσεις Ικεμπάνα δεν έχουν πολλά λουλούδια, όπως γίνεται στις δυτικές συνθέσεις, που συνήθως βασίζονται στην εντύπωση του όγκου. Έχει μεγαλύτερη σημασία η γραμμή, ακόμα και το κενό. Ενώ χρησιμοποιούνται λουλούδια και κλαδιά κάθε είδους, συνηθίζεται να χρησιμοποιούνται άγρια χόρτα και "ταπεινά" λουλούδια, όπως μαργαρίτες, κλπ. Στην Ικεμπάνα παίζει σημαντικό ρόλο το κενό, που συμμετέχει στη σύνθεση σαν ένα ακόμη στοιχείο της. Τα δοχεία δε γεμίζουν με λουλούδια και, στη περίπτωση του ρηχού δοχείου αφήνεται αρκετό χώρο για να φαίνεται το νερό.

Όλα τα στοιχεία στην Ικεμπάνα συνδυάζονται σε μια ασύμμετρη ισορροπία, βασισμένη στην αναλογία 30/70 και όχι στο 50/50, χαρακτηριστικό των δυτικών συνθέσεων που εκφράζει μια σταθερή ισορροπία. Αυτή η ισορροπία προσθέτει κίνηση στην όλη σύνθεση και μια έννοια συνέχειας και γίνεσθαι. Ως προς την τοποθέτηση, υπάρχουν κάποια βασικά στυλ: Κάθετο, επικλινές, ανοιχτό, σε καταρράχτη και οριζόντιο. Όλα τα στυλ μπορούν να γίνουν σε ρηχό δοχείο ή σε βάζο, εκτός από το οριζόντιο που γίνεται μόνο σε ρηχό.

Σε μια σύνθεση τύπου Ικεμπάνα έχουν θέση όλες οι φάσεις των λουλουδιών. Συνηθίζεται ακόμα να τοποθετείται κάποιο μαραμένο φύλλο αρκεί να στέκει αισθητικά ή κάποιο ξεραμένο κλαδί που να συμβολίζει το θάνατο. Το εφήμερο, το περαστικό είναι μια αρχή της Ικεμπάνα, που είναι μια τέχνη "για μια στιγμή", μόνο για λίγες μέρες. Στις

συνθέσεις όλα τα κλαδιά και τα λουλούδια έχουν κάποια κίνηση και κοιτούν προς τα επάνω, σαν να κατευθύνονται προς ένα κέντρο φωτός, σαν να μεγαλώνουν προς τον ήλιο. Αυτό διαφοροποιεί αρκετά τις συνθέσεις Ικεμπάνα από τις δυτικές.

Εικόνα 59: Σύνθεση Ικεμπάνα

Οι συνθέσεις είναι πάντα τρισδιάστατες, εκτός από ένα είδος, το λεγόμενο γραμμικό. Τα κλαδιά και τα λουλούδια δεν είναι εντελώς κάθετα αλλά έχουν μια φυσική κλίση προς όλες τις κατευθύνσεις, όπως γίνεται στη φύση. Υπάρχουν πολλά είδη συνθέσεων, που διαφοροποιούνται ανάλογα με τις Σχολές Ικεμπάνα. Μερικά από τα σημαντικότερα είδη είναι:

- Nagueire-bana ή Heika. Σε υψηλά κυλινδρικά ανθοδοχεία.
- Moribana. Σύνθεση σε ρηχό και ανοιχτό δοχείο
- Ichi-rin-ke. Σύνθεση με ένα μοναδικό λουλούδι.
- Uki-bana. "Επιπλέοντα λουλούδια", ελεύθερα τοποθετημένα σε ρηχό δοχείο.
- Τοπίο. Νατουραλιστική σύνθεση, σε ρηχό ή σε υψηλό δοχείο
- Γραμμικό. Σύνθεση χωρίς βάθος, σε ρηχό και μακρόστενο δοχείο.
- Rimpa. Εμπνευσμένο από ζωγραφιές σε παραβάν, με δύο ή περισσότερα μακρόστενα δοχεία.
- Hana-mai. "Λουλούδια που χορεύουν", Δυναμική σύνθεση με μεγάλη κίνηση που αποτελείται από 2 υψηλά λουλούδια που αγγίζονται ή διασταυρώνονται. Αυτή η σύνθεση δημιουργήθηκε το 1985 για τον εορτασμό της επετείου της Σχολής Ohara.
- Morimono. Σύνθεση με φρούτα και λαχανικά, με ή χωρίς λουλούδια.

Εικόνα 60: Σύνθεση Ικεμπάνα

6.4 Αποξήρανση λουλουδιών

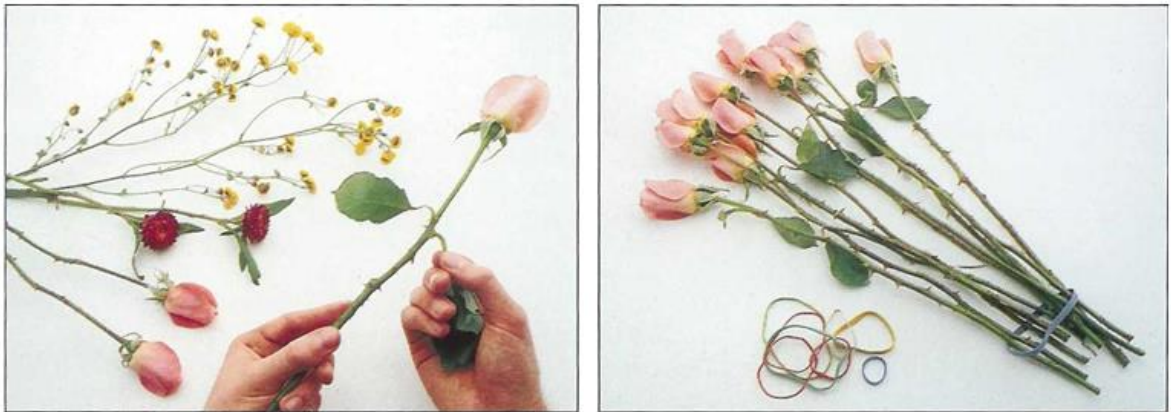
Πολύ συχνά χρησιμοποιούνται στην ανθοδετική τέχνη, τεχνητά και αποξηραμένα άνθη. Τα αποξηραμένα άνθη αποτελούν ιδανική διακοσμητική λύση σε ζεστές και ξηρές χώρες, όπου το κλίμα δεν ευνοεί την ανάπτυξη και διατήρηση του φρέσκου λουλουδιού.

Τα τεχνητά, με την εξέλιξη της τεχνολογίας, πλησιάζουν όλο και περισσότερο τα φρέσκα λουλούδια, στο χρώμα, στην υφή και στο σχήμα. Η τεχνική στην κατασκευή συνθέσεων με αποξηραμένα ή τεχνητά λουλούδια, είναι ίδια με αυτή των φυσικών. Το διαφορετικό βρίσκεται μόνο στα εργαλεία και στον τρόπο στήριξης των λουλουδιών. Επειδή δεν χρειάζεται τα λουλούδια να τραβούν νερό, ο αυτοσχεδισμός είναι πιο εύκολος και χωρίς περιορισμούς.

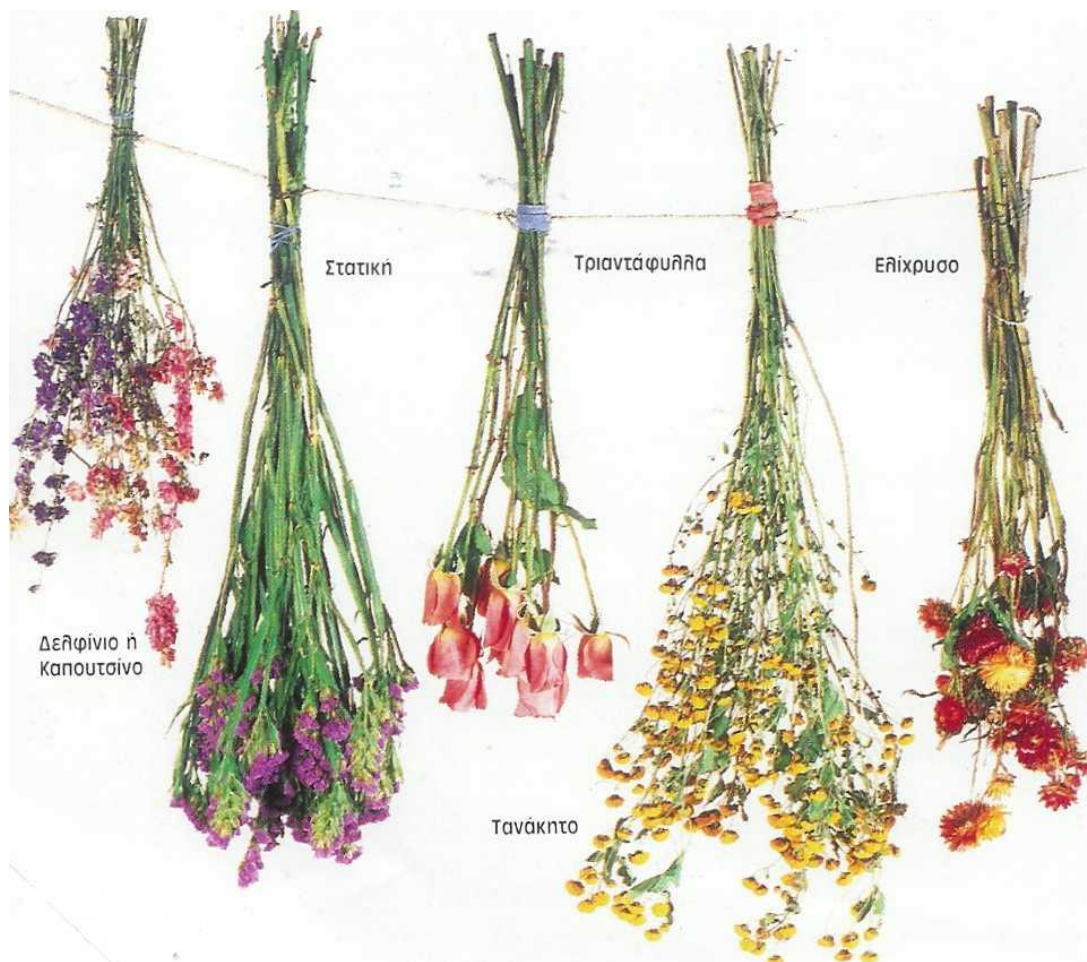
Η αποξήρανση των λουλουδιών δεν απαιτεί ούτε χρονοβόρες τεχνικές, ούτε ακριβό εξοπλισμό. Πολλά φυτά χρειάζεται μόνο να συλλέγονται την κατάλληλη εποχή, να δεθούν σε δεμάτια και να τα κρεμάσουμε για αποξήρανση. Τα λουλούδια συλλέγονται μόνον όταν ο καιρός είναι ξηρός και η εργασία της αποξήρανσης θα πρέπει να ξεκινάει όσο πιο γρήγορα γίνεται. Θα πρέπει να αποφεύγεται η έκθεση στο άμεσο ηλιακό φως, γιατί αυτό κάνει τα χρώματα να ξεθωριάζουν.

6.4.1 Αποξήρανση στον αέρα

Αυτή η τεχνική είναι κατάλληλη για τα περισσότερα λουλούδια, χόρτα και ταξικαρπίες. Φτιάξτε μικρά δεμάτια, κρεμώντας ξεχωριστά τα μεγάλα λουλούδια, έτσι που να μην ακουμπούν μεταξύ τους. Θα πρέπει να κάνετε έλεγχο, έπειτα από μια-δυο μέρες, και αν αυτά που έχουν σαρκώδεις στήμονες, όπως τα δελφίνια (*Delphinium sp.*) δεν αποξηραίνονται, τότε δοκιμάστε λίγη θερμότητα.

Εικόνα 61: Αποξήρανση σε δεμάτια

Εικόνα 62: Τα δεμάτια κρέμονται για να αποξηρανθούν στον αέρα

Γίνεται αφαίρεση των φύλλων από το στέλεχος, μακριά από το λουλούδι, εκτός αν σχηματίζεται φυσικός ρόδακας γύρω από το λουλούδι, όπως στα φύλλα του ελίχρυσου (*Helichrysum bracteatum*), οπότε θα πρέπει τα φύλλα να αφήνονται, για να μη φαίνονται πολύ γυμνά τα στελέχη. Τα λουλούδια δένονται με ένα λαστιγάκι έτσι ώστε το δεμάτι να μένει ενωμένο. Τα δεμάτια δεν πρέπει να γίνονται πολύ μεγάλα, γιατί τα μεσαία λουλούδια δεν θα μπορέσουν να ξεραθούν και θα μουχλιάσουν.

Τα δεμάτια θα πρέπει να κρεμαστούν σε μέρος που να αερίζεται καλά, και να είναι θερμό και ξερό, όπως π.χ. σε μια σοφίτα, σ' ένα υπόστεγο, σε κατάλληλο υπόγειο. Αφήνονται μέχρι να ξεραθούν και να σκληρύνουν και κατόπιν μεταφέρονται σε ένα πιο υγρό περιβάλλον.

6.4.2 Διατήρηση με γλυκερίνη

Αυτή είναι μια μέθοδος μάλλον διατήρησης, παρά αποξήρανσης των λουλουδιών, και μπορεί να χρησιμοποιηθεί για ολόκληρα κλαδιά με φύλλα, μικρούς καρπούς και μεγάλα φύλλα. Είναι επίσης κατάλληλη και για τη διατήρηση μεγάλων ανθοταξιών. Τα στελέχη τοποθετούνται μέσα σε ένα μείγμα γλυκερίνης και πολύ ζεστού νερού (σχεδόν βρασμού) και αφήνονται εκεί μέχρι να απορροφήσουν αρκετό απ' αυτό το διάλυμα. Χρειάζεται γι' αυτό περίπου μια βδομάδα, για το ελαφρύ φύλλωμα και από έξι ως οκτώ εβδομάδες για το βαρύ φύλλωμα. Τα φύλλα, βαθμιαία, γίνονται πιο βαθυπράσινα και πλουσιότερα σε χρώμα και όταν εμφανιστούν επάνω τους, σταγόνες γλυκερίνης θα έχουν απορροφήσει αρκετό διάλυμα. Τότε θα πρέπει να βγουν γιατί η υπερβολική απορρόφηση διαλύματος μπορεί να προκαλέσει σήψη και θα πρέπει να σκουπιστούν καλά.

6.4.3 Συμπίεση

Πολλά φύλλα — όπως π.χ. φτέρες, θάμνοι με τεφρό φύλλωμα και σφένδαμοι (*Acer* sp.) μπορούν να αποξηρανθούν με συμπίεση, λίγη μόνο συμπίεση χρειάζεται για τα μεγάλα φύλλα και τις φτέρες. Όταν καλυφθούν μέσα σε στυπόχαρτο και ή χαρτί εφημερίδας μπορούν να τοποθετηθούν κάτω από ένα χαλί ή ένα στρώμα και να αφεθούν να ξεραθούν επί μια περίπου βδομάδα. Τα μικρότερα φύλλα, τα βράκτια και οι λεπτές ταξιανθίες των άγριων λουλουδιών μπορούν να τοποθετηθούν μέσα σε ένα αγορασμένο πιεστήριο και να αφεθούν ένα δεκαπενθήμερο.

6.4.4 Ποτ-πουρί

Ποτ-πουρί σημαίνει «σάπιο δοχείο» — η αρχική μέθοδος ήταν η ανάμειξη ξερών πετάλων, μαζί με αλάτι, έτσι ώστε αυτά να υποστούν ζύμωση, και να δημιουργηθεί ένα δυνατό άρωμα. Παρόλο που η οσμή του είναι μάλλον φευγαλέα, το ξερό ποτ-πουρί είναι πολύ πιο εύκολο να γίνει.

Εικόνα 63: Υλικά για τη δημιουργία μιας σύνθεσης ποτ- πουρί

Εικόνα 64: Στάδια προετοιμασίας ποτ - πουρί

Διαδικασία παραγωγής ποτ πουρί

Γίνεται ξήρανση των πετάλων, φύλλων και φλουδών λεμονιού, πάνω σε επιφάνεια, που να επιτρέπει την κυκλοφορία αρκετού αέρα για περίπου δέκα μέρες, για να ξεραθούν και να σκληρύνουν. Τα πέταλα και τα φύλλα ανακατεύονται και η φλούδα λεμονιού σε μικρά κομματάκια προστίθεται στο μείγμα, μαζί με μπαχαρικά και λίγες σταγόνες αιθέριου ελαίου (εσάνς). Ακολουθεί προσθήκη ξερών ταξιανθιών λουλουδιών και πετάλων, και το δοχείο κλείνεται ερμητικά και αφήνεται επί έξι εβδομάδες για ωρίμανση, κουνώντας το κάπου - κάπου.

Η λεβάντα έχει δυνατή μυρωδιά και είναι ένα συστατικό πολλών ποτ-πουρί. Τα τριαντάφυλλα με γλυκιά μυρωδιά χρησιμοποιούνται συχνά σαν βάση ενός ποτ-πουρί και τα ολόκληρα κεφάλια λουλουδιών, μπορούν να προστεθούν για διακόσμηση. Τα μικρά λουλουδάκια του μούσκαρι (*Muscari* sp.) έχουν έντονο μπλε χρώμα και βοηθούν στο να δώσουν χρώμα, στο ποτ-πουρί.

Εικόνα 65: Εξοπλισμός και υλικά για την δημιουργία ποτ - πουρί

6.5 Ξερά άνθη και χρώμα

Ξερά λουλούδια άσπρα και κίτρινα

Αυτή η κατηγορία χρωμάτων, από τους απαλούς τόνους των πρασινωπών - λευκών ως τους τόνους των λαμπρών - χιονόλευκων και των ζωηρών κίτρινων, προσθέτει φρεσκάδα και φως σε κάθε σύνθεση. Συνδυάζονται καλά με άλλα χρώματα και μπορούν να χρησιμοποιηθούν είτε για να μας θυμίζουν τη λαμπρότητα της λιακάδας του καλοκαιριού, όταν θα χρησιμοποιούνται με άλλα ξερά λουλούδια, που έχουν λαμπρά χρώματα, είτε για να αντανakλούν τους γλυκούς τόνους του φθινοπώρου, όταν συνδυάζονται με λουλούδια, φυλλώματα και αγρωστώδη, σε αποχρώσεις του πορτοκαλί και το καστανού, τα χρώματα τους ταιριάζουν καλά με τα πλεκτά καλάθια, τα πήλινα και τα θαμπά, γυάλινα δοχεία.

Εικόνα 66: Προτάσεις για σύνθεση με λευκά και κίτρινα άνθη

Εικόνα 67: Προτάσεις για σύνθεση με λευκά και κίτρινα άνθη

Ροζ, κόκκινα και πορτοκαλί

Σε αυτή την ομάδα, τα χρώματα ποικίλλουν, από τα απαλά, ωχρά ροζ ως τα βαθιά κόκκινα και το πορτοκαλί της φωτιάς. Τα κόκκινα χρώματα είναι ίσως τα πιο δυνατά και αυτά που τραβούν περισσότερο απ' όλα την προσοχή, αλλά γίνονται ακόμα πιο ελκυστικά όταν προστεθούν λουλούδια καστανόχρωμα, κίτρινα ή μπλε. οι αποχρώσεις του ροζ προσθέτουν ένα φως και μια λεπτή ποιότητα, σε μια σύνθεση και είναι ομορφότερες όταν έρχονται σε αντίθεση με λευκούς και πράσινους χρωματισμούς. Τα σκούρα - πορτοκαλί λουλούδια είναι ιδιαίτερα όμορφα όταν χρησιμοποιούνται με τα κίτρινα και τα κόκκινα χρώματα των φθινοπωρινών φυλλωμάτων.

Εικόνα 68: Προτάσεις για σύνθεση με ροζ, κόκκινα και πορτοκαλί άνθη

Μπλε και πορφυρά

Αυτά τα ξερά λουλούδια έχουν χρώματα που ποικίλλουν, από το απαλό, ωχρό, αργυροκυανό, μέχρι τους τόνους του μοβ και του βαθιού πορφυρού. Τα απαλά χρώματα μπορούν να γίνουν λαμπρά και ζωντανά όταν αναμειχθούν με τα συμπληρωματικά χρώματα, δηλαδή το κίτρινο και το πορτοκαλί. Μπορούν επίσης να αντιπαρατεθούν με το λευκό χρώμα ή να χρησιμοποιηθούν σε μια μονόχρωμη σύνθεση. Τα μοβ και πορφυρά λουλούδια μπορούν να προσθέσουν μια αίσθηση πλούτου, μέσα σε ένα δωμάτιο, αν συνδυαστούν με κόκκινα λουλούδια ή φυλλώματα.

Εικόνα 69: Προτάσεις για σύνθεση με μπλε και πορφυρά άνθη

6.6 Σύνθεση αποξηραμένων λουλουδιών μέσα σε καλάθι

Μια σύνθεση θα πρέπει να αντανakλά τη φυσική ανάπτυξη των λουλουδιών. Για παράδειγμα η χαριτωμένη καμπύλη που έχουν τα στάχυα του κριθαριού επιμηκώνει τη σύνθεση πάνω από το περβάζι, δημιουργώντας αντίθεση με τα ίσια και αλύγιστα στάχυα του σταριού, που χρησιμοποιήθηκαν για να δημιουργηθεί το αρχικό σχέδιο.

Εικόνα 70: Σύνθεση αποξηραμένων λουλουδιών σε καλάθι

6.7 Δένδρα από ξερά λουλούδια

Μετά την εκμάθηση των βασικών τεχνικών και αρχών, είναι εύκολος ο πειραματισμός και οι συνθέσεις με διάφορα είδη λουλουδιών για τον σχηματισμό διαφόρων σχημάτων δένδρων. Παρακάτω παρουσιάζεται αναλυτικά ο τρόπος δημιουργίας ενός δέντρου από αποξηραμένα άνθη.

Εικόνα 71: Τα πρώτα στάδια για τη δημιουργία δέντρων από ξερά λουλούδια

Απαιτείται μια γλάστρα, διαμέτρου 12 εκ., η οποία στρώνεται με αλουμινόχαρτο και γεμίζεται με πέτρες, για την στερέωση ενός πασσάλου από μπαμπού, ύψους 35 εκ. Έπειτα ακολουθεί μεταφορά μείγματος κονιάματος, μέχρι να φθάσει στην επιφάνεια. Τοποθετείται μια μπάλα σφουγγαριού πάνω στον πάσσαλο από μπαμπού και έπειτα τοποθετούνται πολλά βρύα, γύρω από το εξωτερικό μέρος της μπάλας.

Εικόνα 72: Τα τελευταία στάδια για τη δημιουργία δέντρων από ξερά λουλούδια

Στη συνέχεια διαμορφώνεται το σχήμα του δένδρου με μπλε δελφίνια (*Delphinium* sp.) και μπλε στατική (*Limonium Sinuatum*) και θα χρειαστεί να κόψετε μικρά κλαδάκια λουλουδιών, από τα κύρια στελέχη, για την επίτευξη της σωστής κλίμακας, για αυτό το

μέγεθος δένδρου. Τα κενά της σύνθεσης μπορούν να συμπληρωθούν με κόκκινες στατικές και κόκκινα δελφίνια (*Delphinium* sp.).

Εικόνα 73: Δέντρο από αποξηραμένα λουλούδια

Η τοποθέτηση του δένδρου μπορεί να γίνει μέσα σε μια λευκή γλάστρα και στη βάση του μπορούν τοποθετηθούν λίγα βρύα και κεφάλια λουλουδιών. Ο πάσσαλος μπορεί να μείνει όπως είναι ή να διακοσμηθεί με κορδέλα για να δημιουργηθεί μια εορταστική όψη.

6.8 Κρυσταλλοποίηση

Η κρυσταλλοποίηση αποτελεί μια ιδιαίτερη τεχνική για τη χρησιμοποίηση ανθέων στη ζαχαροπλαστική ως φυσικά διακοσμητικά στοιχεία, σε ιδιαίτερες περιστάσεις, όπως σε γάμους, γιορτές κτλ. Σχεδόν όλα τα λουλούδια μπορούν να κρυσταλλοποιηθούν, αλλά τα πιο κατάλληλα είναι οι βιολέτες (*Matthiola incana*), τα ηράνθεμα (*Oenothera biennis*), τα ροδοπέταλα, τα άνθη οπωροφόρων και τα μικρά φαγώσιμα φύλλα, όπως η μέντα και το μελισσόχορτο. Θα πρέπει να δίνεται προσοχή στο να αποφεύγονται τα δηλητηριώδη φυτά. Υπάρχουν δύο μέθοδοι κρυσταλλοποίησης λουλουδιών. Στην πιο απλή, χρησιμοποιείται ασπράδι αυγού και ζάχαρη άχνη, ενώ στη δεύτερη αραβική γόμα και ζάχαρη άχνη.

Εικόνα 74: Ειδική τεχνική κρυσταλλοποιημένων λουλουδιών σε γλυκό

6.9 Αερόφυτα

Τα αερόφυτα (επίφυτα) δημιουργούν μια γοητευτική έκθεση, μέσα σε έναν εσωτερικό χώρο. Πολλά φυτά της οικογένειας των βρομελιδών είναι ιθαγενή των τροπικών χωρών της Αμερικής, όπου σκαρφαλώνουν σε βράχους και δένδρα. Οι ρίζες τους χρησιμεύουν μόνο σαν στήριγμα — τα φυτά επιζούν με την υγρασία του αέρα και γι' αυτό πρέπει να τα ψεκάσετε κανονικά με νερό της βροχής, ή με αποσταγμένο νερό. Τα αερόφυτα δεν ταιριάζει να εκτίθενται μεμονωμένα. Μια συλλογή από κοχύλια και κοράλλια αποτελεί καλή διακοσμητική βάση για τα φυτά αυτά. Τα αερόφυτα αγαπούν τον υγρό αέρα του μπάνιου και παρά τη λεπτή τους εμφάνιση, είναι πολύ ανθεκτικά. Αυτή η εσοχή παραθύρου, που φωτίζεται πολύ καλά, αποτελεί μια ιδεώδη θέση για το σκοπό αυτό.

Εικόνα 75: Τα αερόφυτα, σκαρφαλωμένα πάνω σε κοράλλια, κοχύλια, κομμάτια ξύλου, φελλού ή σε ορυκτά, έχουν μια μαγική αίσθηση. Τα γυάλινα ράφια επιτρέπουν στο φως να φιλτραριστεί, να φθάσει ως τα φυτά και να αντανakλαστεί πάνω στη μαργαριταρένια επιφάνεια των κοχυλίων. Τα φυτά μπορούν να τοποθετηθούν μέσα στα κοχύλια ή να δεθούν απαλά, ή να χρησιμοποιηθεί μια ειδική κόλλα για αερόφυτα.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ 7. ΜΙΚΡΟΚΛΙΜΑΤΑ ΚΑΙ ΦΡΟΝΤΙΔΕΣ ΦΥΤΩΝ ΕΣΩΤΕΡΙΚΟΥ ΧΩΡΟΥ

Ένα χαρακτηριστικό γνώρισμα πολλών, από τα πιο δεδομένα φυτά εσωτερικών χώρων είναι η ανεκτικότητα τους σε μια ευρεία κλίμακα συνθηκών ανάπτυξης. Οι πληροφορίες περί αναγκαίου μικροκλίματος, ίσως να χρειάζεται να διορθωθούν, σε μερικές περιπτώσεις. Για παράδειγμα, τα φυτά που αναπτύσσονται στο κέντρο μιας μεγάλης βιομηχανικής πόλης δέχονται κατώτερης ποιότητας φως, απ' αυτά που αναπτύσσονται στην εξοχή. Έτσι, τα φυτά που ευδοκιμούν στην εξοχή, στο φιλτραρισμένο φως του ήλιου, μπορεί να χρειάζονται έκθεση στο άμεσο ηλιακό φως, για να ευδοκιμήσουν, στην πόλη.

Το μήκος της ημέρας ποικίλλει ανάλογα με το γεωγραφικό πλάτος, καθώς και η έξω θερμοκρασία του αέρα. Η λιακάδα, τον χειμώνα, δεν πειράζει κανένα φυτό, που αναπτύσσεται στα βόρεια γεωγραφικά πλάτη, και ένα φυτό που θεωρητικά χρειάζεται φιλτραρισμένο ηλιακό φως, μπορεί να χρειαστεί άμεσο ηλιακό φως, όταν ο ήλιος είναι πιο αδύνατος και οι ημέρες βραχύτερης διάρκειας. Πολύ λίγα φυτά θα υποφέρουν, αν τοποθετηθούν σε περιβάλλον με ελαφρώς μεγαλύτερη θερμοκρασία, απ' αυτήν που συνιστάται, εφόσον τους παρέχεται μεγαλύτερη υγρασία περιβάλλοντος και ποτίζονται με κάπως περισσότερο νερό. Τα φυτά που καλλιεργούνται σε ψυχρότερο μέρος θα πρέπει να ποτίζονται λιγότερο, από ό,τι προβλέπει το μικροκλίμα τους.

Οι πολύ μεγάλες θερινές θερμοκρασίες, συχνά, δεν μπορούν να αντιμετωπιστούν, χωρίς τη βοήθεια μονάδων κλιματισμού, που ξεραίνουν τον αέρα. Το υψηλό επίπεδο υγρασίας, το κανονικό πότισμα και ο συχνός ψεκασμός με λεπτά σταγονίδια νερού (νεφελοψεκασμός), όλα αυτά, βοηθούν στην αντιμετώπιση των υψηλών, θερινών θερμοκρασιών, αλλά, πάντως, σε καμιά περίπτωση, δεν θα πρέπει να τοποθετούνται τα φυτά κοντά σε μονάδα κλιματισμού.

Για να διατηρηθεί ελκυστική η παρουσία τους, πρέπει να διασφαλίζεται ότι οι απαιτήσεις των επί μέρους φυτών σε μικροκλίμακα, συμβιβάζονται μεταξύ τους. Ένα φυτό, που θέλει άμεσο φως ήλιου, μπορεί άριστα να τοποθετηθεί πλάι σ' ένα φυτό, που αγαπά το φιλτραρισμένο φως, αλλά δεν είναι λογικό να τοποθετηθεί ένα τροπικό φυτό, που αγαπά τη σκιά, μαζί με ένα φυτό, που ανθίζει σε εύκρατες χώρες.

7.1 ΦΩΣ

Το φως είναι ουσιώδες, για όλα τα φυτά. Χωρίς αρκετό φως, η ανάπτυξή τους δεν γίνεται κανονικά και τα φύλλα μικραίνουν και παίρνουν ωχρό χρώμα. Η υγιής ανάπτυξη εξαρτάται από τη διεργασία της φωτοσύνθεσης, η οποία πραγματοποιείται από τη δράση του φωτός, πάνω στην πράσινη χρωστική της χλωροφύλλης. Αυτή η χρωστική υπάρχει και στα κόκκινα, χαλκόχρωμα, πορφυρά και τεφρά (γκρίζα) φύλλα, όπως υπάρχει και στα πράσινα, το άλλο χρώμα είναι απλώς μια επίστρωση πάνω από το πράσινο, που είναι από κάτω.

Τα φυτά με ποικιλόχρωμα φύλλα, όμως, βρίσκονται σε μειονεκτική θέση, γιατί το κίτρινα, κρεμ ή λευκά τμήματα των φύλλων τους δεν περιέχουν χλωροφύλλη. Για αυτό το λόγο, τα φυτά με ποικιλόχρωμα φύλλα χρειάζονται, γενικά, περισσότερο φως για να διατηρηθεί η ζωηρή αντίθεση χρωμάτων των φύλλων τους.

Στις βορειότερες περιοχές, τα φυτά δέχονται περισσότερο φως το καλοκαίρι και λιγότερο το χειμώνα, σε σύγκριση με τις νότιες να ανθίσει σε οποιαδήποτε εποχή του έτους, κάτω από τεχνητό φως. Τα φυτά μικρής ημέρας ανθίζουν, όταν δέχονται λιγότερο από 12 ώρες φως, την ημέρα, επί μian ορισμένη χρονική περίοδο.

Οι ποϊνσέτιες (*Euphorbia pulcherrima*), τα χρυσάνθεμα (*Chrysanthemum morifolium*), οι αζαλέες (*Rhododendron simsii*) και το επίφυλλο είναι φυτά μικρής ημέρας, που ανθίζουν κανονικά το φθινόπωρο, αλλά τα χρυσάνθεμα (*Chrysanthemum hybrids*), βρίσκονται στην αγορά όλο το χρόνο, γιατί οι παραγωγοί μπορούν να δημιουργήσουν μικρή μέρα, και να αρχίσουν την παραγωγή λουλουδιών, καλύπτοντας τα φυτά με μαύρο πολυαιθυλένιο, όσες ώρες χρειάζεται, κάθε μέρα. Πολλά φυτά φαίνεται ότι δεν έχουν ιδιαίτερη προτίμηση για το μήκος της ημέρας και ανθίζουν όλο το χρόνο ή κατά το μεγαλύτερο μέρος του χρόνου. Αυτά τα φυτά είναι γνωστά σαν «ουδέτερα», ως προς το μήκος της ημέρας.

Όλα τα φυτά στρέφουν τα φύλλα τους προς την πηγή του φωτός, εκτός από τα είδη, που έχουν άκαμπτα φύλλα, όπως είναι οι σανσεβιέριες (*Sansevieria sp.*), πολλοί φοίνικες και δράκαινες (*Dracaena santerana*) που έχουν φύλλα σε σχήμα ροζέτας. Τα δωμάτια με λευκούς τοίχους ή τοίχους με απαλά χρώματα αντανακλούν το φως πάνω στα φυτά, ενώ οι τοίχοι που είναι βαμμένοι με πιο σκούρα χρώματα, απορροφούν αυτοί το φως και τα φυτά αναγκάζονται να στραφούν προς το παράθυρο.

Ο μόνος πραγματικά σωστός τρόπος, για μέτρηση της έντασης του φωτός είναι η χρήση ενός μικρού, φωτογραφικού φωτόμετρου χειρός. Εκτός από την ένταση και η διάρκεια του φωτός ή το μήκος της ημέρας, είναι ένας σημαντικός παράγοντας, για τον καθορισμό της ποσότητας του φωτός, που δέχεται ένα φυτό. Τα περισσότερα φυτά χρειάζονται περίπου 12 ως 16 ώρες φωτός ημέρας, για να έχουν μια καλή ανάπτυξη. Τα φυτά εσωτερικών χώρων, που παράγουν φυλλώματα, κατατάσσονται σε δυο κύριες ομάδες: σ' αυτά που σταματούν την ανάπτυξή τους, αργά το φθινόπωρο και χρειάζονται να αναπαυθούν κατά τη διάρκεια του χειμώνα και σ' αυτά, που συνεχίζουν την ανάπτυξή τους όλο το χειμώνα και διατηρούνται όμορφο.

Τα φυτά με φυλλώματα, που προέρχονται από τους τροπικούς, και, στις φυσικές τους συνθήκες ανάπτυξης, δέχονται περίπου επί 12 ώρες το ηλιακό φως, κάθε μέρα και για όλο το χρόνο θα συνεχίσουν να αναπτύσσονται όλο το χρόνο, στις εύκρατες χώρες, αν τους παρέχεται όσο το δυνατόν περισσότερο φως το χειμώνα. Τα φυτά, που προέρχονται από πιο εύκρατες περιοχές, σταματούν την ανάπτυξή τους, όταν έρθει ο χειμώνας και μικρύνει η μέρα.

Τα φυτά, που παράγουν άνθη χρειάζονται γενικά περισσότερο φως, από αυτά, που παράγουν φύλλωμα, για ν' αρχίσουν την παραγωγή ανθοφόρων οφθαλμών και για να μπορέσουν οι οφθαλμοί να αναπτυχθούν κανονικά. Σε πολλά φυτά, η παραγωγή λουλουδιών ρυθμίζεται από το μήκος της ημέρας. Αυτά τα φυτά χωρίζονται σε δύο ομάδες: στα φυτά μεγάλης ημέρας και στα φυτά μικρής ημέρας. Τα φυτά μεγάλης ημέρας ανθίζουν όταν έχουν δεχθεί περισσότερο από 12 ώρες φως την ημέρα, επί μια ορισμένη περίοδο.

Στα μικρότερα γεωγραφικά πλάτη, και στην παραλία, όπου το φως είναι λαμπρότερο, λόγω της αντανάκλασης από τη θάλασσα, μπορεί να χρειαστεί κάποια μορφή σκιάσεως, σε ένα μεγάλο παράθυρο, που βλέπει προς το νότο. Αυτό το είδος του λαμπρού φωτός είναι κατάλληλο για κάκτους, παχύφυτα, βρομέλιες με σκληρά φύλλα, καθώς και για ορισμένα ανθοφόρα φυτά, που αγαπούν τον ήλιο.

Το φιλτραρισμένο ηλιακό φως είναι άμεσο φως του ήλιου, που φιλτράρεται, περνώντας μέσα από μια διαφανή κουρτίνα ή παραθυρόφυλλο, ή εμποδίζεται από ένα δέντρο ή κτίριο, που είναι απ' έξω. Αυτό το επίπεδο φωτός βρίσκεται επίσης μεταξύ 1 και 1,5 μέτρου, από ένα παράθυρο, που δέχεται ήλιο όλη την ημέρα ή μέρος της ημέρας. Αν και δεν πέφτει εδώ άμεσο ηλιακό φως, το γενικό επίπεδο φωτισμού είναι υψηλό.

Γενικά, το πάρα πολύ φτωχό φως είναι λιγότερο βλαβερό, από το πάρα πολύ δυνατό, οι φοίνικες, τα φυτά των τροπικών δασών, όπου βρέχει πολύ, και τα φουντωτά φυτά της

κορδυλίνης (*Cordyline terminalis*) καθώς και οι βρομέλιες με μαλακά φύλλα, όπως είναι η γκουζμανία (*Guzmania lingulata*) προτιμούν αυτό το είδος φωτός, γιατί μοιάζει με το φως, που δέχονται μέσα στα δάση της καταγωγής τους.

Η σκιερή θέση δε δέχεται άμεσο, ούτε έμμεσο ηλιακό φως. Αυτό το επίπεδο φωτός βρίσκεται σε ένα παράθυρο, που βλέπει στο βοριά ή σε μικρή απόσταση απ' αυτό. Βρίσκεται επίσης σε σκιαζόμενες περιοχές, μέσα σε ηλιαζόμενα δωμάτια — π.χ. κατά μήκος πλάγιων τοίχων — όπου το φυτό βρίσκεται πολύ μακριά από το άμεσο ηλιακό φως, έστω κι αν βρίσκεται σε απόσταση μόνο 1,5 έως 2 μ. από ένα ηλιαζόμενο παράθυρο. Οι σκιερές θέσεις δέχονται περίπου το ένα τέταρτο της ποσότητας του φωτός, που δέχονται οι ηλιαζόμενες. Το χειμώνα θα χρειαστεί να μετακινηθούν τα σκιοφιλά φυτά πιο κοντά στην πηγή του φωτός. Κανένα ανθοφόρο φυτό ή φυτό φυλλώματος με ποικιλόχρωμα φύλλα, δεν μπορεί να νοιώθει καλά σε μια σκιερή θέση. χωρίς το φως του ήλιου. Τα φυτά αυτά θα χάσουν τα περισσότερα φύλλα τους και αυτά που θα μείνουν θα πάψουν πια να είναι ποικιλόχρωμα.

7.2 Θερμοκρασία

Τα φυτά εσωτερικών χώρων έχουν μια κλίμακα θερμοκρασιών, που προτιμούν και συνήθως μian άλλη, την οποία ανέχονται. Τα πιο διαδομένα φυτά εσωτερικών χώρων κατάγονται από τροπικές ή υποτροπικές περιοχές και ευδοκιμούν σε θερμοκρασίες που ποικίλλουν από 15°-21°C (οι σπόροι συνήθως φυτρώνουν καλύτερα, όταν οι θερμοκρασίες πλησιάζουν στους 18° C ή περισσότερο, ενώ τα μοσχεύματα και τα χωρίσματα ριζώνουν καλά στους 18°-24°0.

Άλλα είδη φυτών — ιδίως τα αειθαλή των ευκράτων χωρών και τα ανθοφόρα είδη — προτιμούν πιο δροσερές συνθήκες, δηλαδή θερμοκρασίες 10°-15° C. Αν και αυτές είναι οι συνθήκες, στις οποίες ευδοκιμούν καλύτερα, ανέχονται όμως τα φυτά και ελαφρώς ανώτερες ή κατώτερες θερμοκρασίες, τουλάχιστον για ένα μέρος του χρόνου.

Τα φυτά, που αναπτύσσονται καλά σε δροσερά μέρη, θ' αναπτυχθούν ταχύτερα, όταν τα βάλουμε σε μεγαλύτερες θερμοκρασίες. Μερικά μπορούν να προσαρμοστούν και να ευδοκιμήσουν, ενώ ίσως αναπτύσσονται ταχύτερα, από ό,τι χρειάζεται μέσα στο σπίτι, αν και η περίοδος ανθοφορίας ορισμένων ανθοφόρων φυτών μειώνεται πολύ αν τοποθετηθούν σε θερμοκρασίες πιο μεγάλες από αυτές που χρειάζονται. Σπάνια τα φυτά,

που βρίσκονται σε μια θερμή θέση, προκόβουν αν μεταφερθούν κάτω από πολύ ψυχρότερες συνθήκες.

Γενικά, μια πτώση θερμοκρασίας 2°-5° C, τη νύχτα, είναι συνήθως κάτω από φυσικές συνθήκες και συνιστάται επίσης και για μέσα στο σπίτι. Μερικά φυτά, όπως οι κάκτοι, μπορούν να ανεχθούν μια πολύ μεγαλύτερη πτώση, αλλά διακυμάνσεις θερμοκρασίας μεγαλύτερες από 8°-10° C, μεταξύ ημέρας και νύχτας, θα πρέπει να αποφεύγονται μέσα στο σπίτι. Οι βολβοί, που ανθίζουν το χειμώνα και την άνοιξη, πρέπει να «εαρινοποιηθούν» σε θερμοκρασία γύρω στους 7°-10° C — σ' αυτή την περίοδο ενθαρρύνεται η ανάπτυξη των ριζών και δεν ευνοείται η ανάπτυξη φύλλων.

Επιπλέον, πολλά φυτά εσωτερικών χώρων, ιδίως τα αειθαλή, έχουν ανάγκη από μια περίοδο χειμερινής ανάπαυσης, μακριά από τη σταθερή, χειμερινή ζεστασιά των περισσότερων δωματίων του σπιτιού. Είναι καλύτερα, αν μπορούμε, να κρατήσουμε στην άκρη ένα δωμάτιο, που να διατηρείται λογικά δροσερό, επί πολλούς μήνες.

7.3 Υγρασία

Υγρασία είναι η ποσότητα των υδρατμών, που υπάρχει στον αέρα. Επηρεάζεται από τις αλλαγές της θερμοκρασίας: ο ζεστός αέρας έχει τη δυνατότητα να συγκρατεί περισσότερη υγρασία, σε σύγκριση με τον ψυχρό αέρα, και κάνει το νερό να εξατμίζεται από όλες τις διαθέσιμες πηγές του, συμπεριλαμβανομένων και των φύλλων των φυτών. Η ποσότητα του νερού, που υπάρχει στον αέρα, μετριέται σε μια κλίμακα «σχετικής» υγρασίας — δηλαδή της ποσότητας του νερού που περιέχεται στον αέρα, σε σύγκριση με την ποσότητα νερού στο σημείο κορεσμού σε μια ορισμένη θερμοκρασία.

Υγρασία μηδέν (0) επί τοις εκατό ισούται με τον απόλυτα ξερό αέρα και 100% ισούται με τον απόλυτα κορεσμένο σε νερό αέρα. Μια σχετική υγρασία τουλάχιστον 40% απαιτείται για τα περισσότερα φυτά. Για να διατηρηθεί αυτός ο βαθμός υγρασίας, θα χρειαστεί να υπάρχει μια μεγαλύτερη ποσότητα νερού, στο ζεστό αέρα, σε σύγκριση με τον ψυχρότερο αέρα.

Οι κάκτοι και τα παχύφυτα είναι μαθημένοι σε ένα επίπεδο περίπου 30-40% σχετικής υγρασίας, αλλά, κατά μέσον όρο, τα φυτά εσωτερικών χώρων θέλουν σχετική υγρασία περίπου 60%. Τα φυτά της ζούγκλας με τα λεπτά τους φύλλα, όπως είναι το πολυτρίχι (*Adiantum raddianum*) και το ωραίο φύλλο *Xoleus blumei* θέλουν υγρασία γύρω στα 80%.

Υπάρχουν ορισμένα σημεία, που δείχνουν ότι ένα φυτό υποφέρει από έλλειψη υγρασίας: τα φύλλα του μπορεί να αρχίσουν να μαραίνονται ή να εμφανίζουν σημεία εγκαύματος — συχνά μπορεί να παρατηρηθεί αποξήρανση της άκρης των φύλλων, σε φυτά με μακριά, στενά φύλλα, όπως είναι το χλωρόφυτο (*Chlorophytum comosum*) και οι φοίνικες. Επίσης, οι ανθοφόροι οφθαλμοί μπορεί να πέσουν ή τα λουλούδια μπορεί να μαραθούν πρόωρα. Τα φυτά χάνουν υγρασία από τους μικρούς πόρους (στομάτια) των φύλλων. Αυτά τα στομάτια ανοίγουν κατά τη διάρκεια της ημέρας, για να πάρουν διοξείδιο του άνθρακα από τον αέρα, αλλά ταυτόχρονα ξεφεύγει νερό, από τους ιστούς των φύλλων.

Αυτή η διεργασία είναι γνωστή σαν διαπνοή. Χαμηλά επίπεδα υγρασίας σημαίνουν ότι τα φυτά χάνουν περισσότερη υγρασία, με τη διαπνοή. Τα φυτά εσωτερικών χώρων, που καλλιεργούνται μέσα σε ζεστά δωμάτια, βρίσκονται λοιπόν σε μειονεκτική θέση, ο θερμός αέρας τα ενθαρρύνει να αναπτυχθούν, αλλά απορροφά υγρασία, από τα φύλλα τους και προκαλεί τη γρήγορη αποξήρανση του μείγματος χώματος της γλάστρας, με αποτέλεσμα να χρειάζεται συχνότερο πότισμα.

Στο εμπόριο διατίθενται φορητοί υγραντήρες, που λειτουργούν με ηλεκτρισμό, για αύξηση του επιπέδου της υγρασίας, μέσα στο δωμάτιο. Η καλλιέργεια πολλών φυτών, κοντά στους υγραντήρες, βοηθά να καταστεί ο αέρας, γύρω από αυτούς, πιο υγρός, γιατί η υγρασία, που βγαίνει με τη διαπνοή, από ένα φυτό, αυξάνει την υγρασία, για τα γειτονικά του φυτά. Η τοποθέτηση, λοιπόν, των φυτών μέσα σε λεκάνες και σε μεγάλα δοχεία, δημιουργεί καλές συνθήκες καλλιέργειας. Άλλες μέθοδοι αύξησης της υγρασίας είναι οι νεφελοψεκασμοί, καθώς και η τοποθέτηση των φυτών μέσα σε δίσκους, γεμάτους από βρεγμένα χαλίκια. Μια τελευταία λύση, για τα φυτά εκείνα, που πρέπει να έχουν ένα πολύ υψηλό επίπεδο υγρασίας, είναι να τα καλλιεργούμε σε κλειστά ή σχεδόν κλειστά δοχεία, όπως είναι οι φιάλες-κήποι και τα τερράρια.

Χωρίς το νερό, τα φυτά δε μπορούν να σταθούν όρθια, κάθε έλλειψη νερού έχει σαν αποτέλεσμα να χαλαρώνουν τα στελέχη και τα φύλλα και να πέφτουν, τα λουλούδια να μαραίνονται γρήγορα και τα μάτια να πέφτουν, πριν να μπορέσουν να ανοίξουν. Μια προσωρινή ξηρασία συχνά έχει σαν αποτέλεσμα να μαραθούν τα φύλλα και να πάρουν σκούρο καστανό χρώμα, προς την άκρη τους, και έτσι τα φυτά, στο σύνολό τους, να φαίνονται άσχημα.

Τα πεσμένα φύλλα και τα χαλαρά στελέχη είναι φανερά σημάδια ότι ένα φυτό χρειάζεται περισσότερο νερό, αλλά δεν θα πρέπει να οδηγούνται σε τόσο προχωρημένο

στάδιο. Υπάρχουν άλλα, λεπτότερα σημάδια: τα φύλλα μερικών φυτών παίρνουν μian ωχρότερη, διαφανή όψη όταν θέλουν νερό.

Σε άλλα φυτά, ξεραίνονται και ζαρώνουν τα ανθοφόρα μάτια, κάθε φυτό έχει τις δικές του ανάγκες ποτίσματος, ανάλογα με το μέγεθός του, το φυσικό περιβάλλον του και — το σπουδαιότερο — ανάλογα με την εποχή του έτους, τα φυτά, που βρίσκονται σε ενεργό ανάπτυξη, χρειάζονται πολύ νερό. Τα ίδια φυτά μπορούν να τα καταφέρουν με πολύ λιγότερο νερό, κατά τη διάρκεια της χειμερινής περιόδου της ανάπαυσης.

7.4 Πότισμα

Τα περισσότερα φυτά προτιμούν ένα καλό πότισμα και θέλουν η δόση αυτή του νερού να επαναληφθεί, μόνο όταν ξεραθεί μια ορισμένη ποσότητα από το μείγμα της γλάστρας. Το συχνό πότισμα, με σταγόνες, είναι κακή συνήθεια. Όταν δίνεται πολύ λίγο νερό, συχνά, σημαίνει ότι το νερό δεν φτάνει ποτέ στα κατώτερα στρώματα του μείγματος, που τελικά γίνεται συμπαγές, γύρω από τις ρίζες. Το νερό της βρύσης είναι κατάλληλο για τα περισσότερα φυτά, παρ' όλο που μπορεί να έχει μεγάλη περιεκτικότητα σε ασβέστιο. Είναι πάντα καλό να χρησιμοποιείται νερό χλιαρό ή τουλάχιστον σε θερμοκρασία δωματίου.

7.5 Καλλιέργεια φυτών σε τεχνητό φως

Η χρησιμοποίηση τεχνητού φωτός είναι πολύ διαδομένη, είτε σαν υποκατάστατο ή συμπλήρωμα του φυσικού φωτισμού, είτε για να μπορέσουν να καλλιεργήσουν φυτά σε θέσεις, όπου τα επίπεδα του φωτός είναι, χωρίς τον τεχνητό φωτισμό, πάρα πολύ χαμηλά, για να μπορούν τα φυτά να αναπτυχθούν καλά και να έχουν κανονική παραγωγή λουλουδιών.

Οι λαμπτήρες πυρακτώσεως είναι δυνατόν να κάνουν εγκαύματα στα φυτά, αν είναι τοποθετημένα πολύ κοντά σ' αυτούς. Οι προβολείς λαμπτήρων πυρακτώσεως δίνουν καλύτερα αποτελέσματα, γιατί συγκεντρώνουν μια δέσμη ακτινών φωτός, με τα κάτοπτρα τους, αλλά κι αυτό το φως είναι καλό μόνο για σκοπούς έκθεσης.

Ο πιο ικανοποιητικός και οικονομικός τρόπος για τεχνητό φωτισμό στα φυτά του σπιτιού είναι οι σωλήνες φθορισμού. Υπάρχουν σωλήνες φθορισμού σε πολλά και διάφορα χρώματα. Αν χρησιμοποιείται σύστημα με δύο σωλήνες, ένας συνδυασμός του

«φυσικού λευκού» και του «φωτός ημέρας» δίνει μια πιο κοντινή προσέγγιση στο φυσικό φως.

Τα φυτά, που καλλιεργούνται για τα άνθη τους, όπως οι αφρικανικές βιολέτες πρέπει να βρίσκονται σε απόσταση 20-30 εκατοστών από τους σωλήνες φθορισμού, αλλά τα περισσότερα φυτά που παράγουν φυλλώματα, είναι καλύτερα να τοποθετούνται σε απόσταση 30-40 εκατοστών. Τα μοσχεύματα μπορούν να αναπτυχθούν πολύ καλά κάτω από τεχνητό φως, αν είναι τοποθετημένα στη σωστή απόσταση.

Για να καλλιεργηθούν φυτά αποκλειστικά κάτω από τεχνητό φωτισμό, οι σωλήνες φθορισμού πρέπει να είναι αναμμένοι επί περίπου 12-14 ώρες, την ημέρα, για φυτά φυλλωμάτων και επί 16-18 ώρες την ημέρα, για τα ανθοφόρα φυτά, εκτός αυτών που είναι ήδη βραχείας ημέρας — όπως οι ποϊνσέτιες (*Euphorbia pulcherrima*) — που χρειάζονται λιγότερο φως.

7.6 Προβλήματα, έντομα και ασθένειες

Τα γερά, περιποιημένα φυτά του σπιτιού αναπτύσσονται με ευρωστία, φαίνονται όμορφο, δημιουργούν λιγότερα προβλήματα και προσβάλλονται λιγότερο από έντομα και ασθένειες. Τα φυτά, που δεν είναι γερά, συνήθως είναι το αποτέλεσμα κακής καλλιέργειας, παραμελημένης ή λανθασμένης φροντίδας και σπάνια φταίνει τα έντομα και οι ασθένειες, για την κακή κατάστασή τους.

Ένα φυτό θα χρειαστεί μια περίοδο εγκλιματισμού, στο νέο του περιβάλλον. Δεν είναι φρόνιμο να τοποθετηθεί ένα νέο φυτό, μέσα σε υπάρχουσα συλλογή άλλων φυτών, πριν εξεταστεί προσεκτικά. Το ιδεώδες είναι να τοποθετηθεί αρχικά σε απομόνωση, μακριά από τα άλλα φυτά του σπιτιού, μέχρις ότου πιστοποιηθεί η καλή του υγεία.

7.7 Γεωργικά φάρμακα

Όλα τα είδη των γεωργικών φαρμάκων αναγράφουν, στη συσκευασία τους, το περιεχόμενα τους και τα έντομα ή τις ασθένειες, που καταπολεμούν. Ακολουθούν πάντοτε ειδικές και σαφείς οδηγίες, σχετικά με την αναλογία της διάλυσης και τον τρόπο που ρίχνουμε το φάρμακο.

Τα εντομοκτόνα χρησιμοποιούνται συνήθως σε υγρή μορφή, σαν λεπτός ψεκασμός, έτσι ώστε να χτυπήσουν άμεσα τα έντομα και να τα σκοτώσουν, προτού να τους δοθεί

καιρός να πολλαπλασιαστούν. Αυτοί οι ψεκασμοί εξοντώνουν τα έντομα «δί' επαφής» προσβάλλοντας το αναπνευστικό τους σύστημα, ή εξαλείφοντάς τα με άλλο τρόπο.

Οι περισσότεροι ψεκασμοί με εντομοκτόνα έχουν δυσάρεστη μυρωδιά και πρέπει να μην εισπνέονται. Τα διασυστηματικά εντομοκτόνα δρουν με άλλο τρόπο. Ανεβαίνουν με το χυμό, είτε από το μείγμα χόματος της γλάστρας είτε από τα φύλλα, και τα έντομα που απομυζούν χυμό ή τρώνε τα φύλλα, δηλητηριάζονται.

Τα διασυστηματικά εντομοκτόνα μπορούν να εφαρμοστούν κατά διάφορους τρόπους: μπορούν να μπουν στο μείγμα χόματος, με το νερό του ποτίσματος ή να σκορπιστούν πάνω σε αυτό, με τη μορφή μικρών κόκκων, ή να σπρωχθούν μέσα στο μείγμα, με τη μορφή «καρφίτσας» ή «καρφιού». Μπορούν επίσης να ψεκαστούν πάνω στο φύλλωμα των φυτών.

Τα ενεργά συστατικά μπαίνουν μέσα στο χυμό και το κυκλοφοριακό σύστημα των φυτών και δηλητηριάζουν τα έντομα, που τα απομυζούν ή τα τρώνε. Όλα τα διασυστηματικά εντομοκτόνα διαρκούν σχετικώς πολύ και μπορούν να σκοτώσουν τα έντομα, που έρχονται στα φυτά, λίγο καιρό μετά τον ψεκασμό, ενώ τα εντομοκτόνα επαφής προσβάλλουν μόνο τα έντομα, που θα έρθουν σε άμεση με αυτά επαφή.

Μερικά εντομοκτόνα συνδυάζουν και την άμεση θανάτωση και τη διασυστηματική δράση. Επίσης, όλο και εμφανίζονται, κάθε τόσο, νέα εντομοκτόνα και αυτό είναι πολύ καλό, γιατί μερικά έντομα μπορούν να αναπτύξουν ενδεχομένως ανοχή σε κάποιο εντομοκτόνο. Από καιρό σε καιρό, πρέπει να χρησιμοποιούνται διαφορετικά εντομοκτόνα, για να αποφύγετε τη δυνατότητα δημιουργίας ανθεκτικότητας.

Ο καλύτερος τρόπος να αποφεύγονται οι ασθένειες είναι να καλλιεργούνται τα φυτά κάτω από τις ιδανικές συνθήκες. Οι ασθένειες είναι πολύ λιγότερο συχνές, από τις εντομολογικές προσβολές και για αυτό καταπολεμούνται με πολύ μικρότερο αριθμό φαρμάκων. Αυτά τα φάρμακα είναι γνωστά σαν μυκητοκτόνα, που καταπολεμούν τις μυκητολογικές ασθένειες και βακτηριοκτόνα, που καταπολεμούν τις βακτηριακές ασθένειες.

Τα περισσότερα από αυτά είναι διασυστηματικά και έτσι είναι σε θέση να καταπολεμήσουν τις ασθένειες, που εμφανίζονται σε διάφορα μέρη των φυτών. Επίσης, δεν κάνουν ζημιά στα γερά φυτά, όπως συμβαίνει με μερικά εντομοκτόνα, καθώς επίσης, δεν είναι βλαβερά και στον άνθρωπο. Τα μυκητοκτόνα και βακτηριοκτόνα είναι πιο αποτελεσματικά, όταν χρησιμοποιούνται προληπτικά, προτού να εμφανιστεί η ασθένεια.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ 8. ΠΡΟΤΑΣΕΙΣ ΑΝΘΙΚΩΝ ΣΥΝΘΕΣΕΩΝ

ΚΗΠΟΙ ΕΣΩΤΕΡΙΚΩΝ ΧΩΡΩΝ

Δημιουργία κήπου εσωτερικού χώρου

Το σύγχρονο, ηλιόλουστο δωμάτιο είναι περισσότερο ένας χώρος, στον οποίο οι άνθρωποι χαλαρώνουν και χαίρονται τη ζεστασιά, αλλά τον χρησιμοποιούν και για φυτά. Δωμάτια σαν αυτά έχουν διαθέσιμο φως και αερισμό, υγρή ατμόσφαιρα και χώρο για να απλωθούν τα φυτά. Με προσεκτικό πότισμα το χειμώνα, πολλά είδη φυτών μπορούν να καλλιεργηθούν σε ένα δωμάτιο που θερμαίνεται μόνο στους 10° C. Ένα είδος σκίασης χρειάζεται, συνήθως, όπου ο ήλιος είναι πολύς το καλοκαίρι.

Το παρακάτω, θεαματικό δωμάτιο χρειάζεται πολλή θέρμανση το χειμώνα, για να μπορέσουν να διατηρηθούν τα τροπικά φυτά, που υπάρχουν μέσα. Τα παράθυρα πρέπει να είναι με διπλά τζάμια, για να αποφευχθεί η απώλεια θερμοκρασίας, από τις μεγάλες τους επιφάνειες. Τα μεγάλα φυτά είναι τοποθετημένα μέσα σε γλάστρες, καλάθια και σε γούρνες ειδικά φτιαγμένες από τούβλα. Η κρεμαστή πλατφόρμα, που δημιουργεί πρόσθετο χώρο, για ένα αιωρούμενο «νησί πρασινάδας» είναι κάτι το πολύ ασυνήθιστο.

Εικόνα 76: Κήπος εσωτερικού χώρου

Πρόταση με φυτά για συνδυασμό σχημάτων

Με το να δημιουργούμε ιδιαίτερες συνθέσεις που κάνουν πιο ευχάριστο το περιβάλλον στο σπίτι μας, αναδεικνύουμε και την αισθητική αξία του.

Εικόνα 77: Ιδανικό συμπλήρωμα: τα τροπικά και εξωτικά φυτά που καλλιεργούνται στο εσωτερικό μιας κατοικίας διαδραματίζουν καίριο ρόλο στη διακόσμηση των χώρων, καθώς προσδίδουν πινελιές γεμάτες ζωντάνια και ενέργεια.

Πρόταση με εξωτικές εικόνες

Στην πλειονότητά τους τα φυτά εσωτερικού χώρου προέρχονται από τις τροπικές περιοχές. Χάρη στους εύρωστους βλαστούς, στα χαρακτηριστικά και στους χρωματισμούς των φύλλων τους, αλλά και στη μοναδική ανθοφορία τους μπορούμε να αντιληφθούμε ή και να φανταστούμε το φυσικό τους περιβάλλον. Ο συνδυασμός διαφόρων ειδών τροπικών φυτών δημιουργεί όμορφο αποτέλεσμα χάρη στον τύπο των ανθέων και των φύλλων τους. Τα μεγάλα και γυαλιστερά φύλλα της μονστέρας (*Philodendron monstera*) ή του φίκου του λυράτου (*Ficus lyrata*) είναι επιβλητικά και μπορούν να χρησιμοποιηθούν ως βάση για συνδυασμούς με άλλα φυτά. Πάνω σε ένα τέτοιο πράσινο φόντο ξεχωρίζει οποιοδήποτε είδος προσφέρει έστω και την ελάχιστη αντίθεση στον τόνο των φύλλων ή των ανθέων. Παρακάτω προτείνεται μια γωνιά πυκνής βλάστησης. Ο συνδυασμός φυτών διαφορετικής εμφάνισης, μεγέθους περιγράμματος φύλλων δίνει εξαιρετικά αποτελέσματα.

Εικόνα 78: Σύνθεση με φυτά για εξωτικό αποτέλεσμα και πυκνή βλάστηση

Πρόταση για καλοκαιρινή διακόσμηση

Την άνοιξη και το καλοκαίρι η πλειονότητα των φυτών ανθίζει σκορπίζοντας τριγύρω χρώματα και ευωδιές. Ανάλογα με τον τόνο και το άρωμα που είναι επιθυμητό να κυριαρχεί στους καθημερινούς χώρους, μπορεί να επιλεγεί ένα φυτό με βάση το οποίο θα δημιουργήσουμε ένα διακοσμητικό κομμάτι για το κέντρο του τραπεζιού, ένα συνδυασμό σε μια μεγάλη γλάστρα ή μια σύνθεση με διάφορες γλάστρες.

Ορισμένα διαθέσιμα λουλούδια της καλοκαιρινής περιόδου που απαντούν σε χώρους με ελάχιστο φως είναι αυτά της ορτανσίας (*Hydrangea* sp.) με τις πελώριες λευκές ή ροζ ταξιανθίες που μπορούν να αποκτήσουν και γαλαζωπή απόχρωση αν χρησιμοποιηθεί το κατάλληλο λίπασμα.

Εικόνα 79: *Begonia elatior*. Η ανθοφορία της βεγόνιας έχει μεγάλη διάρκεια. Τα λουλούδια έχουν απαλές και ανοιχτές αποχρώσεις.

Εικόνα 80: *Anthurium Scherzerianum*. Η ταξιανθία του ανθούριου είναι πρωτότυπη και γεμάτη ζωτική ενέργεια

Εικόνα 81: *Chrysanthemum sp.* Τα χρυσάνθεμα, αν και μπορούν να καλλιεργηθούν σε εξωτερικούς χώρους, προτιμώνται ιδιαίτερως για συνθέσεις εσωτερικού χώρου.

Εικόνα 82: Πράσινα φύλλα για αντίθεση. Οποιοδήποτε είδος φτέρης είναι κατάλληλο για να δημιουργηθεί ένα πράσινο φόντο πάνω στο οποίο θα ξεχωρίσουν τα λουλούδια.

Πρόταση κρεμαστού καλαθιού

Τα κρεμαστά καλάθια μπορούν να προσθέσουν δροσιά και χρώμα σε ένα δωμάτιο, ιδίως όταν ο χώρος στο επίπεδο του δαπέδου είναι περιορισμένος. Το δοχείο που θα χρησιμοποιηθεί θα πρέπει να ταιριάζει στο φυσικό χρώμα των φυτών. Παρακάτω παρουσιάζονται λεπτομερώς τα απαιτούμενα υλικά για ένα καλάθι με φτέρες.

Εικόνα 83: Απαιτούμενα υλικά για δημιουργία ενός κρεμαστού καλαθιού

Η προσθήκη των φυτών Γκουζμάνιας (*Guzmania lingulata*) με κόκκινα λουλούδια, δημιουργεί μια χρωματιστή νότα και συνδέει το κρεμασμένο καλάθι με τα γύρω, απηχώντας το κόκκινο χρώμα που έχουν οι παπαρούνες (*Paraver sp.*) στον πίνακα ζωγραφικής. Τοποθετήθηκαν σχοινένια «μακραμέ» γύρω από το καλάθι και το καλάθι κρεμάστηκε από το ταβάνι κοντά στο παράθυρο. Είναι καλή ιδέα να χρησιμοποιηθεί ένας γάντζος με ειδικό αρμό, έτσι που να μπορεί το καλάθι να περιστρέφεται για να εξασφαλίζεται η παροχή περισσότερου φωτός, στα φυτά.

Το καλάθι με τις φύτες τακτοποιήθηκε ή εντάχθηκε προσέχοντας την φυσική εξισορρόπηση. Εισήγαγε άνθη με κόκκινα λουλούδια δημιουργώντας μια αρμονιστική νότα και συνδέοντας το κρεμασμένο καλάθι με τα γύρω απηχώντας το κόκκινο χρώμα που έχουν οι παπαρούνες στον πίνακα ζωγραφικής. Αφού διαμήνουμε το φύλλο, τοποθετούμε το σχοινί «μακραμέ» γύρω από το καλάθι και το κρεμάμε από το ταβάνι, κοντά σε ένα έσοδο παράθυρο. Είναι καλή ιδέα να χρησιμοποιούμε ένα γάντζο με ειδικό αρμό, έτσι που να μπορεί το καλάθι να περιστρέφεται για να εξασφαλίζεται η παροχή περισσότερου φωτός στα φυτά.

Πώς φτιάχνουμε αυτή την τακτοποίηση

1 Στρώνετε το καλάθι με φύλλα σφουγγαριού, για να μην απώλειο από υγρασία, έπειτα τοποθετείτε ένα φυτό ή δύο, από πάνω και το τακτοποιείτε για να τοποθετείτε. Τοποθετείτε μικρά κομμάτια πέτρας στο πίσω μέρος του καλάθι, για να ασφαλιστεί μια γρήγορη ηρασιμή, για φυτά. Στρώνετε το καλάθι με γυμνούς κόκκους ασβέστη, για την απορρόγηση.

2 Γεμίζετε το καλάθι με μέγιστο κύματος γλάστρας με βάση την τακμή, προσέχοντας περίπου και μια επιφάνεια με κύματα κύματος. Αφήστε αρκετό χώρο, από πάνω, για το πότισμα. Τοποθετείτε το πρώτο φυτό εκεί όπου το μέγιστο κύματος τοποθετείται πάνω στο κίμαρο από πέτρας. Χρησιμοποιείτε ένα θρανιάδες απορρόγηση με λεπτά, πυκνά φύλλα.

3 Εφόσον το στάδιο είναι μια καλή ιδέα να διακόψετε το υπόλοιπο της τακτοποίησης, τοποθετείτε το φυτό σας, καθώς είναι ακόμα μέσα στις γλάστρες τους, μέχρι να μπειτε ικανοποιημένοι από το στάδιο. Εδώ, τοποθετείτε δυο κοινά απορρόγηση από τη μια μεριά και από την άλλη το υδροφόρο απορρόγηση, που φύτευα αρχικά.

Συνολική

Εικόνα 84: Στάδια προετοιμασίας και τελικό αποτέλεσμα από την προσπάθεια δημιουργίας ενός κρεμαστού καλαθιού

Πρόταση με αναρριχώμενα φυτά

Τα αναρριχώμενα φυτά μπορούν να αναπτυχθούν πάνω σε έναν άδειο τοίχο και να προσφέρουν έτσι πολλά, από αισθητική άποψη ή να αναπτυχθούν γύρω από καθρέφτες, τοίχους και παράθυρα και να τους πλαισιώσουν ωραία, με τη δροσερή τους πρασινάδα.

Παρακάτω παρατίθενται με λεπτομέρεια όλα τα υλικά που απαιτούνται για την κατασκευή μιας σύνθεσης με αναρριχώμενα φυτά για εσωτερικούς χώρους.

Εικόνα 85: Απαιτούμενα υλικά για τη δημιουργία μιας σύνθεσης με αναρριχητική φυτά

Εικόνα 86: Σύνθεση αναρριχώμενου φυτού (ρολογιά - *Passiflora coerulea*), σε πήλινο δοχείο με δικτυωτό σύρμα.

Εικόνα 87: Ανάπτυξη φυτού πάνω σε έναν τοίχο. Ο ασπάραγος ο πυκνανθής «Σπρέγκεν» χρησιμοποιείται συχνά σαν αναρριχώμενο φυτό, αλλά εδώ απλώθηκε γύρω από μια εικόνα.

Πρόταση για κήπο κάκτων και σαρκόφυτων

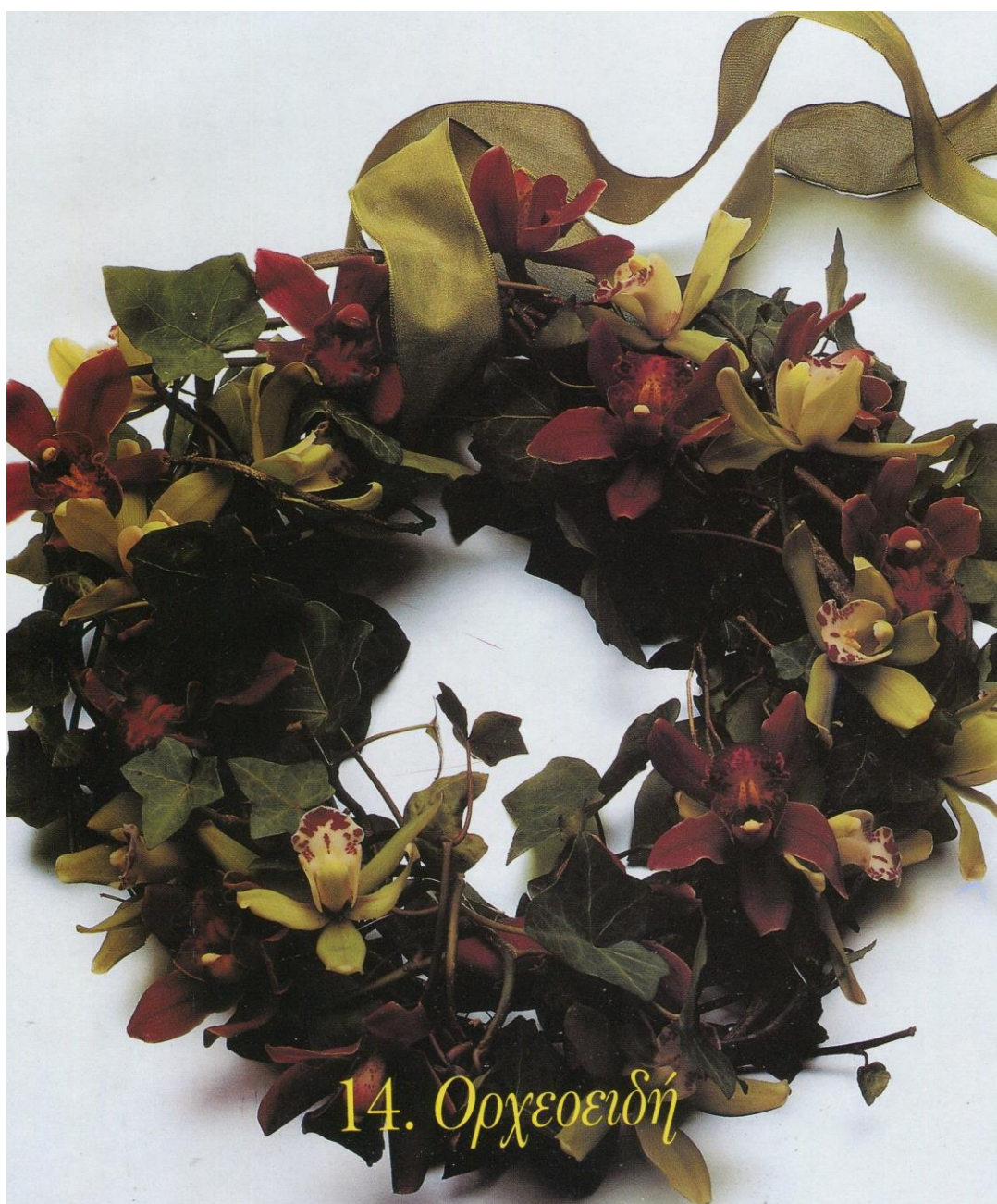
Εικόνα 88: Στάδια προετοιμασίας για τη δημιουργία ενός κήπου κάκτων και σαρκόφυτων

ΠΡΟΤΑΣΕΙΣ ΣΥΝΘΕΣΕΩΝ ΜΕ ΚΟΜΜΕΝΑ ΑΝΘΗ

Πρόταση: διακοσμητικά στεφάνια

Τα στεφάνια ανάλογα με τη χρήση τους, συμβολίζουν το καθένα κάτι διαφορετικό, έχοντας τα ανάλογα χρώματα, το μέγεθος και την διακόσμηση. Τα διακοσμητικά στεφάνια είναι συνθέσεις διαφόρων στυλ και τεχνικών. Μπορούν να είναι επιτοίχια, επιτραπέζια ή και κρεμαστά. Συγκεκριμένοι περιορισμοί δεν υπάρχουν, αρκεί να κατασκευάζονται σύμφωνα με τις τεχνικές και τους «νόμους» της ανθοδετικής. Πρέπει να είναι γνωστός ο χώρος ο οποίος θα διακοσμηθεί με το στεφάνι έτσι ώστε η σύνθεση να είναι σύμφωνη με τη διακόσμηση του χώρου.

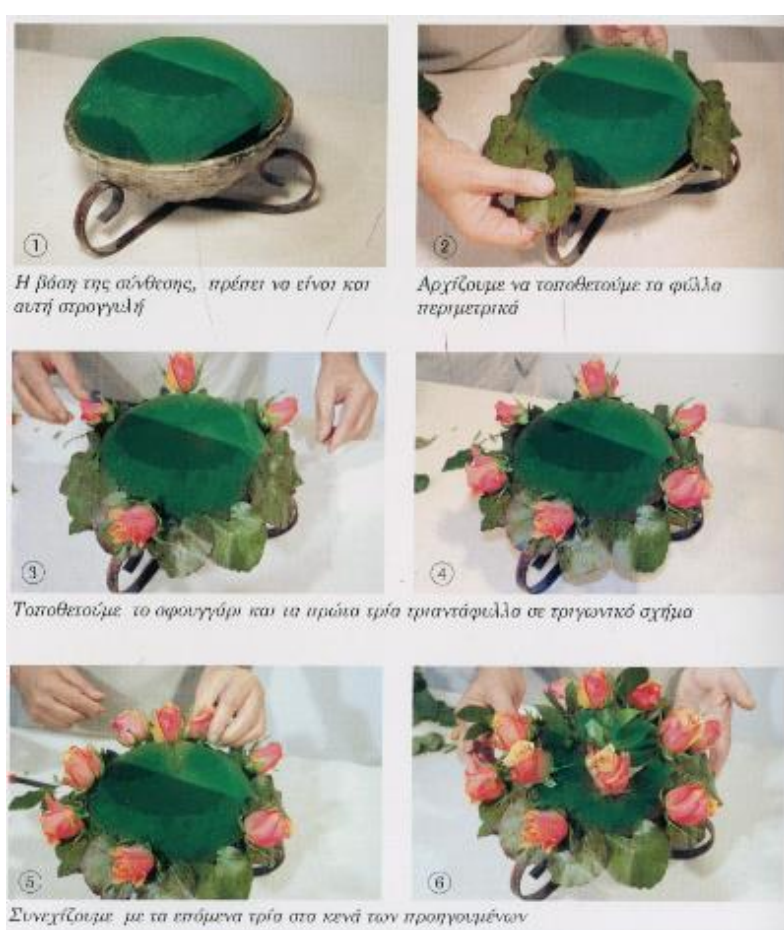
Ένα στεφάνι με πολλά τεχνητά υλικά και αξεσουάρ, δεν ενδείκνυται να διακοσμήσει ένα παλιό παραδοσιακό σπίτι με έντονα ξύλινα στοιχεία. Πολύ αγαπητά διακοσμητικά στεφάνια είναι τα πρωτομαγιάτικα. Συμβολίζουν τον ερχομό, της Άνοιξης, τη φρεσκάδα στη ζωή, προσδίδουν τη χαρά και κατασκευάζονται με έντονα ζωηρά χρώματα.

Εικόνα 90: Στεφάνι με ορχεοειδή

Πρόταση κυκλικής, συμμετρικής σύνθεσης

Οι στρογγυλές συνθέσεις είναι από τις πιο εύκολες στον τρόπο κατασκευής και αποτελούν βασικό στοιχείο γνώσης για τη δημιουργία της σύνθεσης. Στρογγυλές συνθέσεις χρησιμοποιούνται σε πολλές περιπτώσεις και έχουν κοινά χαρακτηριστικά με το μπουκέτο τύπου Biedermeier. Παρακάτω αναφέρονται αναλυτικά τα στάδια της πρακτικής εφαρμογής κατασκευής στρογγυλής σύνθεσης με συμμετρικό τρόπο κατάταξης.

Εικόνα 91: Αρχικά στάδια προετοιμασίας μιας κυκλικής, συμμετρικής σύνθεσης

Εικόνα 92: Κυκλική συμμετρική σύνθεση

Κατά την ίδια διαδικασία τοποθετούνται λουλούδια ή φυλλώματα που έχουν επιλεχτεί, με την προϋπόθεση ότι δεν ξεφεύγουν από τη συγκεκριμένη γραμμή, τοποθετώντας τα συμμετρικά. Στην μορφή της σύνθεσης δεν πρέπει να φαίνεται ο ανθοκομικός αφρός.

Πρόταση κυκλικής σύνθεσης σε καλάθι

Αυτή η τέλεια σε αναλογίες και ομορφιά κυκλική σύνθεση θα είναι το ιδανικό στολίδι σε ένα τραπέζι δείπνου στην εξοχή.

Εικόνα 93: Κυκλική σύνθεση με γαρύφαλλα και ευκάλυπτο

Εικόνα 94: Κυκλικές συνθέσεις

Πρόταση σύνθεσης για τραπέζι δεξίωσης Νο1

Σε ένα χαμηλό φούξια μπολ με ψηλά τριαντάφυλλα κι ένα με πιο χαμηλά, χωρίζονται από ασπάραγγο Meyers ενώ φούξια ορτανσίες και παιώνιες (*Paeonia sp.*) γεμίζουν τη βάση, χαρίζοντάς μας ένα αποτέλεσμα με όλους τους τόνους του φούξια.

Εικόνα 95: Στάδια προετοιμασίας για τη δημιουργία σύνθεσης για τραπέζι δεξίωσης

Εικόνα 96: Σύνθεση για τραπέζι δεξίωσης

Πρόταση ανθικής σύνθεσης για τραπέζι τούρτας σε δεξίωση

Σε μια τουρτιέρα κόβουμε το σφουγγάρι σε σχήμα τούρτας. Χρησιμοποιούμε τη φούξια ορτανσία για να καλυφθεί περιμετρικά το σφουγγάρι. Τέλος στο πάνω μέρος του σφουγγαριού βάζουμε το πιάτο με την τούρτα γλυκό.

Εικόνα 97: Στάδια δημιουργίας σύνθεσης για τραπέζι τούρτας σε δεξίωση

Εικόνα 98: Σύνθεση για γαμήλιο τραπέζι

Πρόταση: Ανθοδετική τέχνη Ικεμπάνα

Στην Ιαπωνία γεννήθηκε η γνωστή μέχρι σήμερα Ikebana ως τεχνοτροπία ανθοδετικής αλλά και ως φιλοσοφική στάση ζωής. Η αρχική ονομασία της Ikebana ήταν "ka-do", που σημαίνει «Ο δρόμος των λουλουδιών».

Εικόνα 99: Σύνθεση της Τέχνης Ικεμπάνα με τριαντάφυλλα και άνθη ιαπωνικής δαμασκηιάς

Εικόνα 100: Σύνθεση της Τέχνης Ικεμπάνα

Πρόταση για ανθοδέσμες

Από τις πολλές ποικιλίες γαρύφαλλου που έχουν δημιουργηθεί αυτά με τις ραβδώσεις είναι εξαιρετικά όμορφα. Μια απαλή ομίχλη γυψοφίλας (*Gypsophila paniculata*) είναι έξοχο υποκατάστατο των φύλλων. Αυτή η σύνθεση μοιάζει σαν αφρός που ξεχύνεται από ένα βάζο με σχήμα τρομπονιού.

Εικόνα 101: Προτάσεις με ανθοδέσμη με γυψοφίλη (*Gypsophila paniculata*) και γαρύφαλλα

Πρόταση με αρωματικά μπουκέτα

Υπάρχει ένα πλήθος ανοιξιάτικα λουλούδια με γλυκό άρωμα που μπορείτε να τα χρησιμοποιήσετε σε μπουκέτα για να αρωματίσετε το σπίτι σας. Το ωραιότερο ίσως άρωμα το έχουν τα κρινάκια της κοιλάδας (πολυγόνατα) που ανθίζουν αργά την άνοιξη ή νωρίς το καλοκαίρι. Άλλα λουλούδια της άνοιξης με ιδιαίτερα γλυκό άρωμα είναι οι υάκινθοι

(*Hyacinthus orientalis*), η πασχαλιά (*Syringa vulgaris*), οι νάρκισσοι και η μιμόζα (*Acacia rigidula*).

Εικόνα 102: Προτάσεις με αρωματικά μπουκέτα

Πρόταση σύνθεσης με φυτά και πίνακες ζωγραφικής

Τα διάφορα στυλ ζωγραφικής έχουν ανάγκη από διάφορα είδη συνθέσεων. Χρησιμοποιώντας φυτά ή λουλούδια, σε συνδυασμό με έναν πίνακα ζωγραφικής, μπορεί να δημιουργηθεί μια νεκρή φύση με φρέσκο υλικό ή να τονιστούν τα σχέδια ή τα χρώματα που υπάρχουν σε έναν πίνακα. Κάθε σύνθεση μπορεί να αποτελέσει ένα ξεχωριστό, μικρό κομμάτι ή αν πρόκειται για έναν μεγάλο πίνακα, μπορεί η σύνθεσή σας να κυριαρχήσει σε όλο το δωμάτιο.

Κρίνα και ζέρμπερες, μέσα σε ένα μοντέρνο ανθοδοχείο, κάνουν χιουμοριστική αντίθεση

Συνδυαστικές υφές. Εδώ υπάρχει μια αρμονία υφής, μεταξύ του ζωγραφικού πίνακα, το διακοσμητικό σκάλισμα του τραπεζιού και τα διάστικτα φύλλα της λιγουλάριας.

Τονισμός ενός χρώματος. Το χρώμα ενοποιεί αυτή τη τριγωνική έκθεση του περβαζιού. Το κίτρινο του ήλιου του πίνακα επαναλαμβάνεται από το κίτρινο χρώμα των κρίνων.

Πρόταση σύνθεσης πρόσοψης

Αυτή η μετωπική σύνθεση με τις ωραίες αναλογίες σχεδιάστηκε για να μπει κόντρα σε τοίχο. Για αυτό το απλό γυάλινο δοχείο είναι το πιο κατάλληλο σε μια τέτοια σύνθεση, το σε σχήμα βεντάλιας σύνολο των φύλλων και λουλουδιών πρέπει να έχει διπλάσιο ύψος από το δοχείο στο οποίο θα μπει και όχι περισσότερο από τριπλάσιο πλάτος.

Εικόνα 103: Σύνθεση πρόσοψης

Τριαντάφυλλα και τουλίπες

Εικόνα 104: Ανθηκή σύνθεση με τριαντάφυλλα και τουλίπες

Πρόταση σύνθεσης με έμφαση στο χρώμα

Συνθέσεις με παρόμοια σχήματα στο ίδιο δοχείο δίνουν πολύ διαφορετικά αποτελέσματα, ανάλογα με τα χρώματά τους. Τα λουλούδια με τα απαλά χρώματα επάνω κάτω δεξιά δημιουργούν μια ατμόσφαιρα σπινθηριστής ομίχλης, ενώ τα έντονα κόκκινα και ροζ χρώματα (πάνω αριστερά) μια τολμηρή και πιο έντονη εικόνα.

Εικόνα 105: Συνθέσεις με έμφαση στο χρώμα

Εικόνα 106: Σύνθεση με ηλιανθους (*Helianthus annuus*), τριαντάφυλλα και ορχεοειδή

Πρόταση σύνθεσης αποξηραμένων λουλουδιών σε καλάθι

Παρακάτω αναφέρονται αναλυτικά όλα τα απαιτούμενα υλικά για σύνθεση λουλουδιών σε καλάθι. Η ελαφριά και λεπτή σύνθεση ταιριάζει στο μικρό παράθυρο, με τα ωραία λευκά κουρτινάκια και τις πλάγιες, σε ουδέτερο χρώμα, κουρτίνες.

Εικόνα 107: Υλικά και στάδια προετοιμασίας για τη δημιουργία σύνθεσης λουλουδιών σε καλάθι

Κόβουμε το κομμάτι ανθοκομικού αφρού για το κέντρο του καλαθιού και δύο μικρότερα κομμάτια, που θα τοποθετηθούν από την μια και από την άλλη πλευρά. Πιέζουμε το σφουγγάρι προς τα κάτω και κόβουμε όλες τις άκρες. Κόβουμε μερικά σύρματα στα τρία και τα λυγίζουμε για να φτιάξουμε ένα είδος φουρκέτας. Σκεπάζουμε το σφουγγάρι με ξερά βρύα που θα τα στερεώσουμε με τις φουρκέτες. Τοποθετούμε τα στάχυα για να φτιάξουμε το σχήμα του σχεδίου.

Αφού καθορίσουμε το ύψος, χρησιμοποιώντας το καλάθι σαν οδηγό. Αρχίζουμε να φτιάχνουμε το σχήμα της σύνθεσης με το λιμόνιο το πλατύφυλλο. Όταν κόβουμε το πλαστικό σφουγγάρι προσέχουμε ώστε αυτό να εξέχει πάνω από τα χείλη του καλαθιού, έτσι ώστε τα λουλούδια να μπορούν να μπηχτούν προς τα κάτω.

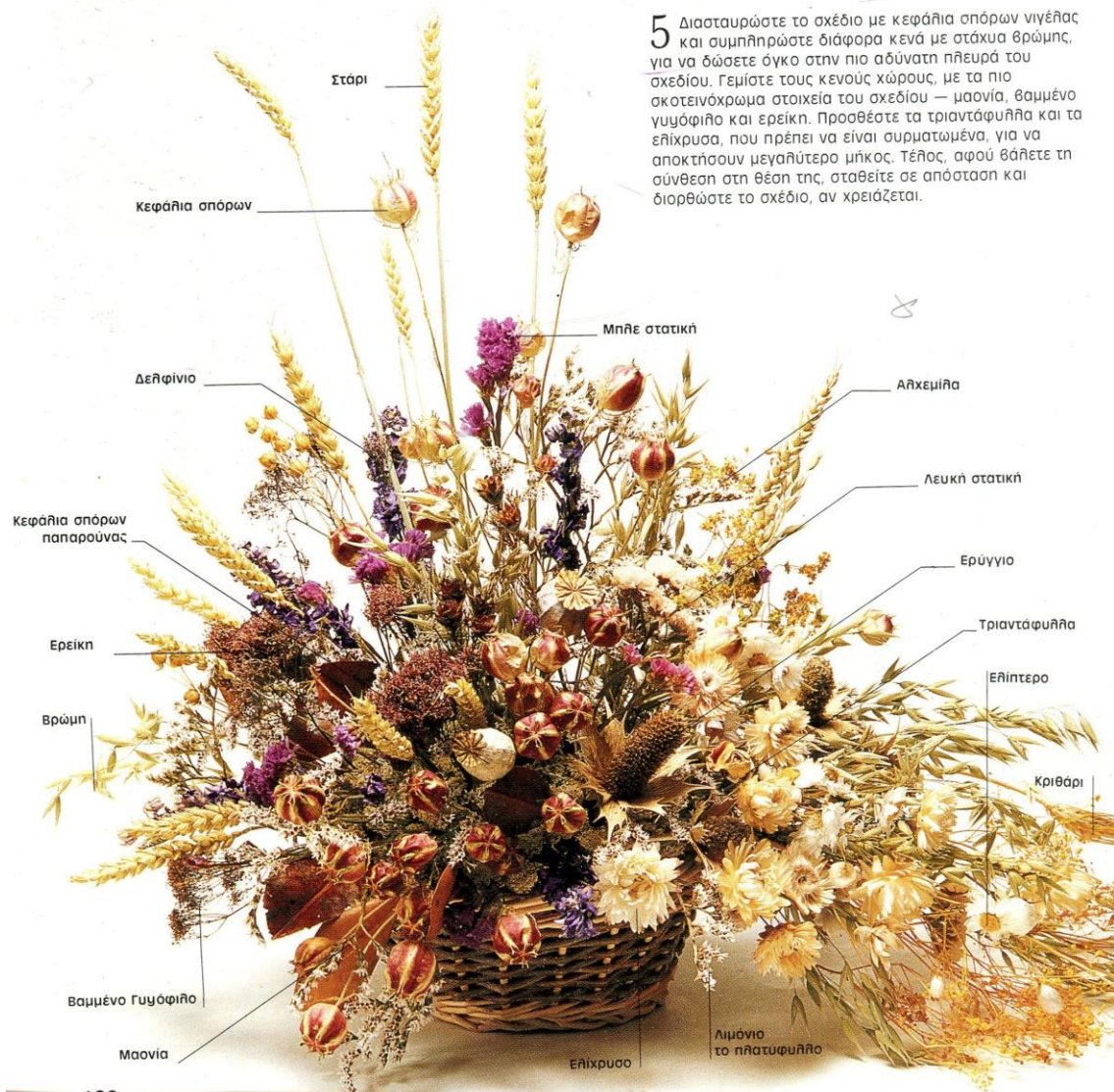

3 Να βάψετε τώρα στη σύνθεση χρώμα και τόνο, με δελφίνιο και μπλε στατική (*Limnium sinuatum*), αριστερά και λευκή στατική, δεξιά. Βάψτε λίγα μπλε λουλούδια, πάνω και δεξιά, για την καλύτερη σύνδεση των δύο πλευρών του σχεδίου.

4 Επιμηκύνετε το σχέδιο με στάχια κριθαριού και συρματωμένο ελπίτερο δεμένο σε μικρά δεμάτια (βλέπε σελ. 110). Προσθέστε αλχεμίδα και γυγόφιλο και τοποθετήστε κεφάλια σπόρου παπαρούνας (κωδίες) και ερύγγια, στο κέντρο, για την προσέληψη του ενδιαφέροντος.

5 Διασταυρώστε το σχέδιο με κεφάλια σπόρων νιγέλας και συμπληρώστε διάφορα κενά με στάχια βρώμης, για να δώσετε όγκο στην πιο αδύνατη πλευρά του σχεδίου. Γεμίστε τους κενούς χώρους, με τα πιο σκοτεινόχρωμα στοιχεία του σχεδίου — μανία, θαμμένο γυγόφιλο και ερείκη. Προσθέστε τα τριαντάφυλλα και τα ελίκρυσα, που πρέπει να είναι συρματωμένα, για να αποκτήσουν μεγαλύτερο μήκος. Τέλος, αφού βάψετε τη σύνθεση στη θέση της, σταθείτε σε απόσταση και διορθώστε το σχέδιο, αν χρειάζεται.

Εικόνα 108: Σύνθεση αποξηραμένων λουλουδιών σε καλάθι

Πρόταση ποτ πουρί

Η τέχνη δημιουργίας ποτ-πουρί περνά μια φάση ανανέωσης. Το ποτ-πουρί αξιολογείται όχι μόνο από τη λεπτή μυρωδιά του, αλλά και από τα ελκυστικά χρώματα και τις υφές των ξερών πετάλων από τα οποία είναι φτιαγμένο. Αν τοποθετηθεί σε ένα ωραίο καλάθι, διακοσμημένο με ξερά λουλούδια προκύπτει μια σύνθεση με λεπτή, γλυκιά μυρωδιά και πολλές διακοσμητικές χρήσεις. Αν είναι επιθυμητή μια πικάντικη ιδιότητα, στην ωραία μυρωδιά του ποτ πουρί μπορεί να τοποθετηθεί μια αρωματική σφαίρα "πομάντερ" στη μέση του καλάθιού. Επίσης αυτό το πομάντερ μπορεί να διακοσμηθεί με κορδέλα και να κρεμαστεί κάπου στο σπίτι ή να τοποθετηθεί σε συρτάριο.

Εικόνα 109: Στάδια προετοιμασίας για τη δημιουργία σύνθεσης ποτ πουρί

Εικόνα 110: Υλικά στάδια προετοιμασίας για τη δημιουργία σύνθεσης ποτ πουρί

Εικόνα 111: Σύνθεση ποτ πουρί

ΕΠΙΛΟΓΟΣ

Τα άνθη εμπνέουν...

Η ζωή χωρίς λουλούδια μοιάζει με ζωή δίχως όνειρα...

Τριαντάφυλλα και τουλίπες

ΒΙΒΛΙΟΓΡΑΦΙΑ

John Brookes (1991), Κήποι Εσωτερικών Χώρων, Εκδόσεις Κεντικελένη, Αθήνα

Κανταρτζής Α. Νικόλαος (2004), Ανθοκομία: Ανθοδετική για την Αρχιτεκτονική, Τόμος 20ος

Sanguetsu Kado, Ελληνική μετάφραση, "Εγχειρίδιο της ικεμπάνα"

Κανταρτζής Α. Νικόλαος, 2004, Κήποι και φυτά εσωτερικών χώρων για την αρχιτεκτονική

Malcom Hillier (1988), Λουλούδια: Σύνθεση Διακόσμηση, Εκδόσεις Προμηθευτική

Σταυρόπουλος Γιώργος και Πάρης (2007), Ανθοδετική Τέχνη: Θεωρία και Πρακτική, Τόμος 1ος, Εκδόσεις Δ. Λαμπρινόπουλος

Φυτά εσωτερικού χώρου: Ανθοκομία, Εκδόσεις Susaeta

Μαυρέλου Σέβη, Συνθέσεις και χρώματα: Δεξίωση - Γάμος - Βάπτιση, Εκδόσεις Δ. Λαμπρινόπουλος